ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பு

ஆசிரியர் :

கா. அப்பாத்துரை, M.A., (Lit.)

M.A. (Tamil), L.T., & Visarad.

வெளியிடுபவர் :

M. R. அப்பாதுரை, B.A.,

13, முத்தியாலு செட்டித் தெரு,

புரசைப்பாக்கம், சென்னை.

1959

[பதிப்புரிமை]

[விலை ரூபா. 1

Printed at
The Premier Art Press,
Madras-7.

4 NOV 1952
MADRAS

முகவுரை

ஐ. நா. அமைப்பு ஓர் உலகளாவிய அமைப்பு மட்டு மன்று ; உலகளாவிய ஓர் இயக்கத்தின் பயனும், உலக ளாவிய ஓர் அரசாங்கத்தின் முன்னேடியாயும் உள்ளது. இம்முத்திறக் கூறுகளேயும் இவற்றின் தொடர்புகளேயும் இச்சிறு நூல் விளக்குகிறது. தமிழக மாணவர்களுக்குச் சிறப்பாகவும், தமிழர்களுக்குப் பொதுவாகவும் இந்நூல் இக்கால உலகு பற்றிய பொது அறிவையும், நாட்டியக் கங்கள், பண்பாட்டியக்கங்கள் ஆகியவை பற்றிய அடிப் படை அறிவையும் தருவதாகும் ; தவிர, உலக நாகரிகத் தின் போக்கை உணர்த்தி, வருங்கால உலகின் அமைப்பில் அரசாங்கங்களேயும், மக்களேயும், அறிஞரையும், மாணவ இளேஞர் நங்கையரையும் ஒருமுகப்படுத்தி, இணேக்கவும் உதவத்தக்கது. இந்நூலாசிரியரது பரந்து தெளிந்த அறிவும் ஆழ்ந்த தமிழ்ப் பண்பாடும் இவற்றைத் தமிழுல குக்கு எளியனவாகச் செய்துள்ளன என்று கூறலாம்.

ஐ. நா. அமைப்பின் வேர் முதல்களான உலக இயக் கங்கள், நிறுவுதல்கள் ஆகியவற்றின் பொது வரலாறுகளே இதன் முதற்பிரிவாகிய தோற்றுவாயும் ; அவற்றினடி யாக ஐ. நா. இயக்கமும் ஐ. நா. அமைப்பும் வளர்ந்த வகை யைச் சிறப்பாக இரண்டாம் பிரிவும், அமைப்பின் உ

நிலைக் கூறுகளான நோக்கங்கள், அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை அப்பெயர் தாங்கிய மூன்றும் பிரிவும் விளக்குகின்றன.

ஐ. நா. அமைப்பாகிய படராலமரத்தின் கிளைகளும் விழுதுகளும் போன்ற அதன் உறுப்புக்கள், கிளை உறுப்புக்கள், இணைப்புறுப்புக்கள் ஆகியவற்றின் கூறுபாட்டு முறையையும் நடைமுறைகளையும் **ஆக்கமும் செயல் முறைகளும்** (I & II) என்னும் இரு பிரிவுகளும், **இணைப் புறுப்புக்கள்** என்ற அடுத்த பிரிவும் விரித்துரைக்கின்றன.

அமைப்பின் குறைவு நிறைவுகளை அலசி ஆராய்ந்து, அவை பற்றிய பல திறக் கருத்துக்களையும் சீர்தூக்கி, அவ்வமைப்பு உலக அரசாங்கமாயமையத்தக்கதாய் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும்; அது வகையில் ஏற்பட்டுள்ள, ஏற்படக்கூடும் தடைக்கற்கள் எவைஎன்றும்; அவற்றை விலக்கும் வகைகள் எவை என்றும் இறுதிப் பிரிவாகிய '**அமைப்பின் வருங்காலம்**' என்னும் பிரிவு ஆய்வுரை தருகின்றது.

தமிழகத்தில் **தொல்காப்பியர்** முதல் **இராமலிங்க அடிகளார்** வரை எல்லா ஆன்றோரும் நாடு கடந்த உலகும், வகுப்பு வேறுபாடு, பால் வேறுபாடற்ற மனித இனமும் பற்றியே கனவு கண்டனர். மேனாட்டில் **டால்ஸ்டாய், ரஸ்கின், ரோமேன் ரோலந்து** ஆகியவர்களும், நம் மாநிலத்தில் **மகாத்துமா காந்தி அடிகளும்** போரை ஒழிக்க விரும்பி அன்பு நெறியே நாடினர். இத்தகைய அருளாளர் **கனவில்** தோன்றிய அமைதியியக்கம், அரசியலார்

ஒற்றுமைக் குறிக்கோள், நாடுகளிடையே சரிசமநிலே, மக்கள் அவா ஆர்வம் ஆகியவற்றினடிப்படையாக அரசியலறிஞர் வகுத்த திட்டமே உலக இயக்கம். இதன் ஒவ்வொரு படியிலும் ஏற்பட்ட படிப்பினைகளை நன்கு பயன்படுத்தி ஐ. நா. இயக்கம் திருத்தம் பெற்றுள்ளது. அத்துடன் அமைப்பின் குழைவு நெளிவும்; காலமிடம் சூழ்நிலைக்கேற்ப, உறுப்பு நாடுகள் பெரும்பான்மையினர் விருப்பத்திற்கேற்ப, அது எளிதில் மாற்றியமைக்கத் தக்கதாயிருப்பதும்; சிறப்பாக, மக்கள் அடிப்படை உரிமைகளை அது வலியுறுத்தி, அவர்கள் நல்வாழ்வு மேம்பாட்டைக் குறிக்கோளாகக் கொள்வதும்; மக்களுக்கு விழிப்பூட்டி, அரசாங்கங்களை இயக்கி, உலகை உலக மக்கள் உலகமாக்க அது முயல்வதும் இன்றைய ஐ. நா. அமைப்பின் தனிச் சிறப்புக்கள். அதில் இன்று குறைபாடுகள் இருக்கக் கூடுமாயினும், இப்பண்புகளால் அவை அகற்றக்கூடியவைகளே.

இம்முடிபுகளை நுணுக்க விவரங்களுடனும் எளிய விளக்கங்களுடனும் இந்நூல் ஒவ்வொருவரின் முடிவுகளாக்க முயலுகிறது. வருங்காலத் தமிழக வாழ்வின் சிற்பிகளாகிய மாணவர்களின் உலகம் இக்கருத்துக்களில் பங்கு கொள்வதால், தமிழகமும், தமிழகம் சார்ந்த பிற இனமொழி நாடுகளும், நாளடைவில் கீழ் நாடுகளும் உலகின் பொது வாழ்வில் தாம் முன்பு வகித்த சிறப்பிடத்தை எளிதில் பெறலாகும்.

நூலின் நடை, எளிமையும், தக்க உவமையும்,

எடுத்துக்காட்டு விளக்கமும் உடையது. அறிவுத்துறைச் சொற்கள் கூடியமட்டும் தாமே விளங்கும்படி அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இன்றியமையா இடங்களில் மட்டுமே ஆங்கிலம் அருகே தரப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலப் பிரிவாகிய ஐ. நா. அமைப்பின் தோற்றமும், சொற்களால் ஆங்கில மறிந்தவர்களன்றிப் பிறர்க்கு எதுவும் கருத்து விளக்கம் ஏற்படாது. ஆங்கிலத்திலும் பொருள் வரையறைக்குப் பின்பே விளக்கம் ஏற்படுகிறது. எனவே, தமிழில் விளக்கம் தருவதே ஆங்கிலச் சொல் வழக்கிலும் எளிதாகப் பொது மக்களிடையே அறிவைப் பரப்புவதற் கேற்ற வழியாகும் என்பது கூற வேண்டுவதன்று.

இந்நூலைத் தமிழகமும், கல்வியுலகில் மாணவரும் ஆசிரியரும் நன்கு பயன்படுத்துவரென்று நம்புகிரேம்.

பொருளடக்கம்

பொருள்			பக்கம்
I.	தோற்றுவாய்	...	1
II.	ஐ. நா. அமைப்பின் தோற்றம்	...	23
III.	நோக்கமும் கோட்பாடுகளும்	...	45
IV.	ஆக்கமும் செயல் முறைகளும்—I	...	71
V.	ஆக்கமும் செயல் முறைகளும்—II	...	89
VI.	இணைப்பமைப்புக்கள்	...	102
VII.	அமைப்பின் வருங்காலம்	...	120

NOV 1962

ஸர். பி. என். ராவ் : வாரன் R. ஆஸ்டின்
(அமெரிக்கா)

ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பு

I. தோற்றுவாய்

பண்டைத்தமிழ் ஆன்றோர், 'ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்,' என்ற விழுமிய கருத்தை உடையவராயிருந்தனர். 'நாடு, குலம்' என்னும் சொற்களை விட, 'உலகம்' என்னும் சொல்லையே தமிழ் நூல்களில் மிகுதியாகக் காண்கிறோம். தமிழ் பேசப்படும் நிலப் பரப்பைக்கூட, தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் கூறிய பனம்பாரனார், தமிழ் நாடு என்று குறிப்பிடவில்லை ; 'தமிழ் கூறும் நல்லுலகு' என்றே குறிப்பிட்டார். பல தமிழ் நூல்கள் 'உலகு' என்னும் சொல்லைக்கொண்டே தொடங்குகின்றன. குடும்பம், குலம், ஊர், நாடு என்னும் பிரிவுகளையெல்லாம் உலகம் என்னும் ஒரே முழுமுதலுக்குரிய படிகள் என்றே தமிழர் கருதினர் என்று கூறலாம்.

"அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும் ;
ஆருயிர்கட் கெல்லாம்நான் அன்புசெய்தல் வேண்டும்"

என்று இராமலிங்கவள்ளலார் இறைவனை வேண்டுமிடத்து, அவர் மனிதவுலகம் கடந்து, உயிர்களனைத்தையும் ஒரே உலகமாகக் காண்கிறார். பிற நாட்டுச் சான்றோர்கள் உரைகளிலும் இதே போன்ற விழுமிய குறிக்கோளைக் காணலாம். உலகு படைத்த இறைவனை ஒரே தந்தையாகவும், மனிதரனைவரையும் ஒரே குழுவினைச் சார்ந்த உடன் பிறப்பாளராகவும் மேனாட்டு அருளாளர் குறிப்பதுண்டு.

அருளாளர் அவா ஆர்வமாகவும், கவிஞர்கள் கனவு ஆர்வமாகவும் இருந்த இக்கருத்து, இன்று அறிஞர் நன வுலகத் திட்டமாகவும், உலக நாடுகளின் பல அரசியலார், அரசியலறிஞர் ஆகியவர்களின் செயல் துறைக் குறிக் கோளாகவும் மாறியிருக்கிறது. கனவார்வம் நனவுறுதி யாய் மாறிவிட்டது. இவ்வியத்தகு மாறுதலுக்குக் கார ணம் யாது? அருளாளர் ஆர்வம் அறிஞர் கனவாகவும், அறிஞர் கனவு அரசியலார் திட்டமாகவும் எங்ஙனம் உருவாயின? இதனை இப்பிரிவில் விளக்குவோம்.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் உலகில் எத்த னையோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இன்னும் பல மாறுதல்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அலை மோதிக் கொண்டேயிருக்கின்றன, இதற்கு முன் நிகழ்ந்துள்ள எல்லாப் போர்களைக்காட்டிலும் இப்போரில் அழிவு மிகுதி. தத்தம் நாடுகளின் விடுதலைக்காகவும், உலக நாக ரிகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் தம் உயிரைப் பலி கொடுத்தவரும், தம் வாழ்க்கை நலங்களையும் இன்பங்களை யும் துறந்தவரும் எண்ணற்றவர். அரசாங்கங்களும் நாள் ஒன்றுக்குப் பல கோடிக் கணக்கான பொன்களைப் போர் முயற்சியில் செலவழித்தன. போர்க்காலத்தில் உள்ள இவ்வழிவும் செலவும் போதாமல், அப்போரின் விளைவாக இன்னும் உலகில் மக்களிடையே பல இன்னல்கள் இருந்து வருகின்றன.

உலகத் தொழில்கள் பல போர்த்தொழில்களாகி, இப் போது திடுமென மீண்டும் அமைதிக் காலத்திற்கேற்ப மாற்ற முடியாதவையாயிருக்கின்றன. போரில் ஈடுபட் டுள்ள வீரரும் தொழிலாளரும் தொழிலில்லாது திண்டாடு கின்றனர். தொழில் துறைகளில் இவை சீர்கேடும் குழப் பமும் உண்டுபண்ணியுள்ளன. போரழிவால் பல நாடு

களில் இன்று உணவு உடைத் தட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. போதுமான போக்குவரவு வசதிகளில்லாததால், வேண்டும் இடங்களுக்கு உணவைக்கொண்டு சேர்க்க முடியவில்லை. தொழிலில்லாமை, பொருள் தட்டுப்பாடு, நாணய முடை, செலாவணித் தொல்லை என்பவை காரணமாக, ஏழை மக்களுள் பலருக்கு உணவும் உடையும் சென்றெட்ட முடியாதிருக்கின்றன. இவ்வளவு தொல்லைகளுக்கிடையில், 'இன்னும் ஒரு போர் எழுந்துவிடுமோ!' என்று உலக மக்களிடையே அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. 'இனிப் போர் எழுந்தால், நாங்கள் தாளமாட்டோம்!' என்று அருளாளர் மட்டுமன்றி, அறிஞர் மட்டுமன்றி, உலக அரசியலாரும் பொதுமக்களும் ஒரே குரலாகக் கூறத் தொடங்கிவிட்டதற்குக் காரணம் இதுவே.

இதுவரை ஏற்பட்டுள்ள போர்களைப்போலல்லாமல், இருபதாம் நூற்றுண்டின் இரண்டு உலகப்போர்களும்—சிறப்பாக, இரண்டாம் உலகப்போரும்—உலக நாடுகள் அனைத்தையுமே பாதித்திருக்கின்றன. உலக மக்களுள் எல்லா வகுப்பாரும் இப்போரில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். இதன் வெற்றிக்கு அரசாங்கங்களைவிட, அரசாங்கங்களின் அமைப்பை ஏற்றுக் கிளிர்த்தெழுந்த பொது மக்களே பெரிதும் காரணர் ஆவார்கள். ரஷ்ய மக்களின் 'ஸ்டாலின் கிராடு வெற்றி' இதற்கு ஒரு பெருஞ்சான்று. அரசுகளையும் வல்லரசுகளையும் திணறச் செய்த நாஜிப்படை, இங்கே வீறியெழுந்த ரஷ்யப் பொதுமக்களின் தாக்குதலால் பின்னடைய நேர்ந்தது.

இங்ஙனம் உலக வெற்றியில் பெரும்பங்கு கொண்டுவிட்ட பொதுமக்கள், இப்போது தங்கள் உண்மையான ஆற்றலை அறிந்துகொண்டார்கள். "போரை வெல்லும் வலிமையுடைய எங்கள் கரங்கள், அமைதிக் கால வாழ்

விலும் வெற்றி காண முடியும்! உலக நாகரிகத்தைப் பாதுகாக்க எங்களால் முடியுமானல், எங்கள் விருப்பப் படி உலகநாகரிகத்தை ஆக்கவும் எங்களால் முடியும்!' என்ற எண்ணம் மக்கள் உள்ளத்தில் எழுந்துள்ளது. ஆகவே, தங்கள் நாட்டு அரசாங்கங்கள் இனித் தங்கள் அரசாங்கங்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்றும், உலக நாகரிகம் இனித் தங்கள் நாகரிகமாகவே இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர்கள் விரும்புகின்றூர்கள். அவர்கள் உள் ளார்ந்த விருப்பமே அறிஞர் கோரிக்கையாய், அக்கோரிக் கையை உலக அரசாங்கங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டன. உலகின் வெற்றிக்கு உழைத்த மக்களுக்கு, அதன் பயனுகை வரும் நல்வாழ்விலும் கட்டாயம் பங்கு இருக்க வேண்டு மென்பதை அரசுகளும் வல்லரசுகளும் தெளிவாய் உணர்ந்துகொண்டுள்ளன. மக்களின் தன்னம்பிக்கை, அறிஞரின் கனு, அரசாங்கங்களின் நல்விருப்பம் ஆகிய இம்முக்கூறுகளின் இணைப்பே ஐக்கியநாடுகளின் அமைப் பாய் உருவெடுத்துள்ளது என்னலாம்.

இரண்டு உலகப்போர்களால் அல்லற்பட்டு, 'இனியும் இவை போன்ற, இவற்றினும் பயங்கரமான, போர் ஏற்பட்டுவிடுமோ!' என்று அஞ்சும் உலகுக்கு, அப் போர் விளைவுகளிடையேயும் போர் அச்சத்திடையேயும், புயலிடையே தோன்றும் மின்னெளி போல எழுந்து, போரச்சமாகிய கருவானில் தோன்றும் வானவில்லாய் நின்று நிலவுகிறது ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பு! அதன் ஒளியின் துளக்கத்தில் உலகமக்கள் நம்பிக்கை வளர் கின்றது. அதன் தளர்ச்சியில் அவர்கள் உள்ளக் கிளர்ச்சியும் தளர்ச்சியுறுகின்றது. அவர்களின் நம்பிக் கையைத் தளர விடாமல், அந்நம்பிக்கை அடிப்படை யாகவே உலக அமைதியையும், ஒற்றுமையையும்,

உலக மக்கள் நல்வாழ்வையும் கட்டமைத்து வளர்ப்பது உலகப்பற்றுளர், அறிஞர் ஆகியவர் கடமை ஆகும். வருங்கால உலகின் சிற்பிகளாகிய இளைஞரும், நங்கையரும், மாணவரும், மாணவியரும் இதில் கருத்துச் செலுத்த வேண்டுவது அவசியம்.

போர் என்னும் ஒன்று உலகில் என்றுமே ஏற்பட முடியாதபடி செய்யவேண்டும் என்று நெடுநாளாகவே உலகப்பற்றுளர் சிலர் கனவு கண்டு வந்ததுண்டு. ஆனால், 'போரை ஒழித்துவிடுவது எப்படி ?' என்பது பற்றி எல்லாரிடையேயும் ஒருமித்த முடிவு ஏற்படவில்லை. தவிர, 'போரை ஒழித்துவிடுவது என்பது முடியாத காரியம்,' என்று கூறுபவரும் உண்டு. மற்றும், 'போர் இயற்கையானது. போரினால் மக்களுக்கு வீரமும் உணர்ச்சியும் நாகரிக வளர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன,' என்று கருதுபவரும் இல்லாமலில்லை. ஆயினும், போரில் அவாவுடையவர் மட்டுமன்றிப் போரில் நம்பிக்கையுடையவரும் அதனை வெறுக்காதவரும் வரவரக் குறைந்தே வருகின்றனர். ஏனென்றால், இக்காலப்போர்களின் அழிவு பழங்காலப்போர்களைப் போன்றதாயில்லை. போர்கள் ஒரு நாட்டை மட்டுமன்றி, எல்லா நாடுகளையும் பாதிக்கின்றன ; போரில் ஈடுபட்ட நாடுகள் மட்டுமன்றி, ஈடுபடாத நாடுகளும் அவற்றின் அழிவிளைவுகளுக்கு ஆளாகின்றன.

பழங்காலப் போர்களில் உலகின் ஏதோ ஒரு மூலையில் எவையோ இரண்டு நாடுகளின் பெயரால் யாரோ சிலர் சண்டை செய்தனர் என்ற நிலையே ஏற்பட்டிருந்தது. பொது மக்கள் எப்பகுதியிலும் அவற்றில் மிகுதியாக ஈடுபடவோ, அவற்றில் அக்கறை கொள்ளவோ இல்லை. அவர்கள்போருடன் தொடர்பற்ற நிலையில் வழக்

கம் போல வாழ்க்கை நடத்தியே வந்தார்கள். போர் முடிந்த பின்னருங்கூட, 'யார் வெற்றி பெற்ருர்? யார் தோற்ருர்?' என்ற பேச்சுடன் உலகம் கவலையற்றிருக்க முடிந்தது. ஆனால், இன்று இந்நிலை மாறிவிட்டது. போர் எல்லா நாடுகளையும் பாதிப்பதுடன் எல்லா மக்களையும் பாதிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. போர் வீரர் மட்டுமன்றித் தொழிலாளர் பலரும், பொது மக்களும், ஆடவர் மட்டுமன்றிப் பெண்டிரும், இளைஞர் மட்டுமன்றி முதியோரும், குழந்தைகளும் அதன் இன்னல்களுக்காளாகின்ருர்கள்.

போர் என்பது எப்படியிருக்கும் என்று அறியமாட்டாத நாட்டுப்புற மக்கள்மீதும், மருத்துவ விடுதியில் கையறுபட்டுக் காலறுபட்டுக் கிடக்கும் நோயாளிகள் மீதும் இக்காலப் போர் விமானங்கள் நண்ணில்லா விஞ்ஞானக்கருவிகளையும், நச்சுப்புகைக் குண்டுகளையும், அணுக்குண்டுகளையும் வீசக்கூடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. போரின் அழிவிலிருந்து தப்பியிருக்கத்தக்க நாடோ, நாட்டுப்பகுதியோ, மக்கள் வகுப்போ, உயிரினமோ இன்று எங்கும் இருப்பதாகக் கூற முடியாது. இந்நிலையில் இன்று போரை ஒழிப்பதென்பது ஒரு குறிக்கோளன்று; ஒரு கனவன்று. அஃது உடனடித் தேவையாகிவிட்டது.

இன்றைய போர்களில் எவரும் வீரத்தைக் காண முடியாது. போர் வீரங்கண்டு பரணி பாடும் புலவரும் இனி இருக்க முடியாது. ஏனெனில், போரில் இன்றும் வீரம் இருக்கலாம்; ஆனால், வீரத்தைவிட அழிவே பன்மடங்கு மிகுதி. அதில் தியாகம் இல்லை; படுகொலையும் நாசமும் உண்டு. அதில் பெயரளவில் வென்றவர், தோற்றவர் இருக்கலாம். ஆனால், வென்றவர் வெற்றி

தோற்றவரின் தோல்வியைவிட மேம்பட்டதன்று. ஆகவே, இன்று போரை ஒழிக்க நினைப்பது கனவுமன்று, கற்பனையுமன்று. அஃது அறிஞர் குறிக்கோளாய், அரசாங்கங்களின் திட்டமாய் உள்ளது.

போரை ஒழிப்பதற்காக உலகில் தோன்றிய இயக்கங்கள் இரண்டு; ஒன்று, அமைதி இயக்கம்; மற்றொன்று, உலக இயக்கம். முன்னது, 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அறிஞர் கருத்திறச் சிந்தனைகளால் ஏற்பட்டது: பின்னது, அரசாங்கங்களின் நீண்டநாள் அனுபவங்களின் பயனாகவும் மக்கள் புத்தெழுச்சியின் பயனாகவும் எழுந்து வளர்ச்சியுற்று வருகிறது.

அமைதி இயக்கம், உலகின் அருளாளர் கண்டகனா. அதனை ஆதரித்த உலகப்பெரியார்களுள் ரஷ்ய ஞானியாகிய டால்ஸ்டாய், ஆங்கில எழுத்தாளர் ரஸ்கின், பிரெஞ்சு மேதை ரோமேன் ரோலந்து, புதிய இந்தியாவின் தந்தையாரான பெரியார் காந்தியடிகள் ஆகியவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவ்வியக்கத்தை ஓர் அரசியல் இயக்கம் என்பதைவிட, ஓர் ஆன்மிக இயக்கம் என்பதே பொருத்தமானது. ஆயினும், இது பல நாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்குத் தலை வலி உண்டாக்குவதாகவே இருந்தது. ஏனெனில், இது அரசாங்கங்களின் போர் முயற்சிகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிப்பதாகக் கருதப்பட்டது.

'போருக்கு மக்கள் அதரவு தரக்கூடாது. யாரும் போர் வீரராகவும் சேரக்கூடாது. போரில் ஈடுபடுவது கடவுளுக்கு அடாத செயல். கொலை, களவு, கள், சூது முதலியவற்றைப் போலப் போரும் போர் வெறியும் வெறுக்கத்தக்க பழிச்செயல்கள்,' என்று டால்ஸ்டாய் போன்ற அறிஞர், மக்களுக்குக் கூறினர். போர் முயற்

சிகளுக்குக் குந்தகமான இவ்வியக்கத்தை அரசாங்கங்கள் எதிர்த்தது இயல்பே. ஆயினும், அமைதியியக்கத்தில் உலகின் நல்லறிஞர் பலர் ஈடுபட்டிருந்தனராதலால், அவ்வியக்கம் வீண் போகவில்லை. அஃது அரசாங்கங்களின் மனப்பான்மையைக் கூட. ஓரளவு மாற்றிற்று. அவர்கள் தங்கள் போர்முயற்சியை எதிர்க்கும் செயலை வெறுத்தார்களாயினும், அச்செயலில் ஈடுபட்ட அமைதி இயக்கத்தின் உயர்குறிக்கோளை உணர்ந்து, தாங்களும் அதனை ஓரளவு மேற்கொண்டார்கள். போரைத் தாமும் ஒழிக்கவே விரும்புவதாகக் கூறிக்கொண்டு, '**போரை ஒழிக்கப் போர் !**' என்று அவர்கள் தங்கள் போர்க் குரலையே மாற்றி ஒலித்தார்கள். ஆனல், இது தவிர வேறு அடிப்படை நோக்கம் எதுவுமில்லாமல், போரை ஒழித்துவிடவும் முடியாது ; அம்முயற்சியில் மக்களை ஈடுபடுத்திவிடவும் முடியாது என்பதை அரசாங்கங்களும் அறிஞரும் உணர்ந்த தறுவாயிலேதான் உலக இயக்கத்தின்மீது அவர்கள் பார்வை திரும்பிற்று.

உலக் இயக்கம் அமைதியியக்கத்தைப் போல மக்களை மட்டும் போருக்கு எதிராகத் தூண்டும் இயக்கமன்று. அது முதலில் அரசாங்கங்களையும் அரசியலறிஞர்களையும் அவ்வழியில் தூண்ட, பின்னர் அவர்களுக்கு வலுவாக மக்களை அத்துறையில் இயக்க முனைகிறது. அது போர் முயற்சியைத் தடுத்துப் போரை ஒழிக்கப் பாடு படவில்லை. போரிலீடுபடும் அரசாங்கங்களிடையே நேச ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்தியும், சமரசம் செய்தும், நேசவுணர்ச்சியை வளர்த்தும், போர் எழுவதற்கான சூழ்நிலைகளை மாற்றியமைத்தும் அது போரைத் தடுக்க முயல்கிறது. அரசாங்கங்களை ஒன்றுபடுத்த முனைந்து, அதன் பின்னர் அவ்வரசாங்கங்களின் ஒற்றுமைக்கு

வலுத் தரும்படியாகவே அது மக்களைத் தூண்டுகிறதாதலால், அஃது உலக நலனையும், அரசாங்க நலன்களையும், மக்கள் நலன்களையும் ஒருங்கே இணைக்கப் பாடுபடுகிறது. மக்கள் நலனடிப்படையில் அரசாங்கநலனை அமைத்து, அரசாங்க நலன்களினடிப்படையில் உலகநலனை எழுப்ப அது முயல்கிறது. இங்ஙனம் இவ்வுலக இயக்கம் இயற்கையையும் இயற்கைச்சூழலையும் எதிர்த்துப் போராடும் இயக்கமாயமையாமல், இயற்கைச் சத்திகளையும் இயற்கைச் சூழல்களையும் துணைக்கொண்டே, போருக்குக் காரணமான செயற்கைச் சூழல்களை மாற்றியமைக்கும் இயக்கமாயமைகிறது. அது சுழியிட்டுப் பாய்ந்தோடும் வெள்ளத்தைக் கையால் தடை செய்ய முயலாமல், அதனைத் தடுத்து நிறுத்த வல்ல அணைகளுக்கான கற்களையே கையாலும் கருவியாலும் தூக்கிக்கொண்டு சென்று கட்ட முயல்கிறது.

உலக இயக்கத்துக்கு ஆதரவு தரும் சத்திகள் அரசாங்கங்களின் அனுபவம், அறிஞர்களின் திட்டம், மக்கள் ஆர்வம் ஆகியவை மட்டுமல்ல. இவற்றைக் கடந்து, இவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டு, இயற்கையின் வளர்ச்சியிலும் மனிதநாகரிக வளர்ச்சியிலும் உள்ளார்ந்து முதிர்ச்சி அடைந்து வந்துள்ள இரு தத்துவங்கள்மீது இவ்வியக்கம் ஒரு புதிய அமைப்பை எழுப்ப முனைகிறது. இவ்விரு தத்துவங்கள் '**விடுதலை, ஒற்றுமை**' என்பவைகளே.

ஒற்றுமை வலிவற்றவர்களுக்கு வலிவும், வலிவுடையவர்களுக்கு வலிவு மேம்பாடும் உண்டுபண்ணுவதை யாவரும் அறிவர். பள்ளிக்கூடத்து நீதிக்கதைகள் பல இதனை வலியுறுத்துகின்றன. ஒன்றாகப் பிணைத்த விறகுக் கட்டைப் பலர் சேர்ந்துகூட முறிக்கமுடியாது. ஒவ்வொன்றாக எடுத்து முறிக்க முயன்றால், தனியாக ஒரு

சிறு பையன்கூட அதை முறிக்க முடியும். நான்கு எருதுகள் ஒன்றுகூடி நின்றால், சிங்கத்தாலும் அவற்றை ஒன்றும் செய்ய முடியாது போகும்: அவை பிரிந்து நின்றால், எருதுகள் ஒவ்வொன்றாக எளிதில் கொல்லப்படும். ஒற்றுமையின் வலிமையைக் காட்டும் கதைகள் இவை. ஆனால், இவ்வொற்றுமைப்பண்பு, விடுதலை ஆர்வத்தின் மீதே அமைக்கப்பெற முடியும். விடுதலை ஆர்வத்துக்கு எதிராக வலிந்து கட்டப்படும் ஒற்றுமை, ஒற்றுமையுமாகாது: கட்டுப்பாடும் ஆகாது. அஃது அடிமைத்தனமேயாகும். இத்தகைய ஒற்றுமை நீடித்து நில்லாது; வலிமையுடையதும் ஆகாது.

இயற்கையின் ஆராய்ச்சி, உலக நாகரிகவரலாறு, நாட்டு வரலாறு ஆகிய யாவும் இவ்வுண்மையை விளக்க வல்லன.

உயிரின வளர்ச்சியில் சிற்றுயிர்களிடையே கூடக் குடும்பமாக வாழும் உயிர்கள் தனி வாழ்வு வாழும் உயிர்களை வென்று பரவியுள்ளன. சமூகமாகக் கூடி வாழும் உயிர்கள், அங்ஙனம் வாழாத உயிரினங்களை வென்று வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. மனிதன் தனி வாழ்வு கடந்து குடும்ப வாழ்வு உடையவனாகவும், குடும்ப வாழ்வு கடந்து சமூகவாழ்வு உடையவனாகவும் இருப்பதனாலே தான் உயிர்களிடையே தலை சிறந்த உயிரினமாகியுள்ளான். சமூகவாழ்விலும் தொடக்கக்கால மனிதனைப் போலக் குடும்பம் குலம் ஆகியவற்றுடன் நின்றுவிடாமல், ஊர், நாடு, உலகம் என நாகரிக மனிதன் ஒற்றுமை எல்லை வளர்வதனாலேயே அவன் இயற்கையைத் தன் வயப்படுத்தி ஆள்பவன் ஆகியுள்ளான்.

விடுதலையார்வத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், அதனை எதிர்த்து அமைக்கப்பெறும் ஒற்றுமை சில

காலமே நிலவமுடியும் என்பதனையும், அது தொடர்ச்சி யான வளர்ச்சிக்கு வழி வகுக்காது என்பதனையும் உலக வரலாறு முழுவதுமே காட்டுகிறது. அலெக்ஸாண்டர் பேரரசும், உரோமர் பேரரசும், தைமூர் பேரரசும் உடல் வலு, படை வலு, ஆகியவற்றைமட்டுமே நம்பியிருந்தன. அவ்வலுவுக்குக் காரணமான வீரத்தலைவர்களின் கை ஓய்ந்தவுடன் வலியமைந்த அவ்வொற்றுமைகளும் தாமே குலைந்துபோயின. மார்க்கஸ் அரிலியஸ், அசோகர், அக்பர் ஆகிய அருளாளர் தலைமையில் அப் பேரரசுகள் அமைந்த போதுங்கூட, அவை நிலைக்க வில்லை. பிரிட்டிஷ் பேரரசு விடுதலையார்வமுடைய பிரிட்டிஷ் மக்களுக்கு விட்டுக்கொடுத்த அளவில் சற்று வலு வுடையதாயிருப்பினும், பாதி உலகளவு பரந்த பேரரசின் பல திற மக்களின் விடுதலையார்வத்தைத் தன்னுள் அடக்க முடியாமல் அது வலுவிழந்து வந்துள்ளது. மேலும், விடுதலையார்வத்துக்கு விட்டுக்கொடுப்பதென் பது வேறு; விடுதலையார்வத்தின்மீது கட்டமைப்பதென் பது வேறு. உலக இயக்கமும் ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப் பும் விடுதலையார்வத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே உலக ஒற்றுமையை உண்டுபண்ணப் பாடு படுகின்றன.

'ஒற்றுமையில்லாத விடுதலையார்வம் பயன்படா தது போலவே, விடுதலையார்வத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத ஒற்றுமையும் பயன்படுவதில்லை,' என்ற நாகரிக வரலாற்றுப் படிப்பின்மீது அது நிலைபெறு கிறது.

'விடுதலையார்வத்தின்மீது ஒற்றுமை கட்டப்படு வது என்பது எவ்வாறு? பல இடங்களில் விடுதலையார் வம் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதாக அல்லவா இருக்கிறது?' என்ற கேள்வி எழலாம். விடுதலையார்வத்தால் உண்

மையான ஒற்றுமை என்றும் கெடுவதில்லை. விடுதலை ஆர்வத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத போலி ஒற்றுமைமட்டுமே இங்ஙனம் இவ்வார்வத்தால் கெடும். ஒரு நாடு மற்ற நாடுகளையோ, ஒரு வகுப்பு மற்ற வகுப்புக்களையோ அடக்கியாளும் இடத்தில், அடக்குமுறைக்கு ஆளான நாடு அல்லது வகுப்பின் விடுதலையார்வம் அப் போலி ஒற்றுமையைச் சிதறடித்தல் உறுதி. ஆனால், விடுதலையார்வத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட கூட்டுறவு, உறுப்பினர்களின் விடுதலையார்வத்தைப் பாதுகாக்கும்; அக்கூட்டுறவாளர்களிடையே சமத்துவநிலை பேணும்; அவர்கள் நலன்களைச் சரி சம நிலையுடன் வளர்க்க முனையும். ஆகவே, அக்கூட்டுறவின் நலனும் குறிக்கோளும் எப்போதும் அதன் தனி உறுப்புக்களின் நலனும் குறிக்கோளுமாகவே இருக்க முடியும். அஃது உறுப்புக்களின் சமத்துவம் பேணுவதனால், அவற்றிடையே நேசவுணர்ச்சியை இப்போது நோக்க மூலம் உண்டு பண்ணுவதும் எளிது. உலக இயக்கம் உலக நாடுகளிடையே தனித்தனி விடுதலையார்வத்தையும் சரி சமவுரிமையையும் பேணுவதுடன், அரசாங்கங்களையும் இதே வகையில் மக்களிடையே விடுதலையார்வத்தையும் சரிசமநிலையையும் பேணத் தூண்டுகிறது. இதனாலேதான் உலகவியக்கம் ஒவ்வொரு படியிலும் வளர்ச்சி அடைந்து வலுப்பெற்று வருகிறது.

உலக இயக்கம் இவ்வுயர்குறிக்கோளை ஒரே மூச்சாக ஒரே எட்டில் அடைந்துவிடவில்லை என்பதை அதன் வரலாறு காட்டும். மிதிவண்டி ஏறிப் பழகுபவன், பல தடவை விழுந்தெழுந்து, ஒவ்வொரு வீழ்ச்சியாலும் மிதிவண்டியின் போக்கை மதித்துணர்வது போலவே, இவ்வியக்கமும் அரசாங்கங்களின் கூட்டுறவு

முயற்சிகளின் தோல்விகளிலிருந்தும், அறிஞர் திட்டங்களின் போதாத்தன்மையிலிருந்தும் பல படிப்பினைகளைக் கண்டு படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

உலக இயக்கத்துக்கு வழி காட்டி, அதற்கு வகை துறையமைத்த இயக்கங்கள் பல. அருளாளர், அறிஞர்களுக்களைப்பற்றி முன்பே குறித்துள்ளோம். இவற்றை முற்றிலும் வெறுங்கனவுகள் என்று கூறிவிடுவதற்கில்லை, ஏனெனில், பொருளாளர் தோற்றுவித்த இயக்கங்களுட் சிலவே பௌத்தம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய உலகச் சமயங்கள். இவை நாட்டெல்லை, மொழியெல்லை, இனவெல்லை கடந்து பரவி, உலகில் மக்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்துள்ளன. மேலும், 15-ஆம் நூற்றாண்டின் மறுமலர்ச்சி இயக்கம், சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம் (Protestant Reformation) ஆகிய பண்பாட்டு இயக்கங்களும், தொழிற்புரட்சி போன்ற பொருளியல் இயக்கங்களும் உலகெங்கும் பரந்துள்ளன. அரசியல் துறையில் வாள் வலிமையால் ஏற்பட்ட பேரரசுகளுக்கு அடிக்கடி வலிமை கொடுத்தவை வாள் வலிமை இல்லாமலே அமைந்த இச்சமய, பண்பாட்டு இயக்கங்களே யாகும்.

அரசியல், சமயம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை மட்டும் சார்ந்த இயக்கமாயிராமல், மக்களின் உள்ள அவா ஆர்வங்களினடிப்படையில் எழுந்த முதல் உலக இயக்கம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் உலக அறிஞர் பலரின் அறிவுக்கனலினின்று எழுந்த பிரெஞ்சுப் புரட்சி இயக்கமே. இது பெயரளவில் பிரெஞ்சுப் புரட்சி இயக்கமாயிருந்ததே தவிர, உண்மையில் ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளிலும் அமெரிக்காவிலும் பரந்து அகன்ற உலக இயக்கமே ஆகும். சர்வதேச அளவில் படர்ந்த

இவ்வியக்கத்திலும் இதனை அடக்க ஐரோப்பிய மன்னர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளிலுந்தான் முதன் முதல் மக்களின் சார்பிலும் அரசாங்கங்களின் சார்பிலும் ஐரோப்பிய அடிப்படையில் கூட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

19-ஆம் நூற்றாண்டில் இக்கூட்டுறவுப் பண்பின் பயனாக ஐரோப்பிய வல்லரசுகளிடையே பல ஒப்பந்தங்களும் உடன்படிக்கைகளும் ஏற்பட்டன. இவை போரில் ஏற்பட்ட சச்சரவுகளையும் வேற்றுமைகளையும் அகற்ற முயன்றதுடனல்லாமல், அடிக்கடி நிலையான நட்புறவைக் காக்கத்தக்க சில பொதுத் தத்துவங்களையும் கட்டுப்பாடுகளையும் வகுக்க முயன்றன. இவையே பலரால் '**சர்வதேசச் சட்டங்கள்**' என்று வழங்கப்பட்டன. இவை பெயரளவில் சட்டங்கள் என வழங்கினாலும், மக்களைச் சட்டங்கள் கட்டுப்படுத்துவதுபோலக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவை அல்ல; ஒழுக்க முறை விதிகளைப்போலப் பொதுக் கருத்தைத் தெளிவாக உருவாக்குபவைகளே. ஆயினும், பெரிய வல்லரசுகள் இவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட அளவில் தற்காலிகமாக இவற்றுக்கு ஓரளவு மதிப்பு ஏற்பட்டது. அரசாங்கங்களிடையே போரின் பயனாய் எழுந்த ஒப்பந்தங்களைப்போலவே, போருக்குக் காரணமான நிகழ்ச்சிகளிலும் சில கட்டுப்பாடுகள் உண்டாயின. 1884ல் நடைபெற்ற பெர்லின் மாநாட்டை இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இதற்கு முன்பெல்லாம் அமெரிக்காக் கண்டத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகளின் குடியேற்றப் போட்டி, வர்த்தகப் போட்டி காரணமாகப் பல போர்கள் நடைபெற்றிருந்தன. இதே போல ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தின் குடியேற்றப் போட்டியிலும் சச்சரவுகள் நிகழாமல் இம்மாநாடு

தடுத்தது. ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தில் போட்டியிடத் தக்க வல்லரசுகளிடையே அக்கண்டத்தில் செல்வாக்கெல்லைகள் வகுக்கப்பட்டன. இதனால் போட்டி தவிர்க்கப் பட்டது.

போரின் விளைவாகவும், போரைத் தடுப்பதற்காகவும் ஏற்பட்ட இவ்வொப்பந்தங்களைப் போலன்றி, ஆக்கமுறையில் நாடுகளை ஒன்றுபடுத்திச் செயலாற்றி வைக்கத் தக்க நிலையான அமைப்புக்களிலும் அறிஞர் கருத்துச் செல்லலாயிற்று. உலகில் அஞ்சல் நிலையங்கள் பல நாடுகளில் இருந்தாலும், நாட்டுக்கு நாடு அஞ்சல் செல்வதில் பல சிக்கல்கள் இருந்தன. இவற்றை நாட்டுக்கு நாடு தனித்தனி ஒப்பந்தங்களால் சரி செய்வதைவிட, உலக நாடுகளுடைய அஞ்சல் நிலையங்களின் சார்பாக ஒரு கூட்டுறவு நிலையம் அமைப்பது நீடித்த பயன் தரும் என்று அஞ்சல் துறையாளர் கண்டனர். அதனால், அவர்கள் 1874ல் ஸ்விட்ஸர்லாந்தில் உள்ள பெர்ன் நகரில் உலக அஞ்சற்கூட்டுறவு மாநாடு ஒன்றை நடத்தினர்கள். இதன் பயனாக உலக அஞ்சற்கூட்டுறவு நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இஃது இன்றளவும் நிலைபெற்றிருப்பதுடன், ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பிலும் இணையுறுப்பாகியுள்ளது. இது போன்ற பல சர்வதேச அமைப்புக்கள் தனித்தனி துறைகளில் தனித்தனி குறிக்கோளுடன் 19-ஆம் நூற்றுண்டிலும் 20-ஆம் நூற்றுண்டிலும் அமைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இவை உலக இயக்கத்துக்கு வழி காட்டிகளாயிருப்பதுடன், அவ்வப்போது அதனுடன் இணைந்தும் வருகின்றன. 1918ல் அமைக்கப்பெற்ற உலக நடுவு நிலைத் தீர்ப்பு மன்றமும், 1919ல் நிறுவப்பெற்ற சர்வதேசத் தொழிலாளர் அமைப்பும் இது போன்ற சர்வதேச அமைப்புக்களே. இவையும் இப்

போது உலக அமைப்பில் இணைந்தே செயலாற்று கின்றன.

நாட்டின் தனித்தனி துறைகளைச் சர்வதேச அடிப் படையில் இணைக்கும் இந்நிலையங்கள், உலக இயக்கத் துக்கு வழி காட்டிகளாகவும் வலுவூட்டுபவையாகவும் அமைந்தன. உலக இயக்கம் இவற்றைப் போன்ற தனித் துறைக் கூட்டுறவு இயக்கம் அன்று. ஆனால், அது போர் நிகழ்வதைத் தடுக்கும் முறையில் உலக நாடு களையே ஒன்றுபடுத்தும் கூட்டுறவிணைப்பு முயற்சியா கும். இத்தகைய முயற்சி முதன்முதலாக 19-ஆம் நூற் ருண்டின் கடைசி ஆண்டிலேயே மேற்கொள்ளப்பட் டது. இம்முயற்சிகளுக்கு உயிரூட்டிய இயக்கம் பிரெஞ் சுப் புரட்சி இயக்கமேயாயினும், வல்லரசு நாடுகளுள் ஒன்ருகிய பிரான்ஸ் நாட்டில் இவை தழைத்து வளர முடியாதபடி அரசியல் சூழ்நிலைகள் அமைந்திருந்தன. ஆகவே, இம்முயற்சிகளுக்குச் சிறு நாடுகளான ஸ்விட்ஸர்லாந்தும் ஹாலந்துமே தாயகங்களாயின. அஞ் சற்கூட்டுறவு மாநாடு ஸ்விட்ஸர்லாந்திலுள்ள பெர்ன் நகரில் கூடியதை மேலே குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஆனால், உலக நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய முதல் அமைப்பு, ஹாலந்தில் ஹேகு நகரிலேயே நடைபெற்றது. இதுவே, 1899-ஆம் ஆண்டு ஹேகு அமைதி மாநாடு ஆகும்.

நாடுகளும் வல்லரசுகளும், தங்களிடையே போட் டியோ சச்சரவோ ஏற்பட்டபோது, அவற்றைப் போரால் தீர்ப்பதைவிடச் சமரச முயற்சியால் தீர்ப்பதே நல்லது என்பதை இம்மாநாடு வலியுறுத்தியது.

1912-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இரண்டாவது ஹேகு அமைதி மாநாடு, இந்நல்லெண்ணத் தீர்

மானத்தை வலியுறுத்திற்று. அத்துடன், எந்த வல்லரசும் சமரச முயற்சியினாலேயே சச்சரவுகளைத் தீர்த்து கொள்ள வேண்டுமென்றும், போரில் இறங்கக் கூடாதென்றும், சமரச முயற்சிகள் வெற்றியடையாதவிடத்து அவற்றை ஒரு நடுவுநிலைக் குழுவிடம் விட்டுத் தீர்ப்புப் பெறவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தது. இத்தகைய நடுவுநிலைத் தீர்ப்பளிக்கும் நிலையமாகவே நாம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள ஹேகு நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றம் அமைக்கப்பட்டது.

ஹேகு மாநாட்டின் தீர்மானமும் உலக நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றமும் பெரிய வல்லரசுகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதென்பதனை முதல் உலகப்போர் காட்டிற்று; அவற்றை முற்றிலும் புறக்கணித்தே ஜெர்மனி போர் தொடுத்தது. அத்துடன் போரில் ஈடுபடாத சின்னஞ் சிறு நாடாகிய பெல்ஜியத்தின்மீது காரணமில்லாமலும், முன்னறிவிப்பில்லாமலும் அது போர்தொடுக்கத் துணிந்தது. முதலுலகப் போர் முடிவில் ஜெர்மனி படுதோல்வியுற்ற பின் ஏற்பட்ட **வெர்ஸெயில்ஸ் ஒப்பந்தத்தின்** படியே, **சர்வதேசத்தொழிலாளர் சங்கம்** என்ற ஓர் அமைப்பை நேசநாட்டினர் ஏற்படுத்தினர். அதனையடுத்து ஹேகு அமைதி மாநாட்டினும் வலுவுடையதாக ஒரு சர்வதேசக் கூட்டுறவமைப்பையும் ஏற்படுத்தத் துணிந்தனர். இதுவே, 1919ல் நிறுவப்பட்ட **சர்வ தேச சங்கம்** ஆகும். இதன் தலைமையிடம் ஸ்விட்ஸர்லாந்திலுள்ள **ஜெனீவா** நகரம். இதில் நேச நாடுகள் பலவும் உறுப்புக்களாய்ச் சேர்ந்தன.

சர்வதேச சங்கத்தின் அமைப்புக்குப் பெரிதும் காரணராயிருந்தவருள் ஒருவர், அக்கால அமெரிக்க நாட்டுத் தலைவரான **உட்ரோ வில்ஸன்** ஆவர். அவ

ரைச் சர்வதேச சங்க இயக்கத்தின் தந்தையார் என்று கூறுவதுண்டு. ஆயினும், சர்வதேச சங்கத்தில் உறுப்பாக அமெரிக்கா சேர முடியவில்லை. அது போலவே போர் முடியுமுன் ரஷ்யப் புரட்சி ஏற்பட்டு, அந்நாடு நேசநாடுகள் கூட்டுறவிலிருந்து பிரிந்துவிட்டதனால், ரஷ்யாவும் சேரவில்லை. இவ்விரண்டு நாடுகளும் சேராதது சங்கத்தின் வலுக்குறைவுக்கு ஒரு காரணம்.

மேலும், சங்கம் ஆண்டுக்கொரு முறை கூடினும், உலக நெருக்கடிக்காலங்களில் அது விரைந்துசெயலாற்ற முடியவில்லை. அதன் நடவடிக்கைகளை வலியுறுத்தத் தக்க நிலையான அமைப்புக்களும் சாதனங்களும் ஏற்படவில்லை. எனவே, ஜப்பான், இத்தாலி, ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றாகச் சங்கத்தின் கோட்பாடுகளை மீறி அயல் நாடுகளைத் தாக்க முற்பட்டன.

ஜப்பான் சீனா மீது போர் தொடுத்துப் பல ஆண்டுகளாக அதனைச் சூறையாடி விழுங்கத் தலைப்பட்டது. சங்கத்திலிருந்து வெளியேறிய முதல் நாடு இதுவே. அடுத்தபடி இத்தாலி ஜப்பானைப் பின் பற்றி அபிசீனியா மீது பாய்ந்து, இரண்டாண்டுகளில் அதனை விழுங்கிற்று. சங்கம் அதன்மீது நடத்திய பொருளாதார நடவடிக்கைகள், வல்லரசுகளுக்கு ஒரு கேலிக் கூத்தாய் முடிந்தன. இவற்றால், துணிந்து சங்கத்தை மீறத் தலைப்பட்ட நாஜி ஜெர்மனி, ஸ்பெயின் உள் நாட்டுப் போரில் இத்தாலியுடன் சேர்ந்து ஒத்திகை நடத்திவிட்டுப் படிப்படியாக ஆஸ்திரியா, பொஹீமியா, மொரேவியா ஆகிய நாடுகளையும் ஜெக்கோஸ்லாவியாவையும் விழுங்கி, இறுதியில் போலந்துமீது பாய்ந்து, இரண்டாம் உலகப் போரை உண்டுபண்ணிற்று.

இங்ஙனம் சர்வதேச சங்கம் பல சிறு சச்சரவுகளை வெற்றிகரமாகத் தீர்த்ததாயினும், பெரிய வல்லரசு களைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாமல், வலுவிழந்தது. அது பல படைக்குறைப்பு மாநாடுகளை நடத்திற்று. ஆனால், படைத்துறை அனுபவமுள்ள நிபுணர்குழு எதுவும் சங் கத்திற்கு இல்லாத காரணத்தால், ஜெர்மனி போன்ற வல்லரசுகள் கட்டுப்பாடுகளுக்குப் புறம்பான புதுக் கரு விகளையும், புதுக் கருவி வகைகளையும் கண்டுபிடித்து, அக்கட்டுப்பாடுகளை எளிதில் மீறலாயின. 1930 முதல் சங்கம் பெரிதும் செயலிழந்து போயிற்று. 1939ல் இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கிய பின் அது பெயரள விலேயே நடைபெற்றது.

சர்வதேச சங்கம் உலக இயக்கத்திற்குச் செய்த நிலை யான நன்மைகள் இரண்டு: அது உலகச் செய்திகள், தகவல்கள், சர்வதேச மூலாதாரமான பத்திரங்கள் ஆகி யவற்றைத் தொகுத்ததுடன் சர்வதேசத் துறையில் பல அறிஞரையும் நிபுணரையும் ஈடுபடுத்திப் பயிற்றுவித் தது. சர்வதேச சங்கத்தினர் தொகுத்த நூல் நிலையம், இன்றும் உலக இயக்கத்தினரின் நூல் நிலையத்துக்கு ஒரு மூலக் கருவூலமாய் இருந்து வருகிறது. சர்வதேச சங்கத் தின் நிபுணரும் அதன் நடைமுறைகளில் அனுபவம் பெற்றவருமாகிய பலர் இன்றும் அதன்பின் வந்த புதிய அமைப்பாகிய ஐ. நா. அமைப்பில் அரும்பணியாற்றி வருகின்றனர். இரண்டாவதாகச் சர்வதேச சங்கம் தன் நீண்ட கால அனுபவத்தினுல் உலக அமைப்புக்களில் ஏற்படக்கூடும் வலுக்குறைவுகளையும் அவற்றின் கார ணங்களையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டிப் புதிய அமைப்புக்களுக்கு நல்ல படிப்பினைகளைத் தந்தது. இன் றைய ஐ. நா. அமைப்பு, இப்படிப்பினைகளின் பயனை

நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஐ. நா. அமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள கீழ் வரும் பண்புக்கூறுகள் சர்வதேச சங்கத்தின் படிப்பினையின் மூலம் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்களே யாகும்:

(1) நிலையான பணியாற்றும் பொறுப்புடைய ஒரு தனி மனிதராக ஐ. நா. அமைப்பில் ஒரு பொதுச் செயலாளர் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். அவருடன் பல துணைச்செயலாளர் இருந்து, அமைப்பின் வேலைகளைத் தொடர்ச்சியாகக் கவனித்து, இடையறுப் பொறுப்புடையவராய் உழைத்து வருகின்றனர்.

(2) ஐ. நா. அமைப்புக்குப் படைத்துறைச் சார்பில் வேண்டிய துணை செய்யவும், நெருக்கடிக் காலங்களில் கடைசி நடவடிக்கையான படைத்துறை நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும், முதல் தர வல்லரசுகளின் படைத்துறை நிபுணர் அடங்கிய படைத்துறை நிபுணர் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(3) ஐ. நா. அமைப்பில் போரைத் தடுத்து அமைதியை நிலைநாட்டும் பொறுப்புடைய உறுப்பாகிய பாதுகாப்பு மன்றம், நிலையானதும் தொடர்ச்சியானதுமான அமைப்பாய் அமைந்துள்ளது. இதன் செயல்கள் உலக முழுமையையும் உலக வல்லரசுகளையும் கட்டுப்படுத்தத் தக்கவையாயிருக்கவேண்டுமாதலால், இதில் இன்றைய உலகின் முதல் வல்லரசுகளாகக் கருதப்படும் ஐந்துநாடுகளின் பிரதிநிதிகள் நிலையான உறுப்பினர்களாகவும், கூட்டுப் பொறுப்பும் சிறப்புரிமையும் உடையவர்களாகவும் அமைந்துள்ளார்கள்.

(4) மேற்குறிப்பிட்ட பாதுகாப்பு மன்றம் ஒன்று நீங்கலாக, மற்றெல்லா உறுப்புக்களிலும் உலக நாடுகள் சரிசமமான நிலையில், வேற்றுமையில்லாமல் உறுப்பா

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
14 NOV 1962

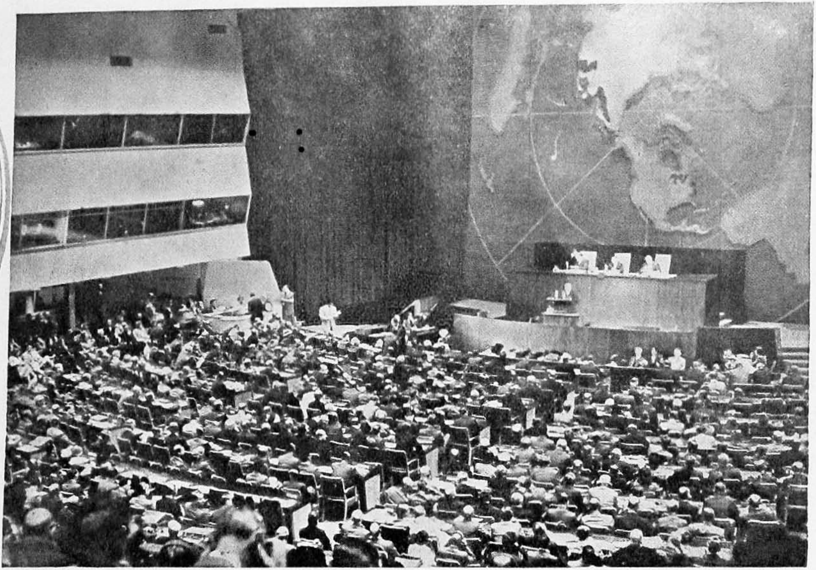

பேரவை. இந்தியப் பேராள் ஸர். பி. என். ராவ் பேச்சு.
1950 செப். 19.

யுள்ளன. சிறப்பாக அமைப்பின் அடிப்படை உறுப்பான பொதுப் பேரவையில் உலக நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் தனி முழுச் சுதந்தர உரிமையுடையவராயும், சரிசமமான மொழியுரிமை உடையவராயும் உள்ளனர். வல்லரசுகளுக்கும், சின்னஞ்சிறு அரசுகளுக்கும் சரிசமமாக ஒரே மாதிரியான மொழியுரிமை இருப்பதால், ஐ.நா. அமைப்பு வல்லரசுகளின் வேட்டைக்காடு ஆய்விட வழியில்லை.

(5) இறுதியாக, சர்வதேச சங்கத்தின் பெருங் குறைபாடு, அது அரசாங்கங்களின் கூட்டுறவாய் மட்டும் இயங்கிற்று என்பதே. அரசாங்கங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் மக்கள் வலுவும், மக்கள் ஆர்வத்தை எழுப்பி அவர்கள் ஆதரவைப் பெறவல்ல சிறப்புறுப்புக்களும் நோக்கங்களும் அதற்கு இல்லை. ஐ நா. அமைப்பில் தொடக்கத்திலிருந்தே இத்தவறு திருத்தப்பட்டுள்ளது.

"உலக நாடுகளின் மக்களாகிய நாங்கள்" எனத் தொடங்கும் ஐ. நா. உரிமை விளம்பரத்தின் வாசகமே, அது நாட்டரசாங்கங்களைக் கடந்து நாட்டு மக்கள் கூட்டுறவை நாடுகிறது என்பதைக் குறிப்பதாகும். மேலும், அடிப்படை மனிதவுரிமைகள் உரிமை விளம்பரத்தில் இடம் பெறுவதுடன், அது வற்புறுத்தப்பட்டு, அதனை நிறைவேற்றுவதற்கான தனிக்குழுவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவையனைத்திற்கும் மேலாக, உலக மக்கள் சமூக பொருளாதார வசதிகளைக் கவனித்து, அவற்றின் நிலைகளை வளர்ப்பதற்காகச் சமூக பொருளியல் மன்றம் என்ற தனியுறுப்பும்; அதனால் நிறுவப்பட்ட தனியுறுப்பாகக் கல்வி, விஞ்ஞானம், பண்பாடு ஆகியவற்றை உலக அடிப்படையில் வளர்ப்பதற்கான

'ஐ. நா. கல்வி, விஞ்ஞான, பண்பாட்டுக் கழகம்' (UNESCO) என்ற கிளை உறுப்பு ஒன்றும் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இத்துறைகளில் உழைக்கும் பிற சர்வதேச அமைப்புக்களுடனும் நாட்டமைப்புக்களுடனும் ஐ நா. அமைப்புத் தொடர்பு கொள்வதற்கும் வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

சர்வதேச சங்கம் 1946 வரையில் செயலாற்றியபின் புதுவடிவுடன் உருவான புதிய உலக அமைப்பாகிய ஐ. நா. அமைப்புக்குழுவின் தீர்மானப்படி கலைக்கப்பட்டது. சங்கத்தின் பொறுப்பிலிருந்த உடைமைகள் பத்திரங்கள் யாவும் ஐ. நா. அமைப்பால் மேற்கொள்ளப் பட்டன.

புதிய உலக இயக்கத்தின் பண்புகள் பற்றியும் அதன் பயனாக ஏற்பட்ட புதிய உலக அமைப்பாகிய ஐ. நா. அமைப்புத் தோன்றிய வகை பற்றியும் இனி வரும் பிரிவிற்கூறுவோம்.

II. ஐ. நா. அமைப்பின் தோற்றம்

நாஜி விமானங்கள் இலண்டன் மாநகர்மீது வட்ட மிட்டு ஓயாது குண்டு மாரிகளைப் பொழிந்த வண்ணமிருந் தன.

"அலைகடல் ஆளுக பிரிட்டானியா !
பிரிட்டானியர் என்றும்
அடிமையர் ஆகமாட்டார் !"

என்று நாட்டுப் பாடல் பாடிவந்த பிரிட்டானியர், தம் நாட்டமைதியையும், வீட்டமைதியையும் இழந்து, நாட்டு விடுதலைக்கே இடர் வந்துற்றதெனக் கண்டு, அதனைக் காக்க அரும்பாடு பட்டுப் போராடிக்கொண் டிருந்தனர். இத்தகைய உயிர் நெருக்கடியான சூழ்நிலை யிலேதான் ஐக்கியநாடுகள் அமைப்புக் கருவுயிர்த்தது. அந்நாள் பிரிட்டனின் போர்க்கால முதல்வராயிருந்த **வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்** என்பவரும் போரில் இன்னும் ஈடுபடாதிருந்த அமெரிக்க நாட்டின் தலைவர் **பிராங் கிளின் ரூஸ்வெல்டும்** முன்னேற்பாட்டின்படி யாருக்கும் தெரியாமல், சந்தடியின்றி, அட்லாண்டிக்குக் கடலின் ஒரு பகுதியில் ஒரு கப்பல் தளத்தின்மீது சந்தித் தனர். அவர்கள் பேச்சுக்களின் விளைவாக எழுந்த **அட்லான்டிக்கு** உரிமைப்பட்டயமே புதிய உலக அமைப்பின் கருமூலமாகும். இப்பட்டயமூலம் இருதலை வரும் நேச நாட்டினரின் சார்பில் தம் போர் நோக்கத்தை யும், போருக்கும் பிற்பட்ட எதிர்கால உலகம்பற்றிய தம் நீண்டகாலத் திட்டங்களின் நோக்கத்தையும் உலகநாடு களுக்குத் தெரிவித்தனர். "நேச நாட்டினர் ஒற்றுமை, போரின் வெற்றியுடன் நின்றுவிடுவதன்று: அது பின் னும் நிலையாக நீடித்திருக்க வேண்டும். மேலும், அந் நோக்கம் நேசநாட்டினரளவிலோ, நேசநாட்டு அரசாங்

கங்கள் அளவிலோ நிற்பதன்று. அஃது உலக நாடுகள் அனைத்தையும் அவற்றின் மக்களின் எதிர்காலத்தையும் அளாவியதாகும்.'' என்பதை இப்பட்டயம் வற்புறுத்திற்று.

உரிமைப்பட்டயத்திலும், இதனை விளக்கிச் சர்ச்சிலும் ரூஸ்வெல்டும் பேசிய பேச்சுக்களிலும், அறிவிப்புக்களிலும் உள்ளீடாகப் பிற்காலத்து அடிப்படை மனித உரிமைகள் பற்றிய கருநிலைக் கருத்துக்கள் மிளிர்கின்றன. ரூஸ்வெல்டு இதனைப் பற்றிய விளக்கத்திடையேதான் பசி வறுமை உடைப்பஞ்சம் உறையுட்பஞ்சம் ஆகிய வற்றிலிருந்து விடுபடும் உரிமை, தொழில்பெறும் உரிமை, பேச்சுரிமை, கருத்துரிமை ஆகிய நான்கு விடுதலை உரிமைகளைப் பற்றி விளக்கினார்.

''உலக நாடுகள் பலாத்காரத்தையும் போர்ச் செயலையும் ஒழித்துக்கட்ட முன் வரவேண்டும். எந்த ஒரு நாட்டின் சுதந்தரத்தின்மீதும் மற்றொரு நாடு தாக்குதல் நடத்த முடியாதபடி எல்லா நாடுகளும் உத்தரவாதமளித்து, நிலையான அமைதியைப் பேணுதல் வேண்டும். அத்துடன், ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் தத்தம் விருப்பப்படி தத்தம் அரசியல் முறையை வகுத்துக்கொள்ளும் உரிமை பெறுதல் வேண்டும். உலக வாணிகத் துறையிலும், உலகின் மூலப் பொருள் வளத்திலும் எல்லா நாடுகளுக்குமே சரிசம உரிமையும், சரிசம சந்தர்ப்பமும் இருத்தல் வேண்டும். கட்டற்ற கடலின் சுதந்தரம் இருக்க வேண்டும். உலகத் தொழிலாளரின் பொருளியல் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும். உலக மக்கள் அனைவருக்கும் வறுமை, அச்சம் ஆகிய இரு தொல்லைகளிலிருந்து முழு விடுதலை ஏற்பட்டு, அவர்களிடையே பொருளாதார இணக்கமும் சமூகப் பாதுகாப்புக்கான உத்தரவாத

உணர்வும் உண்டாதல் வேண்டும். இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் அமைதியை நாடும் உலக நாட்டு மக்கள் யாவருக்கும் பிரிட்டிஷ் அமெரிக்க அரசாங்கங்கள் ஊக்கமும் ஆதரவும் தரும்.''

இவைகளே அட்லாண்டிக்கு உரிமைப்பட்டயம் உலகுக்களித்த உறுதிகள்.

நேசநாடுகள் அனைத்தும் இவ்வுரிமைப் பட்டயத்துக்கு ஆதரவு தந்தன. 1942 ஜனவரி முதல் தேதியில் இருபத்தாறு நேசநாடுகளின் பிரதிநிதிகள் ஒன்றுகூடி, அட்லாண்டிக்குப் பட்டயத்தின் நோக்கங்களையும் கோட்பாடுகளையும் ஏற்பதாக ஒப்புக்கொண்டு, அதில் கையொப்பமிட்டார்கள். அச்சு வல்லரசுகளை எதிர்த்துப் போரை வெற்றிகரமாக நடத்துவதுடன் ஆக்கிரமிப்புச் சத்தியை எதிர்த்து அமைதியை நிலைநாட்டப் பாடு படுவதாகவும் இந்நாடுகள் உறுதி செய்துகொண்டன. சிறு நாடுகள் இப்பட்டயத்தைத் தம் சிறப்புரிமைகளின் பாதுகாப்பெனக் கொண்டு போற்றிப் பாராட்டின. உலகப் பத்திரிகைகள் யாவும் இதனை வரவேற்றன. போரில் உடலார்வமுழுவதையும் இதில் ஈடுபடுத்திய வீரர்கள், தங்கள் உள ஆர்வமுழுவதையும் இதில் ஈடுபடுத்தினார்கள்.

1941 இறுதியிலேதான் முக்கூட்டச்சின் கீழ்க்கோடி உறுப்பான ஜப்பான், கீழ்த்திசைப் போரைத் தொடங்கியது; அமெரிக்காவும் போரிலிறங்கிற்று. பெரும் போருக்குள் ஒரு பெரும்போராகவும், வீரகாவியத்துக்குள் ஒரு வீரகாவியமாகவும் விளங்கிய **ஜெர்மனி ரஷ்யப் போர்** எழுந்ததும் இதன் பின்புதான்: உலகில் இதற்கு முன் என்றும் எங்கும் கண்டிராத கட்டுப்பாடான ஒரு முகப்பட்ட இணைப்பமைப்புக்களுடன் நேச

அரசாங்கங்கள் உறுதியாய் நின்று இவ்வுயிர்ப் போராட்டத்தை நடத்தி வந்தன. ஆனால், அதே சமயம் அவை மக்கள் சார்பாக, இவ்வியக்கத்துடன் இயக்கமாக உலக இயக்கத்தையும் வளர்க்கலாயின. போரின் உச்ச நிலை திரிந்து வருந்தோறும், போர் அமைப்புக்கள் பல, உலக இயக்கத் துணையமைப்புக்களாய் மாறலாயின. 1940லிருந்து வேலை செய்து வந்த **நேசநாடுகளின் கூட்டுத் தகவற்குழு இணைப்பு நிலையம்** (Inter-Allied Information Committee and Centre) 1942 நவம்பருக்குள் உலக இயக்கத்தின் முற்பட்ட உறுப்பாக்கப் பட்டு, '**ஐ. நா. தகவல் அமைப்பு**' எனப் பெயர் சூட்டப் பட்டது. 1943 டிஸம்பருக்குள் இதில் 19 நாடுகள் உறுப்புக்களாயின. இதே ஆண்டில் **ஐ. நா. சீரமைப்புத் துயருதவிக் கழகம்** (United Nations Relief and Rehabilitation Association) அமைக்கப்பட்டது. இது பின்னர்க் கலைக்கப்பட்டதாயினும், புதிய அமைப்புக்கள் இப்பொறுப்பை ஏற்றன.

1943-ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர், 30-ஆம் நாளில் **பிரிட்டன், சீனு, அமெரிக்கா, ரஷ்யா** ஆகிய நான்கு வல்லரசுகளின் வெளி நாட்டமைச்சர்களும் சேர்ந்த மாநாடு ஒன்று மாஸ்கோவில் நடைபெற்றது. அவர்கள் விடுத்த நான்கு வல்லரசுகளின் அறிக்கை '**மாஸ்கோ அறிவிப்பு**' என வழங்கப் பெறுகிறது. அதில் அவர்கள் தங்கள் எதிரிகளை முறியடிக்க வேண்டி உலகப்போரில் தாங்கள் ஒன்றுபடுவது மட்டுமன்றி, அதுபோலவே அவ் வெற்றியின் பின்னும் உலக அமைதியைப் பாதுகாக்கும் வகையில் ஒன்றுபட்டு நடக்க உறுதி கொண்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார்கள். 'உலகின் எல்லா நாடுகளும் சரிசம உரிமையுடன் கலந்து செயலாற்றத்தக்க உலக **நாடுகளின்**

கூட்டுறவமைப்பு ஒன்று ஏற்படுத்துவது அவசியம்,' என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாஸ்கோ மாநாட்டில் நான்கு வல்லரசுகளின் பிரதிநிதிகள் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் விரைவில் திட்ட உருப்பெற்று வளர்ச்சியடைந்து வந்தன. உலக இயக்கம் பிரசாரநிலை கடந்து அமைப்புருவாகத் தொடங்கிற்று. இதற்கிடையே இதே ஆண்டு டிஸம்பரில் பாரசீக நாட்டைச் சேர்ந்த டெஹிரான் நகரில் உலக மும்முதல்வர்கள் என்று கூறப்பட்ட ரூஸ்வெல்ட், சர்ச்சில், ஸ்டாலின் ஆகியவர்கள் வெளி நாட்டமைச்சர்களின் கருத்துரையை மீண்டும் ஆராய்ந்தார்கள். அவர்கள் முடிவு மாஸ்கோ முடிவை வலியுறுத்தியதுடன், சில கூறுகளில் அதனைக் கடந்து மற்றும் ஒரு படி மேற்சென்றது.

''கொடுங்கோன்மையையும் அடக்கு முறையையும் எந்த வடிவில், யார் கையாண்டாலும், ' 'அவற்றை நம் நாட்டு மக்களேயன்றி, உலகிலுள்ள மற்ற எல்லா நாடுகளின் மக்களுமே வெறுத்து வருகின்றார்கள். ஆகவே, பெரிது சிறிது என்ற வேற்றுமையின்றி, இவ்வெல்லா நாடுகளையும் ஒன்றுபடுத்தி, நாட்டு மக்கள் எல்லாருடைய அவா ஆர்வங்களையும் ஒருமுகமாக்கி நிழற்படுத்திக் காட்டி, உலக ஒற்றுமையிலும் அமைதியிலும் யாவரும் அக்கறை கொள்ளும்படி செய்தல் வேண்டும்,'' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வெளி நாட்டமைச்சர் அறிவிப்பைவிட, இது பின்னும் தெளிவாக உலக மக்களை அறைகூவி அழைப்பதாயிருந்தது.

உலக இயக்கத்தின் இன்னொரு பண்பையும் மூவர் அறிவிப்பில் காணலாம். இதுவே, உலக இயக்கத்தில் சேரும் உறுப்பு நாடுகளின் சரிசமநிலையும் தன்முடிபு உரிமையும். இதில் சரிசமநிலை உலக அரங்கில் குடியாட்சித் தன்மையைப் பேணுவது. பெரிய நாடுகளும் சிறிய நாடுகளும் உலக இயக்கத்தில் ஒரே நிலை பெறுவதால், சிறு நாடுகளுக்குப் பாதுகாப்பும் ஏற்படுகிறது. ஆனால், இச்சரிசமநிலையுடன் இடம் பெறும் தன் முடிபுரிமை என்ற பண்பு இருகூறு உடையது: தனி மனிதன் வகையில் குடியாட்சியில் தரப்படும் இன, வகுப்பு, மொழி, கொள்கை அடிப்படையான தனியுரிமைப் பாதுகாப்பை இது நாட்டு அரசாங்கங்களுக்கும் கொடுக்கிறது. இதன்படி மதம், வகுப்பு, இனம், அரசியல் கொள்கை ஆகியவற்றில் உலக இயக்க அமைப்பு உறுப்புநாடுகளின் தனி உரிமைகளில் குறுக்கிடும் உரிமை தடைபடுகிறது. ஆனால், அதே சமயம் இவற்றைச் சாக்கிட்டும், உள் நாட்டுக் காரியங்கள் என்று கூறிக்கொண்டும், உறுப்பு நாடுகள் உலக அமைப்பின் செயலைத் தடைசெய்யும் நிலை இதனால் சிலபல சமயம் ஏற்படக்கூடும். இத்தகைய அறநெறி மயக்கங்கள் ஏற்பட்டும் உள்ளன. இதனை உலக இயக்கத்தின் குறைபாடாகக் கருதுபவரும் உண்டு. ஆயினும், உலக இயக்கம் நாட்டரசாங்கங்களைப் பகைக்காமல் செயலாற்றி நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பதனாலும், நாட்டரசாங்கம் கடந்து மக்கள் அவா ஆர்வங்களை அது ஊக்குவதனாலும் இத்தடங்கல் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியுடன் குறையவே வழியுண்டு.

"அவரவர் அவா ஆர்வங்களுக்கேற்ற வகையிலும், அவரவர் மனச்சான்றுகளுக்கேற்ற வகையிலும்,

உலக நாடுகளின் எல்லா மக்களும் கொடுங்கோன்மைக்கு ஆளாகாமல் வாழும் நாளை நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்,'' என்ற மூவர் வாசகம், உலக இயக்கத்தின் உரிமைக் கட்டுப்பாட்டைக் குறிக்கவில்லையாயினும், அதன் அன்பு முறை சார்ந்த உயர்குறிக்கோளையும் விருப்ப இலக்கையும் குறிப்பதாகும். 'எது உள்நாட்டுச் செய்தி ? எது தன் முடிபுரிமைக்கு உரியது ?' என்பவற்றில் கருத்து வேறுபாடு எழக்கூடுமாயினும், இது நாட்டரசாங்கங்களின் கடமையையும் குறிக்கோளையும் எடுத்துக்காட்டி, மக்களை அத்துறையில் கவனம் செலுத்தும்படி செய்து, அரசாங்கங்களையும் இயங்கச் செய்ய வல்லது என்பதில் ஐயமில்லை.

உலக அமைப்புப் பற்றிய முழுத்திட்டம் உருவானது டம்பார்ட்டன் ஓக்ஸ் மாநாட்டிலேயே. இது 1944-ஆம் ஆண்டு கோடைப் பருவத்தில் அமெரிக்காவில் வாஷிங்டனைச் சார்ந்த டம்பார்ட்டன் ஒக்ஸ் பண்ணையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாடு, ஆகஸ்டு 24ல் பிரிட்டன், அமெரிக்க, ரஷ்யப் பிரதிநிதிகளுடன் தொடங்கிற்று. ஸெப்டெம்பர் 28ல் ரஷ்யாவினிடமாகச் சீனு இடம் பெற்று, அக்டோபர் 7 வரை மாநாடு நடத்தப்பெற்றது. ரஷ்யா மேல் திசைப் போரிலும், சீனு கீழ்த்திசைப் போரிலும் மட்டுமே ஈடுபட்டதனை முன்னிட்டே, மாநாட்டில் இங்ஙனம் இரு திறக் கூறுகள் (Sessions) ஏற்பட்டன.

உலக அமைப்பில் பொதுப்பேரவை, பாதுகாப்புமன்றம், சமூக பொருளியல் மன்றம், உலக நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றம் ஆகிய உறுப்பமைப்புக்களுக்கான ஒழுங்கு முறைகள் இம்மாநாட்டில் விவாதித்து முடிவு செய்யப்பட்டன. பொதுப்பேரவையில் உறுப்பு நாடுகள் யாவும்

இடம் பெறவேண்டும். அவற்றிடையே சரிசம நிலையும் இருக்க வேண்டும். பாதுகாப்பு மன்றத்தில் பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரான்ஸ், சீனு ஆகிய ஐந்து பெரிய வல்லரசுகள் நிலையான உறுப்புக்களாகவும், வேறு ஆறு உறுப்புக்கள் பொதுப் பேரவையால் இரண்டு ஆண்டு களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தற்காலிக உறுப்புக் களாகவும் இருக்கும். இவ்வைந்து வல்லரசுகளில் பிரான்ஸ் இச்சமயம் அட்லான்டிக்குப் பட்டயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையாதலால், அது சேர இணங்கி ஞல் ஐந்தாவது வல்லரசாகும் என்ற விதி அமைக்கப் பட்டிருந்தது:

டம்பார்ட்டன் ஓக்ஸ் மாநாட்டின் இம்முடிவுகள் நான்கு வல்லரசுகளின் ஒப்புதலுடன் உலகமக்கள், அர சாங்கங்கள் கருத்துரைக்காக வெளியிடப்பட்டன, பொது வாக இத்தகைய ஆதாரங்கள் மன்ற உறுப்பினர் ஏற்புப் பெற்ற பின்னரே வெளியிடப்பெறும். ஆனல், உலக அமைப்புக்கு உலக ஆதரவே அடிப்படை வலுத்தருவது என்பதை முன்னிட்டு, இங்கே ஆதரவு வல்லரசுகளின் (Sponsoring Powers) பெயரால் அஃது உலகப் பொது மக்கள் ஆராய்ச்சிக்கு விடப்பட்டது.

அடுத்த ஆண்டு (1945) ஜனவரியில் கிரிமியா மாநாட்டில் உலகமூவர் மறுபடியும் கலந்து, போர் நிலை, உலக இயக்கம் ஆகியவைபற்றி விரிவாகப் பேசினர். இம்மாநாட்டின் ஒரு பகுதியாக, பிப்பிரவரி 2 முதல் 12 வரை யால்ட்டாவில் நிகழ்ந்த பேச்சு விவா தங்கள் உலக அமைப்பில் பெருமுக்கியத்துவம் உடை யவை. உலக அமைப்பைக் கூடிய விரைவில் கூட்டுவ தென்று இதில் முடிவு செய்யப்பட்டு, அதற்கான கால மும் வரையறுக்கப்பட்டது. அமைப்பின் இத்தொடக்

கத் திட்ட மாநாடே பேர் போன ஸான் பிரான் ஸிஸ்கோ மாநாடு ஆகும். யால்ட்டாவில் இம் மாநாட்டிற்கான காலவரையறை செய்யப்பட்டதுடன் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் மொழியெடுப்பு வகையிலும் முக்கியமான ஒரு கட்டுப்பாடு வகுக்கப்பட்டது. நடைமுறைகள் பற்றிய பாதுகாப்பு மன்றத்தின் முடிவுகளுக்கு ஏழு மன்ற உறுப்பினரின் ஆதரவு தேவை என்றும்; முக்கியமான தீர்ப்புக்கள் வகையில் தெளிவாக ஆதரவு தெரிவிக்கும் ஏழு மொழிகள் தேவையென்றும்: அந்த ஏழில் ஆதரவு வல்லரசுகள் ஐந்தின் மொழிகளும் ஒருங்கே இடம் பெறவேண்டும் என்றும் பெருவிவாதங்களுக்குப் பின் முடிவு செய்யப்பட்டது. பாதுகாப்பு மன்றம் அமைதிக் காப்புக்கான தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் பொறுப்புடையதாதலால், அதன் செயல்களுக்கு உலக முதல் வல்லரசுகளின் ஆதரவு வலு இன்றியமையாதது என உணரப்பட்டதனாலேயே இத்தனிக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரப்பட்டது. மேலும், விவாதங்களில் தொடர்புடைய உறுப்பினர் மொழியுரிமையில் கலந்துகொள்ளக் கூடாதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

டம்பார்ட்டன் ஒக்ஸ் மாநாட்டின் திட்டத்தின்படி உலக அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக உலக நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றம் ஒன்று அமைக்க வேண்டியிருந்தது. இதற்கான சட்டவிதிகளைத் தொகுக்க ஒரு சட்டக்குழுவும் வேண்டியிருந்தது. ஆதரவு வல்லரசுகளின் அமைப்பின்பேரில் 44 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய இத்தகைய குழு ஒன்று கூட்டப்பட்டது. இக்குழு ஏப்ரல் 9 முதல் 20 வரை கூடி ஆராய்ச்சி செய்து, ஏற்கெனவே இருந்து வந்த முக்கிய உலக நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு

மன்றத்தின் அமைப்பு விதிகளையே முன் மாதிரியாகக் கொண்ட ஒரு விதி முறைப் பட்டி தொகுத்தது. பழைய நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றத்தை ஏற்றுக்கொள் வதா, புதிதாக ஒன்று அமைப்பதா என்பதை முடிவு செய்யும் உரிமை ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டுக்கே விடப்பட்டது.

உலக இயக்கம் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பாக உரு வாவதற்கு உடனடியாக உதவிய தாயகக்கூட்டம் ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாடே. அமெரிக்க உள்நாட் டமைச்சர் காரியாலயத்தைச் சேர்ந்த **திரு. அல்கர் ஹிஸ்** என்பவரே இம்மாநாட்டின் தலைமைச் செயலா ளராய் அமர்த்தப்பட்டார். இவருக்கு மாநாட்டைக் கூட்டும் வகையில் உதவி செய்ய ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேலடங்கிய ஓர் **ஆட்சிப்பணி** நிலையம் (Secretariat) அமெரிக்க உள் நாட்டமைச்சர் காரியாலயத்தா ரால் அமைத்துத் தரப்பட்டது. உலக இயக்கத்தவரை விருந்தேற்பவராக இருந்து வரவேற்கும் பொறுப்பும் செலவும் அமெரிக்காவினுலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டன.

ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாடு ஏப்ரல் 25 முதல் ஜூன் 26 வரை (இரண்டு மாதங்கள்) நடைபெற்றது. ஆதரவு வல்லரசுகளின் பிரதிநிதிக்குழுத் தலைவர்களே வரிசைமுறையில் மாறிமாறி அதன் முழுநிறைகூட்டங் களுக்குத் தலைமை வகித்தனர். மாநாட்டின் வேலையில் பெரும்பகுதியும், மாநாட்டினுல் அமர்வு பெற்ற தனித் தனி குழுக்களால் ஆற்றப்பட வேண்டியதாயிருந்த தனுல், மாநாட்டுக் கூட்டங்கள் தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் மட்டுமே நிறைகூட்டங்களாய் இருக்க முடிந்தது.

ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டின் முக்கியமான செயல், உலக இயக்கத்துக்கும் உலக அமைப்புக்கும் வேண்டிய அடிப்படை விதிகளும் நோக்கங்களும் கொண்ட உலகநாடுகளின் உரிமைப்பத்திரம் ஒன்றை வகுப்பதே. இவ்வேலை பல பல குழுக்களிடையே வகுத்துக்கொடுக்கப்பட்டது. இம்முக்கியமான வேலை போக, வேறு பல சில்லறைக் கடமைகளும் மாநாட்டுக்கு இருந்தன. ஐக்கியநாடுகளின் அமைப்பினுடைய கூறுகளான ஐ. நா. பேரவை, பாதுகாப்பு மன்றம் முதலியவற்றைக் கூட்டுவதற்கான முன்னேற்பாடுகளை வகுப்பது, அவற்றின் கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் உரிமைகளையும் வரையறுப்பது, இவை எல்லாவற்றையும் தொடர்ந்து கவனித்துக்கொள்வதற்காக ஐக்கியநாடுகள் பணித்துறை ஆட்சிக்குழு (U.N. Secretariat) அமைப்பது ஆகியவை அவற்றுட்சில.

மாநாட்டிற்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்ய ஐக்கிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகளாக நான்கு குழுக்கள் அமர்த்தப்பெற்றன. இவை நடைமுறை ஒழுங்குக்குழு (Steering Committee), நிறைவேற்றற்குழு (Executive Committee), ஒருமுக இணைப்புக் குழு (Co-ordination Committee), சான்றுண்மைக் குழு (Credentials Committee) என்பவைகளே. இவற்றுள் முதற் குழுவில் ஒவ்வோர் உறுப்பு நாட்டின் பிரதிநிதிக்குழுவின் தலைவர்களும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். நிறைவேற்றற் குழுவில் நாற்பெரு வல்லரசுகளின்* பிரதிநிதிக்குழுத்

*டம்பார்ட்டன் ஓக்ஸில் பிரான்ஸ் ஐம்பெரு வல்லரசுகளுள் ஒன்ருய் இடம் பெற்றிருந்தாலும், ஸான்பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாடு கூடுமுன் அந்நாடு தன் அரசியல் மன்ற இணக்கம் பெருததால், அம்மாநாட்டில் பிரான்ஸ் ஐம்பெரு வல்லரசுகளில் இடம் வகிக்க முடியாதிருந்தது.

தலைவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேறு வேறு பத்து நாடுகளின் பிரதிநிதிக் குழுத்தலைவரும் இருந்தனர். மாநாட்டின் ஆராய்விற்கான செய்திகளை நடைமுறை ஒழுங்குக் குழு வகுத்தபின், நிறைவேற்றற்குழு அதனை அதற்குரிய சிறப்புக் குழுவினிடம் விட்டு, அக்குழுக்களின் முடிவுகளைத் திரட்டும். ஒருமுக இணைப்புக்குழு, அவற்றின் நடைமுறைகளை இணைத்து முடிபுகளைத் தொகுக்கும். உறுப்பு நாடுகளின் பிரதிநிதிகளின் பிரதிநிதித்துவம், தகுதி, அடையாளம் ஆகியவை பற்றிய செய்திகளைச் சான்றுண்மைக் குழு கவனிக்கும்.

1945 மார்ச்சு முதல் தேதிக்குள் ஜெர்மனிமீதோ, ஜப்பான்மீதோ போர் தொடுத்துள்ள நாடுகள் மட்டுமே ஸான்பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டில் உறுப்பு நாடுகளாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. மேலும், அவை 1942 ஜனவரியில் ஐக்கிய நாடுகளால் வெளியிடப்பட்ட உரிமைப் பட்டயத்தில் கையொப்பமிட்ட நாடுகளாய் இருக்க வேண்டும். இவையே ஐக்கியநாடுகள் அமைப்பினைத் தோற்றுவிக்கவும் விதிமுறை வகுக்கவும் உரிமையுடைய தொடக்க உறுப்பு நாடுகள் ஆகும். ஐ. நா. அமைப்பில் இதன் பின் சேரும் உறுப்பினர், இத்திட்டத்தை உருவாக்குவதில் பங்கு கொள்ளாமல், உருவாகிய பின் இத்திட்டத்தை ஏற்பவரேயாவர்.

ஆதரவு வல்லரசுகளால் 42 நாடுகளுக்கு மாநாட்டிற்கு வந்து கலப்பதற்கான அழைப்புக்கள் அனுப்பப்பட்டன. இந்த 42 நாடுகளும் மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு தகுதிகளை உடையவை. இவற்றுள் யால்ட்டா மாநாட்டில் கோரப்பட்ட உரிமையாட்சிப் பொறுப்புடைய அரசாங்க அமைப்பு, மாநாடு தொடங்குவதற்கு முன் போலந்துக்கு அமையவில்லையாதலால், அந்நாடு இடம்

பெறவில்லை. ஆனால், மாநாடு முடிவு பெறுவதற்குள் ரஷ்யக் கூட்டுறவினுல் தனியுரிமைப் பகுதிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பயலோ ரஷ்யக் குடிரயசையும், உக்ரே னியக் குடியரசையும், புதிதாக உரிமை ஆட்சி நிறுவிய டென்மார்க்கையும் மாநாடே தன் சொந்தப் பொறுப்பில் தனித்தனியாக அழைக்கத் தீர்மானித்து உறுப்பாகச் சேர்த்துக்கொண்டது.

முன்னேற்பாட்டு வேலைகள், மாநாடு தொடங்கு வதற்கு நெடுநாள் முன்னரே தொடங்கப்பட்டுவிட்டன. டம்பார்ட்டன் ஒக்ஸ் திட்டம் நிறைவேறிய நாளிலிருந்து மாநாட்டுத் தொடக்கம் வரை அத்திட்டக் கோரிக்கைப் பத்திரம் பல உலக நாடுகளால் தனித்தனியாகவும் கூட்டா கவும், பல தனித்துறை நாட்டமைப்புக்களாலும் சர்வ தேச அமைப்புக்களாலும் ஆராய்ந்து விவாதிக்கப் பட்டது. மாநாட்டின் பிரதிநிதிக் குழுக்கள் பலவும் இத் தகைய அமைப்புக்கள் பலவும் அதற்கான திருத்தக் கோரிக்கைகளை அனுப்பின. மொத்தம் 1200 திருத்தங் கள் வரை அனுப்பப்பட்டிருந்ததாக அறிகிறோம். பல திருத்தங்கள் திட்டத்தை உருவாக்கிய ஆதரவு வல்லரசு களாலேயே கூட அனுப்பப்பெற்றிருந்தன. இவ்வெல் லாத் திருத்தங்களும், இவற்றிற்குரிய மூலத் திட்டமான ஐ. நா. உரிமை விளம்பர மூலபாடமும், சட்டக் குழுவின ரால் முன்னரே உருவாக்கித் தரப்பட்ட உலக நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றத்தின் ஒழுங்குமுறைத் தொகுதியின் தற் காலிகப் பகர்ப்பு மூலமும் ஆகிய இவையே மாநாட்டினுல் முடிவான உருப்பெறுவதற்காகக் காத்திருந்த பத்திரங்கள் ஆகும்.

மாநாட்டின் முதல் பொதுநிறை கூட்டம் 1945 ஏப்பிரல் 25-ஆம் நாள் தொடங்கிற்று. தொடக்கப்

பேருரையை அமெரிக்கத் தலைவர் ட்ருமன் வாஷிங்டனி லிருந்தே ஒலி பரப்பினார். இதனையடுத்து எட்டு நிறை கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. கூடிய மட்டும் எல்லா உலக நாடுகளின் பிரதிநிதிக் குழுக்களும் கூட்டத்தில் நேரிடையாகக் கலந்து தம் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருதப்பட்டதனால், ஒருவர் பின் ஒருவராக, உறுப்பு நாடுகளின் பிரதிநிதிக் குழுத் தலைவர்கள் ஐ. நா. அமைப்புப்பற்றியும்; இயக்கம் பற்றி யும்; அவற்றின் நோக்கம், திட்டம் ஆகியவற்றைப் பற்றி யும் தத்தம் கருத்துரைகளையும் புத்துரைகளையும் தெரிவித் துப் பேசினர். எட்டு நிறை கூட்டங்களிலும் இங்ஙனம் 38 நாடுகளின் தலைவர்கள் பேசினார்கள். இக்கருத்துரை களும் விவாதங்களும் முடிவுற்றபின் மாநாடு மிக விரை வாகக் குழு வேலைகளில் இறங்கிற்று.

மாநாடு கூட்டப்பட்ட காலத்தில், உலகின் பல பகுதிகளிலும் பற்பல நாடுகளிலும் பல நெருக்கடியான நிலைமைகள் இருந்து வந்தன. பல நாடுகளின் சார்பில் வந்த தலைவர்களும் பிரதிநிதிகளும் மட்டுமன்றி, அவ்வந் நாட்டின் வெளிநாட்டமைச்சர்களும் மாநாட்டு வேலை யைச் சரிவர முடிக்கும் பொறுப்பில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அவர்களில்லாமல் மாநாட்டு வேலைகள் பொறுப்பாக முடிவு பெறமாட்டா. அதே சமயம் அவர்கள் தங்கள் நாட்டை விட்டுத் தொலைவில் நெடுநாள் தங்கியிருக்கவும் வழியில்லை. இங்ஙிலையிலேதான் மாநாடு பொதுநிறை கூட்டங்களில் மிகுதி நேரம் செலவு செய்ய முடியாமல், விரைந்து விரைந்து குழுமுறை வேலைகளை முடிக்க வேண்டியதாயிற்று.

மே மாதம் 4-ஆம் நாள் குழு நடைமுறை வேலை கள் தொடங்கின. மாநாட்டிற்கான வேலைகள் யாவும்

நான்கு குழாங்களாக வகுக்கப்பட்ட 12 குழுக்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இக்குழாங்களும் இவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட குழுக்களும் வருமாறு :

I. ஐ. நா. அமைப்பின் அடிப்படை நோக்கங்கள், கோட்பாடுகள், உரிமைகள் ஆகியவை பற்றிய குழாம் :

இக்குழாத்தில் இரண்டு குழுக்கள் வேலை செய்தன. முதற்குழு, உலக நாடுகள் உரிமை விளம்பரத்தின் நோக்க வாசகத்தையும் கோட்பாடுகளையும் வகுக்க அமைக்கப் பட்டது. பின்னது, உறுப்பினர் பற்றிய விதிகள், திருத்தத் தீர்மானங்களின் நடைமுறைகள், பணித்துறை நிலையத் தின் அமைப்பு ஆகியவற்றைக் கவனித்தது.

II. ஐ. நா. பேரவையின் உறுப்பாக்கம், கடமைகள், உரிமைகள் ஆகியவை பற்றிய குழாம் :

இதில் நான்கு குழுக்கள் வேலை செய்தன. அவை முறையே (1) பேரவையின் அமைப்பு, நடைமுறை ; (2) அரசியல் பாதுகாப்புச் செய்திகள் ; (3) பொரு ளியல், சமூகக் கூட்டுறவு நடவடிக்கைகள்; (4) பொறுப் பாட்சி முறை ஆகியவை பற்றிய தேர்வாராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்ட குழுக்கள்.

III. பாதுகாப்பு மன்றம், அதன் அமைப்பு, கடமைகள், உரிமைகள் ஆகியவை பற்றிய குழாம் :

இதிலும் நான்கு குழுக்கள் இருந்து வேலைசெய்தன. இவை முறையே (1) பாதுகாப்பு மன்றத்தின் அமைப்பும் நடைமுறையும் ; (2) நாடுகளிடையே யுள்ள சச்சரவுகளை அமைதி முறையில் தீர்த்துவைத்தல் ; (3) அவற்றை வலியுறுத்துவதற்கான நடைமுறைகள் :

(4) திசைநிலப் பாதுகாப்புமுறை ஏற்பாடுகள் (Regional Society Arrangements) ஆகிய துறைகளுக்குரியவை.

IV. உலக நடுவு நிலைத் தீர்ப்பு மன்றம் பற்றிய குழாம் :

இதுவும் இரண்டு குழுக்களுடையது. முதலது, உலக நடுவு நிலைத் தீர்ப்பு மன்றம் பற்றியும் : இரண்டாவது, சட்டத்துறைச் செய்திகளைப் பற்றியும் ஆராய்ந்தது.

மேற்கூறிய இந்நான்கு குழாங்களும், இவற்றினுட்பட்ட குழுக்களும், இவை தவிர வேறு நுணுக்கத்துறை சார்ந்த சிறப்புக் குழுக்களும் உரிமை விளம்பர மூலப் பகர்ப்பின் பல பிரிவுகளைத் தனித்தனியாக எடுத்து உருவாக்கின. இப்பகர்ப்புப் பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் ஒருமுக இணைப்புக் குழு ஒன்று ஒருங்கிணைத்துத் தொகுத்து, இவற்றில் இருக்கக்கூடும் முரண்பாடுகள், சிக்கல்கள் ஆகியவற்றை நீக்கி, இவற்றை உருவாக்கிற்று. இக்குழுவில் 14 உறுப்பினர் இருந்தனர். இவர்கள் தந்த உருவிலேயே ஐக்கிய நாடுகளின் உரிமை விளம்பரம் உலகநாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சிறு தனி நாட்டின் அரசியலமைப்பை வகுப்பதிலே கூடப் பல தொல்லைகளும் தொடக்குகளும் ஏற்படாமலிருப்பதில்லை. உலகத்திற்கே ஒரு தனி அரசியலமைப்பான ஐ. நா. அமைப்பிற்குத் திட்டம் வகுப்பதில் இதனினும் பெரிய சிக்கல்கள் இருப்பது இயல்பாக எதிர்பார்க்கக் கூடியதே. இதற்குமுன் ஏற்பட்டிருந்த உலக அமைப்புக்களும் நாட்டரசியல் அமைப்புக்களும் ஓரளவு இதற்கு வழி காட்டியாய் இருந்தனவாயினும், அவை எவற்றுலும் அளவு காணப் பெறாத பெரும்பொறுப்பை

ஐ. நா. அமைப்பாளர் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். எனினும், உலக மக்கள் ஆர்வமும், உறுப்பு நாட்டினர் ஒத்துழைப்பும், முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களின் முன் அனுபவமும், திறமும் குறிப்பிடத்தக்க எந்தவிதச் சிக்கலும் இல்லாமலே உலக அமைப்பின் அரசியல் அமைப்பு மாநாடான ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டு வேலையை வெற்றிகரமாக முடிக்க உதவின. அதன் போக்கில் நிகழ்ந்த சிறு தடங்கல்களும் விவாதங்களும் பெரும்பாலும் மொழி பற்றியவையும்; சிறு நாடுகள் வல்லரசுகள் ஆகியவற்றிடையே இயல்பாக இருக்கக் கூடிய ஆதிக்கவாதப் போட்டிகளுமே ஆகும். மொழித் துறையில் உரிமை விளம்பரம், நடுவு நிலைத் தீர்ப்பு மன்ற விதித் தொகுதித் திட்டம் ஆகிய இரண்டையும் பற்றிய வரையில், உலக முதன்மொழிகள் என்று வகுக்கப்பட்ட ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ், ரஷ்யன், சீனம் ஆகிய ஐந்து மொழிகளிலும் அது சரிசம உரிமை வழக்குடன் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. நடைமுறை வகையில் ஆங்கிலம் ஒன்றே பொதுமொழியாயிருப்பது வசதியான்து என்று வல்லரசுகள் சார்பில் விவாதிக்கப்பட்டது. ஆயினும், சிறு நாடுகள் எல்லாம் ஒரு மொழி ஆதிக்கத்தை வன்மையாக எதிர்த்தது காரணமாக, ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய இருமொழிகளும் நடைமுறைப் பொது மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஏற்கப்பட்டது. சர்வதேச சங்கத்திலும் ஆங்கிலத்துடன் பிரெஞ்சு மொழி சரிசம இடம் வகித்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் பிரான்ஸின் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கம் பெரிதும் வலுக்குறைந்தது என்பதும், அம்மொழியைச் சிறு நாடுகள் தம் உரிமைக்

குப் பாதுகாப்பான மொழி என்று கருதுவதை ஊக்கி யிருக்க வேண்டும் என்று கூறலாம்.

இம்மொழித் துறையைத் தவிரச் சிறு நாடுகள் பெருநாடுகள் போட்டி கூடக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இல்லாதிருந்தது. இதற்குக்காரணம் யாதெனில், சிறு நாடுகளில் ஒரு பகுதியே ஒன்றுபட்டு ஒரு குழுவாகச் செயலாற்ற முடிந்தது. சிறு நாடுகளில் பல பிரிட்டன், அமெரிக்கா முதலிய மேற்கு வல்லரசுகளுக்கு ஆதரவாக வும்; ஒரு சில ரஷ்யாவுக்கு ஆதரவாகவும் அடிக்கடி செயலாற்றின. வல்லரசுகளும் பெரும்பாலும் சிறிய அரசு களைக் கூட்டாக எதிர்க்க விரும்பவில்லை; எதிர்க்க முடி யவுமில்லை. ஏனெனில், அவைகளுக்குள்ளேயே பல தறு வாய்களில் வேற்றுமைகள் எழுந்தன. ஆயினும், பொது வாக, ஒத்துப் போகவேண்டுமென்ற எண்ணம் வல்லரசு களுக்குள்ளேயும்; வல்லரசுகள், சிறிய அரசுகளுக்குள்ளே யும் இருந்து வந்தன. எனவே, கருத்து வேறுபாடு ஏற் பட்ட போதெல்லாம் எந்தத் தெளிவான முழுப் பிரிவினை யும் காணப்படாமலிருந்தது. அத்துடன் பெரும்பாலும் இரு சார்புகளும் சரிசம வலுவுடையனவாகவே இருந்ததனுல், சமரச முயற்சிக்கும் விட்டுக்கொடுப்புக்கும் நிரம்ப இட மிருந்தது.

ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டிலும் சரி, ஐ. நா அமைப்பு ஏற்பட்ட பிற்பாடும் சரி, நீடித்த முட்டுக் கட்டை நிலைகளுக்கும் சிக்கல்களுக்கும் பலத்த கருத்து வேற்றுமைகளுக்கும் காரணமாயிருந்த ஒரே செய்தி, பாதுகாப்பு மன்றத்தின் மறுப்பு மொழியுரிமை (Veto Power) பற்றியதே. இது யால்ட்டா மாநாட்டில் வகுக் கப்பட்ட திட்டம். ஐ. நா. அமைப்புக் கூறுகளில் இஃது ஒன்றில் மட்டுமே ஆதரவுவல்லரசுகளுக்குத் தனி உரிமை

வழங்கப்பட்டிருந்தது. எனவே, சிறு நாடுகள் இது வகையில் அடிக்கடி எதிர்ப்புக் காட்டியது இயல்பே. ஆயினும், இங்கும் பாதுகாப்பு வகையில் ஆதரவு வல்லரசுகளிடையே உள்ள ஒற்றுமையின் அவசியத்தை யாவரும் உணர்ந்தாலும், ஐ. நா. அமைப்பிலும் அதன் திட்டத்திலும் ஏற்படக்கூடிய ஒரே பலக்குறைவு வல்லரசுகளிடையே ஏற்படக்கூடும் போட்டி ஒன்றுதான் என்பதை யாவரும் அறிந்திருந்தாலும், இச்சிக்கல் ஒரு திறமைப் போட்டியாக மட்டும் இருந்ததேயொழிய, வெற்றி தோல்வித் தேர்வாக வளரவில்லை.

மாநாட்டின் குழு முறை வேலைகள் எதிர்பார்த்ததைவிட நீடித்தன. ஆனால், உலகச் சூழ்நிலைகளிடையே மாநாட்டினை நீட்டிக்கொண்டு போகவோ, கடத்திப்போடவோ வழியில்லை. ஆகவே, பல நடைமுறைகள் விரைவாக்கப்பட்டும், சுருக்கப்பட்டும் அதி பரபரப்புடன் முடிவு செய்யப்பட்டன. இறுதி நாள் நிறை கூட்டத்தில் நடைமுறைத் தலைவர் அமெரிக்கத் தலைவர் ட்ருமனுகவே இருந்தார். அவர் முடிவுப் பேருரையுடன் மாநாடு இனிது நிறைவேறிற்று.

மாநாட்டின் முடிவில் அதன் நடவடிக்கையின் விளைவாக வெளி வந்த ஐ. நா. உரிமை விளம்பரம், பல வகைகளில் அதன் மூலப் பகர்ப்பான டம்பார்ட்டன் ஓக்ஸ் திட்டத்திலிருந்து மாறுபட்டேயிருந்தது. இம்மாறுபாடுகள் உலக மக்கள், உலக நாடுகள், அவற்றின் அறிஞர்கள் ஆகியவர்கள் அனுபவம், ஆராய்ச்சி, செயல் திறம் ஆகியவற்றின் சின்னங்கள்.

மாநாட்டின் பாயிர வாசகம் (Preamble) புத்தம் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டதே. பொதுப் பேரவையின் உரிமையெல்லையும் அளவும் பலபடியாகப் பெருக்க

மடைந்தன. மனித சுதந்தரங்கள், அடிப்படை உரிமைகள் ஆகியவை முன்பு அட்லாண்டிக்குப் பட்டயத்திற் குறிப்பாகக் கூறப்பட்ட அளவிலும் மிகப் பலவாகி, பொருளியல், சமூகத்துறைகளில் அமைப்பின் நோக்கமே முற்றிலும் விரிவடைந்து, விளக்கமும் தெளிவும் திட்பமும் அடைந்தன. இவற்றின் பயனாக அமைப்பின் ஒரு கிளைக் கூறளவாக முதலிற்கருதப்பட்ட பொருளியல் சமூகமன்றம், அதன் பல உறுப்புக்களுடனும் இடையீட்டுத் தொடர்புடைய ஒரு முழு உடற்கூருய் அமைந்தது.

மேலும், டம்பார்ட்டன் ஓக்ஸ் திட்டத்தில் குறிப்பிடப் பெருத புதிய கூருன பொறுப்பாண்மை முறை என்ற முழுக் கூறு ஒன்று வகுக்கப்பட்டது. இதற்கான நடைமுறைகளும் அமைப்பும் இம்மாநாட்டில் இடம்பெறவேண்டும் என்ற முடிவு யால்ட்டா மாநாட்டிலேதான் செய்யப்பட்டது. கீழ்த்திசை நாடுகளான ஆஸ்திரேலியாவும், சீனுவும்; மற்ருெருபுறம் மேல்திசை நாடுகளாகிய ரஷ்யாவும், பிரான்ஸும், அமெரிக்காவும் தனித்தனி உருவாக்கிய மூலப்பகர்ப்புக்களிலிருந்து அது ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டில் தீட்டப்பட்டது. பொறுப்பாட்சிக்குட்படாத தன்னுட்சியில்லாப் பகுதிகளுக்காகவும் ஒரு தனி அறிவிப்பு (Declaration on Non-Self-Governing Territories) இம்மாநாட்டிலேயே நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உலக நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றம் புதிதாக உருவாக்கப் பெற்றதாயினும், பழைய மன்றமும் அதனுட் கொண்டுவரப்பட்டது. நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றத்தின் தீர்ப்பை எந்த நாடாவது புறக்கணித்தால், அதற்

குரிய எதிர்க்கட்சியினர் பாதுகாப்பு மன்றத்திற்கு மேல் வழக்குக் கொண்டுவரும் உரிமையும் வழங்கப்பட்டது. பணித்துறை நிலையத்தினைச் சார்ந்தவர் எந்த நாட்டுத் தனிக்குடியுரிமைக்கும் உட்படாத உலகக் குடியுரிமையாளர் ஆவர் என்பதையும் மாநாடு வரையறுத்தது.

உரிமை விளம்பரத்தில் பின்னும் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கான நடைமுறை பற்றி ஒரு வாசகம் பல நாடுகளின் விருப்பப்படி சேர்க்கப்பட்டது. அதற்காகக் கூட்டப்படும் 'பொது மாநாட்டில் பொதுப் பேரவையின் உறுப்பினருள் மூன்றில் இரண்டு பங்கினரும், பாதுகாப்பு மன்றத்தின் உறுப்பினருள் எழுவரும் இணக்கமளித்தால், திருத்தம் நிறைவேற்றப்படலாகும்' என்பதே அவ்வாசகம். ஆயினும், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் உறுப்பு நாடுகளில் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் நிலையான உறுப்பினர் உள்ளடங்கலாக, மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் உறுதி செய்த பின்பே இத்திருத்தங்கள் நடைமுறைக்கு வரத்தக்கவை.

ஸான்பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாடு 1945 ஜூன் 25 ஆந் தேதியன்று ஐ. நா. உரிமை விளம்பரத்தை முறைப்படி ஏற்றது. மறு நாள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட எல்லா நாட்டு அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகளும் அதிற் கையொப்பமிட்டார்கள். மாநாட்டின் போது உறுப்பு நாடாகச் சேர முடியாதிருந்த போலந்துக்காக இடம் விடப்பட்டு, அதுவும் 1945 அக்டோபர் 15உ வாஷிங்டனில் கையொப்பமிட்டது. விளம்பரத்திலேயே கண்ட வாசகப்படி நிலையுறுப்பு நாடுகளும் மற்ற உறுப்பினர்களுள் பாதித் தொகையினரும் அதனை ஏற்றதன் பின், அதாவது அக்டோபர் 24 முதல், உரிமை விளம்பரம்

நடைமுறைக்கு வந்தது. அமெரிக்க உள்நாட்டமைச்சர் எஃவ். பயர்ன்ஸ் இதனை ஐ. நா. அமைப்பின் சார்பில் உலக மக்களுக்கு முறைப்படி அறிவித்தார்.

ஐ. நா. அமைப்பு ஒழுங்காக நடைமுறைக்கு வர வேண்டுமானல், முதலில் அதன் தாயக உறுப்பான ஐ. நா. பொதுப் பேரவை கூட்டப்பட வேண்டும். அம் முயற்சியை மேற்கொள்ளும் வரை, அதற்கான ஏற்பாடு களுக்கும் மற்றச் செயல்முறைகளுக்குமாக இடைக்கால நடைமுறைத் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டது. அதி லும் உறுப்பு நாடுகள் அனைத்தும் கையொப்பமிட்டன. இதன்படி விளம்பரத்தில் கையொப்பமிட்ட ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரு பிரதிநிதி அடங்கிய முன்னேற்பாட்டுக் குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. அமைப்பின் தனித் தனி உறுப்புக்களுக்கான விரிவான நடைமுறைத் திட் டங்கள்: முதற்பொதுப் பேரவையும் பிற உறுப்பு மன் றங்களும் கூடுவதற்கான முன்னேற்பாடுகள்; சர்வதேச சங்கம் கலைக்கப்பட்டு அதன் உரிமைகள் பொறுப்புக் கள் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளல்; ஐக்கிய நாடுகளின் தலைமையிடத்தை வரையறுத்தல் ஆகியவை அதன் கடமைகள் ஆயின.

முன்னேற்பாட்டுக் குழு ஜூன் 27லும் நவம்பர் 24லும் கூடிற்று. முதற்கூட்டத்திலேயே அது தன் நிலையான வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்ய 14 உறுப் பினர்களடங்கிய நிறைவேற்றக்குழு ஒன்றை அமைத் தது. 1945 டிஸம்பர் 23உ முன்னேற்பாட்டுக் குழு தன் அறிக்கையை வெளியிட்டுக் கலைந்தது. 1946 ஜன வரி 10உ ஐ. நா. அமைப்பின் தாயுறுப்பான பொதுப் பேரவைக் கூட்டம் தொடங்கிற்று. அமைப்பின் செய லாட்சி இத்துடன் தொடக்கம் பெற்றது.

III. நோக்கமும் கோட்பாடுகளும்

ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பு என்பது உலக நாடுகளின் ஒரு கூட்டுறவமைப்பு. அது சில நாடுகளால் திட்டமாகத் தீட்டப்பெற்றுப் பல நாடுகளின் ஏற்புப் பெற்றுள்ளது. நாளடைவில் எல்லா நாடுகளையும் உளப்படுத்தும் தன்மையில், அந்நோக்கத்துடனே அது தீட்டப்பட்டுள்ளது. உலக நாடுகளின் இருபத்தைந்து நாடுகள் தொடக்கத்திலேயே அதில் சேர்ந்திருந்தன. 1942க்குள் அத்தொகை 28 ஆகி, 1947க்குள் 55 ஆகி உள்ளது. இன்னும் அதன் கொடியின்கீழ் இணையாத நாடுகள் இருபத்து மூன்றே. இவையும் பெரும்பாலும் இரண்டாம் உலகப்போரில் எதிரி நாடுகளாயிருந்த ஜப்பான், ஜெர்மனி, இத்தாலி என்பனவும், அவற்றின் நேசநாடுகளும், ஒரு சில நடுவுநிலை நாடுகளுமே. மக்கள் தொகை வாரியாகப் பார்த்தால், உலக மக்கள் தொகையாகிய 200 கோடியில், 160 கோடி மக்கள், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில் தத்தம் நாட்டரசாங்கங்கள் மூலம் தொடர்புடையவர்களே. அதாவது, உலகில் நூற்றுக்கு எண்பது பேர் அமைப்பின் ஆதரவாளராகியுள்ளனர். ஐ. நா. அமைப்புக்கு முன்னிருந்த சர்வதேச சங்கத்தில் உறுப்புக்களாயிருந்த நாடுகள் நாற்பத்து நான்கும், அவற்றைச் சார்ந்த மக்கள் தொகை 130 கோடியுமாகவே இருந்தன என்பதை நோக்க, உலக இயக்கத்தின் வளர்ச்சியும் அதற்கு மக்கள் காட்டும் பேராதரவும் நன்கு விளங்கும்.

ஐ. நா. அமைப்பின் முடிந்த முடிவான நோக்கம், போரை ஒழித்து, ஆக்கிரமிப்புக்கு இடமில்லாது செய்வதே. அது நாடுகளிடையே நேசவுணர்ச்சியைப் பெருக்கி, மக்கள் நல்வாழ்வை வளர்த்து, உலக அமைதி

யையும் ஒற்றுமையையும் பேணுவது. உலகின் கலை, நாகரிகம், தொழில் வளம், மக்கள் நலம் ஆகியவற்றுக்கு உதவத்தக்க ஒரு முழுமுதல் அமைப்பாய் அது இயங்கு வது. போர் ஒழிப்பும், அமைதி காப்பும், முந்திய உலக அமைப்புக்களுக்கும் உலக இயக்கத்துக்கும் நோக்கமா கவே இருந்தாலும், அதனை நாட்டு அரசாங்கங்களின் பொறுப்பு வாய்ந்த அமைப்பாக்கி, மக்கள் அவா ஆர் வங்களைத் தூண்டி ஈடுபடுத்திய அமைப்பு ஐ. நா. அமைப்பே.

இன்று ஐ. நா. அமைப்பு உலக நாடுகளிடையே ஒற்றுமையும் தொடர்பும் வளர்க்கும் அமைப்பாக மட்டுமே இயங்குகிறது. ஆயினும், இத்தொடர்பு வளர்வதற்கான வழிவகைகளும், அவற்றுடன் மக்கள் வாழ்க்கைத் தொடர்பு வளர்வதற்கான வகை துறைகளும் அமைப்பில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. உலகின் பல நாடுகளின் அரசியலனுபவம் பெற்ற அறிஞரும், பல நுணுக்கத் துறையாராய்ச்சி வல்லுநரும் அதன் கட்டமைப்பில் ஈடுபட்டிருப்பதனால், அஃது எதிர்கால வளர்ச்சிகளுக்கு இடங்கொடுக்கும் வகையில் உறுதியான அடிப்படையுடனும், எளிதில் மாற்றியமைக்கத் தக்க, வளர்ச்சியடையத் தக்க நெகிழ்ச்சித் திறத்துடனும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் ஐ. நா. அமைப்பு உலக ஒற்றுமை நலனையும், நாட்டின் தனித்தனி நலன்களையும், அரசாங்கங்களையும், மக்களையும் ஒரே பேரிணைப்பில் இணைக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற ஒற்றுமைச் சாதனமேயாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. அது அத்துடன், வருங்காலத்தில் ஒருலக ஆட்சியை அமைக்கத் தக்கது என்பதும் நம்பிக்கைக்குரிய செய்தியே.

ஐ. நா. அமைப்பின் வருங்கால வளர்ச்சி இத்

துடன் நிற்பதன்று. அது நாடு, இனம், வகுப்பு முதலிய எல்லைகளையெல்லாம் தடுத்து வைக்கும்—அல்லது பிரித்து வைக்கும்—எல்லைகள் என்ற நிலையிலிருந்து மாற்றி, வகுத்துத் தொகுக்கும் கூறுகள் ஆக்கவேண்டும். பிரிவினைக் கோடுகள் கடக்க முடியாத மலைகளாய் இராமல், நீரை ஆங்காங்கே தேக்கி வைக்க உதவும் பாத்திகளின் கரைகளாகவும், நீரைக் கொண்டு சென்று பாத்திகளை வளர்க்கும் வாய்க்கால்களாகவும், பாத்திகளைச் சென்று பார்ப்பவர்கள் பயிரை அழிக்காது நடந்து செல்லும் வரப்புக்களாகவும் அமைய வேண்டும். இம்முழு நிறைபயன் ஏற்படுவதற்கு நாள் செல்லக்கூடும்; அதில் பல இடையூறுகள், சிக்கல்கள், முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்படக்கூடும். ஆனால், அமைப்பின் நோக்கம் அறிஞரிடமிருந்து அரசாங்கங்களிடையேயும், அரசாங்கங்களிடமிருந்து மக்களிடையேயும் பரவுந்தோறும், அதன் விளைவு அந்நிறை பயனை நோக்கி வளர்வதாகவே இருக்க முடியும்.

இவ்வகையில் ஐ. நா. அமைப்பின் வெற்றி தோல்விகள், வளர்ச்சி தளர்ச்சிகள் ஆகியவை, அதன் நோக்கங்கள், அமைப்பு முறைகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி மக்களிடையே செய்யப்படும் பிரசாரத்தையும்; உலகில் ஒவ்வோர் ஆடவனையும் பெண்ணையும், முதியவரையும் இளைஞரையும், அறிஞரையும் பொதுமக்களையும் அதில் ஈடுபடுத்தி, அதிற் பங்குகொள்ளச் செய்யும் முயற்சிகளையும்; அம்முயற்சிகளுக்கான பயிற்சிகளையும் பொறுத்தனவாகவே இருக்கும். இதனை உலகம் நன்கு உணர்ந்துள்ளது என்றே கூறத்தகும். ஏனெனில், பிரிட்டனிலும், பல உறுப்பு நாடுகளிலும், உறுப்பு நாடுகளல்லாத சில நாடுகளிலுங்கூட ஐ. நா. இயக்கம் பற்றியும், அமைப்

புப் பற்றியும், அதன் திட்டங்கள், எழுத்து மூலங்கள், நோக்கங்கள், கோட்பாடுகள் ஆகியவை பற்றியும் அந்தந்த நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க ஐக்கிய நாட்டுக் கழகங்கள் (United Nations Associations) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாடும் உரிமை விளம்பரமும் ஏற்படுமுன்பே பிரிட்டனில் இத்தகைய கழகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அவ்வுரிமை விளம்பரம் உருவான உடனேயே அதனை அக்கழகம் அச்சிட்டு மூலமும் விளக்கமும் வழங்கிற்று. மேலும், அதுவே விளக்கவுரைகள் ஆற்ற மாணவர் கழகங்களும் பெண்டிர் கழகங்களும் வகுத்தது. 1946 ஆகஸ்டு 2க்குள் உறுப்பு நாடுகள் இருபதிலும், உறுப்பல்லாத ஆஸ்திரியா, இத்தாலி, ஸ்விட்ஸர்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலும், இத்தகைய பிரசாரக் கழகங்கள் அமைந்ததுடன் இவை ஒரே உலகக் கூட்டுறவாகவும் இணைக்கப்பட்டன. ஐ. நா. கழக இணைப்புக் கூட்டுறவின் முதல் தலைவராக ஜெக்கோஸ்லவேகியாவின் முதல்வர் டாக்டர் ஜான் மஸாரிக்கு என்பவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இன்னும் ஆசியாவில் பொதுவாகவும், இந்திய மாநிலத்தில் சிறப்பாகவும் ஐக்கிய நாடுகள் பற்றிப் பிரசாரம் செய்யும் கழகங்கள் அமையப்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருவள்ளுவர், கன்பூஸியஸ், புத்தர், இயேசு, முகம்மது நபி ஆகிய பண்டை உலகப் பேரருளாளரையும், இராமலிங்க வள்ளலார், ஸ்ரீ நாராயண குருசாமி, மகாத்துமா காந்தி அடிகள் போன்ற இக்காலப் பேரருளாளரையுமளித்த கீழ்நாட்டுலகு, இவ்வியக்கத்தில் பெரும்பங்கு கொள்வது பொருத்தமானதும் நலமானதும் மட்டுமன்றி,

இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உறுதிக்கும் இன்றியமையாததுமாகும் என்னலாம். ஐரோப்பியப் போட்டி நாகரிகத்தாலும் கண்ணிலாக் கருவி மோகத்தாலும் உணர்ச்சிக் கனிவிலாப் பொருள் மோகத்தாலும் அல்லற்படும் உலகுக்கு ஆசியாவும் இந்தியாவும்—சிறப்பாகத் தமிழகமும்—தொலை நோக்குடைய அருளொலி விளக்கம் தர முடியும். ஆகவே, தமிழகத் தலைவரும், இந்தியத் தலைவரும், அரசாங்கத்தாரும் ஆசியாவின் நாகரிகத் தாயகமாகிய ஐ. நா. கழகங்களை நிறுவ வேண்டுவது அவசியமாகும். அறிஞரும் மக்களும் இது வகையில் அவர்களை ஊக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

ஐ. நா. அமைப்பின் நோக்கங்களைக் கீழ்வருமாறு வகுத்துரைக்கலாம் :

(1) உலகில் அமைதியை உண்டுபண்ணுவதும் பேணுவதும்—அதாவது போரை ஒழிப்பதும் போர் ஏற்படத்தக்க சூழ்நிலைகளை மாற்றியமைப்பதும்—ஐ. நா. அமைப்பின் தலையான நோக்கம் ஆகும். போர் ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலைகளுக்குள் மிக முக்கியமானவை, போர் பற்றிய அச்சமும் ஐயப்பாடுந்தான். இதனால், வல்லரசுகளிடையே போர்க்கருவிகளின் படைப்பிலும் பெருக்கத்திலும் போட்டி ஏற்படுகிறது. நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் தொழில் வளத்துக்கும் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகள் யாவும் இவற்றால் தடைபடுகின்றன. பெரும்பாலும் ஏழை மக்களிடமிருந்தே திரட்டப்படுகிற வரிப்பணம், போரிலும் போர்க்கருவிகளிலும் வீணாக்கப்படுகிறது.

கல்விக்காக, தொழிலுக்காக, ஆண்டில் ஒரு கோடி ஒதுக்கத் தயங்கும் அரசாங்கங்கள், போரில்

நாள் ஒன்றுக்குப் பல கோடி செலவுசெய்ய முன்வருகின்றன. போர் வெறியால் நாம் அழிப்பது பணத்தையும், பணந்தேடும் முயற்சியையும், தொழிலாளர் உழைப்பையும் மட்டுமன்று: அறிஞர் அறிவையும், புத்தாராய்ச்சி உழைப்பையுங்கூடப் பெரும்பாலும் அழிவுப் போர்த் துறைக்கே பயன்படுத்துகிறோம். இக்கால விஞ்ஞானம் பெரிதும் அழிவு விஞ்ஞானமாகவே வளர்ந்து வருவதன் காரணம் இதுவே. மக்களுக்கு நல்வாழ்வையூட்டும் கருவிகளைக் கண்டுபிடிக்கும் ஓர் ஆராய்ச்சியாளனைவிட, அழிவுப் படைக்கருவிகளைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆராய்ச்சியாளனுக்கும், அவ்வாராய்ச்சித்துறைக்குமே இன்றைய உலக சமூகத்தில் பெருமையும், ஆதரவும், ஊக்கமும் தரப்படுகின்றன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இந்நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

(2) ஐ நா. அமைப்பு உலகநாடுகளிடையே நட்புணர்ச்சியையும் நல்லெண்ணத்தையும் உண்டுபண்ணி, அவற்றிடையே ஒத்துழைப்பையும் ஒருமுகப்பட்ட செயலையும் வளர்க்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது. போர் அச்சத்துக்கும் போர் பற்றிய ஐயங்களுக்கும் அழிவுப் போட்டிகளுக்குங்கூடப் பெரும்பாலும் உள்ளார்ந்த பகைமையும் தப்பெண்ணங்களுமே காரணம். போருக்கான சூழ்நிலைகளை உண்டுபண்ணும் இவற்றைச் சமரசப் பேச்சாலும், இடையீட்டாளர் அறிவுரை நல்லுரைகளாலும் போக்கி, நேசம் வளர்ப்பதுதான் இச்சூழ்நிலையைப் போக்க வழியாகும்.

இன, சமய, மொழி, வகுப்பு வேறுபாடுகள் காரணமாகவும், பழக்க வழக்க வேறுபாடுகள் காரணமாகவும், இடவேறுபாடு கால வேறுபாடு காரணமாகவும், இவற்றின் சார்பான தலைமை, நாட்டுத்

தலைமைப் பூசல் காரணமாகவும், தப்பெண்ணங்களும் போட்டியும் பகைமையும் வளர்வதுண்டு. உலக இயக்கம் இவற்றை நீக்கும் கடப்பாடும் திறமும் உடையது. ஏனெனில், இவையனைத்தும் ஏறக்குறைய ஒரே உலகில் ஏற்பட்ட தற்காலிகக் கூறுபாடுகளேயன்றி, நிலையான வேறுபாடுகளல்ல. இவற்றிடையே உள்ள எல்லைக் கோடுகள் ஒரே வயலிடையே உள்ள வரப்பு வாய்க்கால் களைப் போலவும், ஒரே வீட்டிலுள்ள அறைச்சுவர்களைப் போலவும் அமைந்தவைகளேயன்றி, நிலையாகப் பிரித்து வைக்கும் மலைகளல்ல.

வயலிலுள்ள வரப்பும் வாய்க்காலும் கூறுபாடுக ளிடையே சமநிலையாக்கவும், வயலைப் பார்க்க வருவோர் பயிரை அழிக்காமல் நடக்கவும், பயிருக்கு உயிர் போன் றுதவும் நீரை எங்கும் கொண்டு பரப்பவுமே ஏற்பட் டுள்ளன. வீட்டின் சுவர்கள் அறைக்குப்பாதுகாப்பாக அமைபவைமட்டுமல்ல; அறைகளிடையே போக வர வாயில்களும் கதவுகளும், வெளியிலுள்ள காற்றை உலாவவிடப் பலகணிகளும் புழைவாயில்களும் உடை யவைகளே. இவை போலவே நாட்டெல்லைகள், இன மொழி வகுப்பெல்லைகள், சரிசமவளர்ச்சியும் சூழ்நிலைக் கேற்ற பாதுகாப்புக்களும் தர அமைந்தவையேயன்றி, இடையீடிலாப் பிரிவினை மதில்களல்ல என்பதை மனித இனம் மறவாதபடி அறிவுறுத்துவதும், அந்தப் படிப் பினையைச் செயற்படுத்தி மனிதரின் செயல்களை ஒரு முகப்படுத்துவதும் உலக இயக்கத்தின் பொறுப்பு ஆகும்.

உறுப்புக்கு உறுப்புப் பகைமை ஏற்பட்டால், அத னால் உடல் அழியும்; உறுப்புக்களும் கேடுறும். உறுப்பை உடலின் உறுப்பாக எண்ணமல், தனிக் கூறு

களாக எண்ணுபவர் இதனை உணரமாட்டார். அது போல நாடும் நாடும் பகைமை கொண்டால், பொது உலக நலன் கேடுறும். அதனால், நாடுகளும் நாளடைவில் நலிவுற்றே தீரும். ஏனெனில், மனித நலன்களும் மனித நாகரிக நலன்களும் நாடு கடந்த உலக அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. நல்லறிஞர் இவ்வடிப்படை ஒற்றுமை கண்டு, அதனைச் சுட்டிக்காட்டி, நாடுகளிடையே நேச மனப்பான்மையை வளர்த்தல் கடன். பண்டைச் சோழர் மரபில் தந்தையும் மகனும் தம்முள் எதிர்த்துப் போரிட முனைந்த போது அந்நாளைய தமிழான்றோராகிய புலவர் கூறிய அறவுரை, இவ்விடத்தில் நினைவு கூறத்தக்கது:

"போர் என்றால், இருவருள் ஒருவரே வெற்றி பெற முடியும். எவர் வெற்றி பெற்றாலும், மற்றவர் தோற்பது உறுதி. ஆனால், எவர் தோற்றாலும், தோற்பது நும் குடியாகவே இருக்கும். ஆதலால், குடி மதிப்பழிக்கும் இச்செயல் தவிர்க," என்றார் அப் புலவர் பெருமான். இதே அறிவுரையை நாடுகளிடையேயும் நல்லறிஞர் கூறலாம். 'இரண்டு நாடும் மனித இனம் சார்ந்ததே. எந்நாடு வென்றாலும், மற்றொரு நாடு தோற்கும். எந்நாடு தோற்றாலும் தோற்பது மனித இனமே. குடும்பச் சண்டையிலும் கட்சிச் சண்டையிலும் நாட்டறிஞர் கூறும் மேற் குறிப்பிட்ட நல்லுரைகளைப் போலவே, நாட்டுச் சண்டைகளிலும் நாடுகளிடையே அருளாளர் கூறத் தகும் இந்த நல்லுரையை உலக அமைப்பு இக்கால அரசியல் முறையில் செய்யக் கடமைப்பட்டது.

நாட்டரசாங்கம் இனம், வகுப்பு, கட்சி வேறுபாடுகளைக் கடந்து, நடுவுநிலை நின்று அடிப்படை நன்மை கோரி

எல்லாரையும் சமரசப்படுத்துவது போலவே, உலகப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய உலக அமைப்பும் உலக நாடுகளின் வேறுபாடுகளைக் களையும் தகுதியுடையது.

(3) ஐ. நா. அமைப்பு உலகில் நாடுகளிடையேயும் மக்களிடையேயும் கூடியமட்டும் சரிசம நிலையையும் தன் முடிபுரிமையையும் (சுயநிர்ணய உரிமை) பேணி வளர்த்துச் சரிசம சந்தர்ப்பங்களையும் அளிக்க வேண்டும். சரிசமநிலையில்லாத இடங்களிற்கூட இருக்கும் நிலையைத் தற்காலிகமாக ஏற்று, வலிமையுடைய உறுப்புக்கும் வலிமை குறைந்த உறுப்புக்கும் இடையே நேச மனப்பான்மையை வளர்த்து, 'ஒருவர் வலிமை மற்றவர்க்கும் வலிமை தருவதே; ஒருவர் வலிமைக்கேடு மற்றவர்க்கும் வலிமைக்கேடே,' என்பதை உணர்த்தி, அவர்களைச் சரிசமநிலை நோக்கி மனமொத்து வளரச் செய்தல் வேண்டும்.

சரிசமநிலையே நட்பின் அடிப்படை. நட்பே, ஒற்றுமையின் அடிப்படை. ஐ. நா. அமைப்பு இதனை நன்கு மதிப்பதாலேயே பாதுகாப்பு மன்றம் நீங்கலான உறுப்புக்களெல்லாவற்றிலும் எல்லா உறுப்பு நாடுகளுக்கும் சரிசம மொழியுரிமை அளித்துள்ளது. அத்துடன் பெரு வல்லரசுகள், சிறு நாடுகள் ஆகியவற்றின் சமத்துவமும் முக்கிய உறுப்புக்களில் பேணப்படுகிறது.

சரிசம நிலையின் உரையாணியாய் இயலும் பண்பு, தன் முடிபுரிமையே. உறுப்புக்கள் இவ்வமைப்பில் தம் விருப்பப்படி சேர்ந்து, தம் விருப்பப்படி விலகக் கூடியவை என்பதையும், ஆகவே, அவற்றின் செயல்கள் தன்மதிப்புரிமையுடனும் பொறுப்புடனும் கூடியவையே என்பதையும் இது வலியுறுத்துகிறது. தன் முடிபுரிமை அற்ற இடங்களில் உறுப்புக்கள் செய்யும் முடிபுக்கு

அவற்றின் பொறுப்பும் மதிப்பும் இருக்க முடியாது. அச்சத்தாலும் கைக்கூலி ஆசையாலும் சான்று கூறுபவன் சான்றுரை போல, அது அவர்கள் உள்ளார்ந்த விருப்பார்வத்தையும் செயலுறுதியையும் தூண்டாது.

உலகில் சரிசம நிலையும் தன் முடிபுரிமையும் பேணப்படுமானால், இன்றிருக்கும் போர்ச் சூழல்கள் மட்டுமன்றி, மற்றும் பல வாழ்க்கைக் குறைபாடுகளும் இன்னல்களுங்கூட அகன்றுபோகும் என்பது கூறுமலே விளங்கும். 'சமத்துவம்' என்பது, ஒரே தன்மை பேணுவது என்பதன்று; சரிசம நிலை பேணுதல், சரிசம சந்தர்ப்பம் அளித்தல் என்பதே. ஆகவே, சரிசம சந்தர்ப்பமளித்துக் கூட்டுறவு வளர்ப்பதன் மூலம் சரிசம நிலையெய்தும்படி செய்வதே, ஐ. நா. அமைப்பின் குறிக்கோள்.

(4) ஐ. நா. அமைப்பு, நாடுகளிடையேயும் நாட்டு மக்களிடையேயும் கூட்டுறவுப் பண்பை வளர்த்து, அதன் மூலம் உலக மக்களிடையே கல்வி, பொருளியல், சமூக பண்பாட்டுத் துறைகளில் வளர்ச்சியையும் வளத்தையும் உண்டுபண்ண முயலுகிறது. அரசுகளுக்கும் பேரரசுகளுக்கும் ஓரளவு உறுதி உண்டுபண்ணும் துறைகள் இவைகளே. மக்கள் வாழ்வில் வளம்பெருக்கும் அரசுதான் நல்லரசென்று புகழப்பெற்று, மக்கள் ஆதரவைப் பெற்று வலிவுடையதாயிருக்கும். ஆனால், அதே சமயம் மக்கள் வாழ்க்கை சார்ந்த இத்துறைகளே நாட்டில் அரசியல் எல்லை கடந்து செயலாற்றுபவை. எனவே, இத்துறைகளில் கூட்டரசாங்க அமைப்புக்களையும், நாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட கூட்டுறவமைப்புக்களையும் ஊக்குவதன் மூலம் ஐ. நா. அமைப்பு உலகக் கூட்டுறவு மனப்பான்மையை வளர்க்கிறது.

உலக இயக்கத்தில் இதற்கு முன் உள்ள கூட்டுறவுகள் எல்லாம் முற்றிலும் அரசியல் கூட்டுறவுகளாகவே இருந்ததால், அவை மக்கள் மனத்தில் வேரூன்ற முடியவில்லை. ஐ. நா. அமைப்பு, பண்பாட்டுத்துறைகளிலும் கருத்துச் செலுத்துவதுடன் அதற்கென்றே உறுப்புக்கள் வகுத்துள்ளது; மேலும் அத்தகைய அமைப்புக்களை ஐ. நா. அமைப்புத் தனக்குப் புறம்பாக வெளியிலும் ஆக்கியும் ஊக்கியும் தன்னுடன் இணைத்துச் செயலாற்றுவித்து வருகிறது.

பொருளியல், சமயம், கலை, பண்பாடு ஆகிய துறைகள் சார்ந்த இயக்கங்களும், அத்துறை சார்ந்த நெருக்கடிகளும் என்றுமே நாட்டெல்லை தாண்டிப் பரந்து செல்பவை. இன்றோ, இக்கால விஞ்ஞானத்தின் விளைவாக வானூர்தியும், தொடர் ஊர்தியும், பிற ஊர்திகளும் உலகைக் குறுக்கி உலகக்கோடியை அயலூர்களாகவும், அடுத்த வீடுகளாகவும் ஆக்கியுள்ளன. தந்தியும், வானொலியும், தொலை பேசியும், தொலை நோக்கியும், பத்திரிகைகளும் தொலை நிகழ்ச்சிகளை அருகில் கொண்டு வந்துள்ளன. இக்கால நாகரிக நாடுகளில் ஆண் பெண் பாலாரின் கல்வி கேள்வி நிலையும் பரந்து, கிட்டத்தட்ட நூற்றுக்கு நூறுபேர் படித்தவர்களாயிருப்பதால், அறிவெல்லையும் பரந்துவிட்டது. இந்நிலையில் பிற்பட்ட நாடுகளும் வகுப்புக்களும் இன்று பிற்பட்ட நாடுகள், வகுப்புக்கள் அல்ல; பிற்பட்ட உலகப் பகுதிகள், உலகாகிய உடலின் நலத்தையும் வளர்ச்சியையும் தடைப்படுத்தும் நோய்ப்பகுதிகள்! இவற்றை மேம்படுத்துவது அவற்றின் நலனுக்காக மட்டுமன்று; உலக நலனுக்கும் அச்செயல் மிக அவசியமானதே. இதனால், உலக அமைப்பின் பொறுப்பு இவற்றின் பக்கமும் செல்லுகிறது.

(5) ஐ. நா. அமைப்பின் நோக்கங்களில் தனிச்சிறப்புடையன, அடிப்படை மனித உரிமைகள் எனப்படும் தனி மனிதன் உரிமைகளே. அமைப்பின் தலைசிறந்த, புரட்சிகரமான, வருங்கால வளர்ச்சி வகையில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கூறு இதுவே. சமூகமும் நாடும் கடந்து நாம் ஒருவகைக் கணுக்காணினும்; சமூகம், நாடு, உலகம் என்ற இவ்வெல்லா மேற்கட்டுமானங்களும் தனி மனிதன் வாழ்வு ஆகிய அடித்தளத்தின் மீதன்றி, உறுதியாய் அமைய முடியாது. ஏனெனில், இக்கட்டடத்தில் உலகம் என்பதே மேடு: நாடுகள், அதன் சுவர்கள்; சமூகங்கள், அதன் தூண்கள்; தனி மனிதன் வாழ்வாகிய அடித்தளத்தின்மீதே இவை யாவும் நிலை பெறுகின்றன.

மேலும், உலகக் கூட்டுறவு, நாட்டொற்றுமை, சமூக அமைதி ஆகிய யாவும் தனி மனிதன் வாழ்வைப் பாதுகாக்கும் கருவிகளும் வகை துறைகளும் மட்டுமே. தனி மனிதன் நல்வாழ்வையோ உரிமைகளையோ • புறக்கணித்துச் சமூகக் கட்டுப்பாடும் நாட்டொற்றுமையும் உலகக் கூட்டுறவும் பேணுவது, நோக்கத்தை விட்டுவிட்டு வகைதுறையைப் பற்றும் செயலே யாகும். வானளாவப் பறக்கும் பறவை வாழ்ந்து வீடு கட்ட நிலத்தின்மீதும், மரக்கிளைமீதும் வந்திறங்க வேண்டுவது போல, எல்லா வளங்களும் இறுதியில் தனி மனிதன் வளத்திலேயே வந்து முடியும். ஆகவே தான், அடிப்படை மனித உரிமை அல்லது உயிராதார மனித உரிமைகளை வகுப்பதற்கும், அவற்றைப் பேணுவதற்கும் ஐ. நா. இயக்கத்தவர் முதலுரிமை தந்துள்ளனர். பொருளியல் சமூக மன்றம் இப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, இதற்கென மனித உரிமைக் குழாம் ஒன்றும்

அமைத்துள்ளது.

ஐ. நா. இயக்கம் கருவிலிருக்கும் காலத்திலேயே அவ்வியக்கத் தந்தையாராகிய அமெரிக்காத் தலைவர் ரூஸ்வெல்டு இதில் கருத்துச் செலுத்தியதும் இதனை நான்கு சுதந்தரங்களென வகுத்துரைத்ததும் கவனிக்கத் தக்கன.

(6) தனி மனிதன் உரிமைகளின் சார்பாகப் பால் வேறுபாடு, மொழி, சமயம், இனம் ஆகியவை காரண மான எந்த வேற்றுமையும் ஒரு சார்பும் மக்களிடையே காட்டப்படாவென்பது ஐ. நா. உரிமை விளம்பரத்திலும் அதன் பல ஒழுங்கமைதிகளிலும் சட்டதிட்டங்களிலும் வற்புறுத்தப்படுகிறது. வலிவுடையவர், வலிவற்றவர் என்ற வேறுபாடு நாடுகளிடையேயும் கூட்டுநிலை வாழ்விலும் எப்படிச் சமத்துவத்தையும் சரிநேர்மையை யும் கெடுக்கிறதோ, அது போலவே, நாகரிக வாழ்வி னிடையேயும் இனம், நிறம், சமயம், கோட்பாடு, மொழி, வகுப்பு ஆகியவை காரணமாகவும், பால்காரணமாகவும் பல வேறுபாடுகள் எழுந்து, அவற்றால் தனி மனிதன் சமத்துவ உரிமையும் சரிநேர்மையும் கெடுகின்றன. இவ் விரண்டையும் பேண வேண்டுமென்றால், இவ்வேறுபாடு கள் பேணப்படக் கூடாதென்பது வற்புறுத்தப்படுவதும், நடைமுறையில் கொண்டுவரப்படுவதும் இன்றியமை யாதவை.

இனம், நிறம் ஆகியவை காரணமாகவே, 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் கறுப்பர்களாகிய நீகிரோக்கள் அடிமையாய் வாங்கவும் விற்கவும் கொடுமைப்படுத்தவும் பட்டார்கள். அமெரிக்கத் தலைவர் ஏபிரகாம் லிங்கன் வில்லியம் வில்பர்போர்ஸ் போன்ற ஆங்கில நாட்டறிஞர் முதலியவர்கள் இவ்

வடிமை முறையை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்து இதனை ஒழிக்கப் பாடுபட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஒழித்தவை அரசியல் உரிமை வேறுபாடும் சட்டவேறுபாடும் மட்டுமே. பிற்பட்ட இனங்கள் பல, சமூக, பொருளியல், கல்வி, பண்பாட்டுத் துறைகளில் இன்னும் பிற்பட்டேயிருக்கின்றன.

சமூகத்துறையில் பெருமுதலாளிகள் ஆதிக்கத்தால் தொழிலாளர் நலன்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. தொழிலாளர்கள் நலன்களைப் பாதுகாத்தல், தொழிலின் வளர்ச்சிக்கும் உற்பத்திக்கும் நாட்டுச் செல்வநிலைக்கும் மிகவும் இன்றியமையாதது. எல்லா நாகரிக அரசாங்கங்களும் இதில் ஓரளவு முயற்சி செய்து, அதற்கான சட்டங்களும் நலப்பாதுகாப்பு நிலையங்களும் நடைமுறைப்படுத்தியே வருகின்றன. இது போலப் பெண்கள், குழந்தைகள் உடல் உளப் பாதுகாப்புப் பொதுவாகவும்; பெண் தொழிலாளர், குழந்தைத் தொழிலாளர் நலங்கள் சிறப்பாகவும் பல உயர்வு தாழ்வு வேறுபாடுகளுக்கு உட்பட்டவையாயிருந்து வருகின்றன. பெண்டிர்க்கு மாதவிடாய், பிள்ளைப்பேறு, தாய்மை ஆகிய பல நிலைகளில் ஆண்களுக்கு இல்லாத பல தனித் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இவற்றுக்குத் தனிச் சலுகைகள் தேவை. அவர்கள் குடும்ப வாழ்வு, உடல் நலம் ஆகியவற்றுக்கொவ்வாத தொழிலில் அவர்கள் ஈடுபடல், அவர்களுக்கான சலுகைகளுடனும் பாதுகாப்புடனும் அவர்கள் ஆடவர்களுடன் சரிசமமான ஊதியம் பெறல், அவர்கள் மணவுரிமைகள், சொத்துரிமை, பணியமர் உரிமை ஆகியவற்றில் உலக சமூகம் பொதுவாகவும், பல பிற்பட்ட நாடுகள் சிறப்பாகவும், இன்னும் முன்னேற வேண்டுவனவாகவே

இருக்கின்றன. இதுபோலத் தாய் மடியிலும் விளையாட்டிலும் காலம் கழித்தற்குரிய பருவத்திலும், கல்வி கற்கும் பருவத்திலும், உடல் ஓய்வோடு நல்ல உணவுண்டு விரைந்து வளர வேண்டும் பருவத்திலும், குழந்தைகள் உடல் நலத்துக்கு ஒவ்வா உழைப்புச் செய்து போதிய உணவின்றிப் பல இடங்களில் அல்லலுறுகின்றனர்கள். இவை அனைத்திலும் சட்டப் பாதுகாப்பும், உரிமை சமத்துவப் பாதுகாப்பும் இருந்தாலன்றி, உலக முன்னேற்றத்தில் அவர்கள் பங்கு கொள்ள முடியாது.

சட்டங்கள் தனி மனிதன் உரிமைக்காகவே அமைந்துள்ளன. ஆனால், பல சமயம் சட்டத்திலிருந்து மனிதனைப் பாதுகாக்கவே சட்டங்கள் தேவைப்படுகின்றன. காவல் துறையினர் காவலில் வைப்பவரைக் காரணம் கூறி விளக்க வேண்டுமென்றும், விரைவில் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்காக வழக்கறிஞர் வைத்துக்கொள்ளுதல் முதலான உரிமைகள் தரப்பட வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தும் காவல் ஊரிமைச் சட்டம் (Habeas Corpus Act) இத்தகையது. இது பல நாடுகளில் இருந்தாலும், உலக அடிப்படையில் இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டாலன்றி, பிற்போக்கான நாடுகளில் இது விரைவில் பயன் தாராது. உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்களிலிருந்து தனி மனிதன் உரிமைக்குப் பாதுகாப்புத் தேவைப்படுவதைப் போலவே, சட்டங்களைப் பாதுகாக்கும் அரசாங்கங்களிலிருந்தும், அவற்றை நிறைவேற்றும் வழக்கு மன்றங்களிலிருந்துங்கூடத் தனி மனிதனுக்கும் பொது மக்களுக்கும் பாதுகாப்புத் தேவை. இப்பாதுகாப்பை அளிப்பவை பத்திரிகைகளே. அவற்றின் சுதந்தரம் அரசாங்கங்களால் பேணப்பட வேண்டும்.

இங்கே கட்சி, கோட்பாடு வேறுபாடுகள் சட்டத்திலும் அதன் நிறைவேற்றத்திலும் இடம் பெறுமலிருத்தல் வேண்டும் என்பது மிகமிக உயிர்நிலையான செய்தி ஆகும்.

இவ்வெல்லா வகை அடிப்படை உரிமைகளையும் வகுத்து விளக்கி, இவற்றுக்குப் பாதுகாக்கும் வலியுறுத்தும் தருவதே மனித உரிமையின் நோக்கம்.

(7) இறுதியாக, மேற்கூறிய எல்லா நோக்கங்களும் நிறைவேறும்படி அரசாங்கங்களிடையிலும் நாட்டு மக்களிடையிலும் ஒத்துழைப்பையும் கூட்டுச் செயலையும் பெருக்குவது ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் முக்கிய நோக்கம் ஆகும். இது இந்நோக்கங் கொண்ட நிலையங்களை உண்டுபண்ணுவதாலும், வளர்ப்பதாலும், அத்தகைய பல வகைப்பட்ட நிலையங்களை இணைப்பதாலுமே முடியக்கூடும். சமூக பொருளியல் மன்றம், அதன் சார்பான ஐ. நா. கல்வி, விஞ்ஞான, பண்பாட்டுக் கழகம், இதற்கு முன்னோடியாயிருந்த ஐ. நா. நல்லாக்க மறு சீரமைப்பு மன்றம் முதலிய கிளை உறுப்புக்கள், சர்வ தேசத் தொழிலாளர் அமைப்புப் போன்ற பிற இணை அமைப்புக்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாகவும் அவற்றின் ஒத்துழைப்புடனும் செயலாற்றுவதுடன், அவற்றின் வேலை முறைகளை ஒருமுகப்படுத்தவும் ஐ. நா. இயக்கம் பாடு படுகிறது.

அடிப்படைத்தத்துவங்கள் :

மேற்கூறப்பட்ட நோக்கங்களைச் செயலிற்கொண்டு வர ஐ. நா. அமைப்புப் பல கிளை மன்றங்களையும், நிலையங்களையும், பல சட்டங்களையும், திட்டங்களையும், ஏற்பாடுகளையும் செய்து வருகிறது. இவற்றுள் சட்டங்களையும் திட்டங்களையும் உண்டுபண்ணுபவையும் பாது

காப்பவையும் நிலையங்களேயாகும். இந்நிலையங்கள் சரிவர நடைபெற இவற்றின் உரிமைகள், கடமைகள், தொடர்புகள் வகுக்கப்பட வேண்டும். அதாவது, அதற்கான ஒழுங்கு முறைகள் தீட்டப்படல் வேண்டும். மேற்கூறிய நோக்கங்களுக்கு மாறுபடாமல் அவ்வொழுங்கு முறைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமானல், அந்நோக்கங்களுக்கு உட்பட்டுச் செயலாற்றுவிக்கும் அடிப்படைத்தத்துவங்கள் அமையவேண்டுவதவசியம். இன்னெரு வகையில் சொல்லப்போனல், அமைப்புக்கு நோக்கம் அல்லது நோக்கங்கள் இருப்பது போல, இவ்வொழுங்கு முறைகளுக்கும் நோக்கங்கள் இருந்தாகவேண்டும். இந்நோக்கங்களே அடிப்படைத் தத்துவங்களாகும்.

ஐ. நா. அமைப்பிற்கும் அதனைச் சார்ந்த நிலையங்களுக்கும் பணித்துறைகளுக்கும் ஆன ஒழுங்கு முறைகள் கீழ் வரும் அடிப்படைத் தத்துவங்கள்மீது அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) உறுப்பு நாடுகளுள் ஒவ்வொன்றும் பிறவற்றுடன் வேறுபாடற்ற சரிசம உரிமையுடனும் முழுத்தற் சுதந்தரத் தன்னுண்மையுடனும் அமைப்பில் உறுப்பு வகிக்கும். இதன் பயனுகவே அமைப்பில் பல கோடி மக்களைக்கொண்ட அமெரிக்கா, இந்தியா, சீனு, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளுக்கும், ஒரு சில ஆயிரமக்களைக்கொண்ட சின்னஞ்சிறு லக்ஸம்பர்குக்கும் வேறுபாடின்றித் தலைக்கு ஒரு மொழியுரிமை தரப்படுகிறது. கடற்படையும் காலாட்படையும் திரள் திரளாக உடைய பிரிட்டன் போன்ற வல்லரசும் சிறு ஆப்கனிஸ்தானும் ஏமனும் இது போலவே சரிசம மொழியுரிமை உடையன.

(2) உறுப்பு நாடுகள் யாவும் அவற்றின் சார்பான அரசாங்கங்களும் தத்தம் உள்ளத்தூய்மையுடன் மனமார ஐ. நா, உரிமை விளம்பரத்திற்கண்ட கடமைகளை ஏற்று, அவற்றை நிறைவேற்றும் வகையில் முழுமனத்துடன் உழைப்பதாக உறுதியளிக்க வேண்டும்.

உரிமைகள்யாவும் கடமைகளைப் பொறுத்தவையே யாதலால், கடமைகளை எவரேனும் புறக்கணித்தால், உரிமைகள் விலையற்றுப்போகும் என்று கூறத்தேவையில்லை. தனி மனிதர் வாழ்வில் கூடப் பலர் கடமைகளை வாயளவில் வாய் வேதாந்தமாகப் பசப்பி, அவைகளை நழுவவிட்டுவிட்டு, உரிமைகளுக்கு மட்டும் உரத்த குரலில் போராடுவதையும், அதனுல் பூசல் விளைவதையும் பார்த்திருக்கிறோம். 'பந்திக்கு முந்து : படைக்குப் பிந்து,' என்னும் பழமொழி இதனுலேயே ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய பொறுப்பற்ற தன்மையால் பல தலை சிறந்த நிலையங்களும் அமைப்புக்களும் பொருளற்றவையாகிவிடுகின்றன. வல்லரசும் சிற்றரசும் ஆக, முற்பட்டவரும் பிற்பட்டவரும் • ஆக, பல மக்களையும் பல நாடுகளையும் கொண்ட உலக அமைப்பில் உறுப்பினர் யாவரும் சரிசம உரிமை உடையவராதலால், அவர்கள் கடமைகளையும் சரிசமமாகப் பேண முன் வந்தாலன்றி, உரிமைகள் வல்லடி வழக்காகவும் ' கல்லுளி மங்கன் நீதியாகவும் போய்விடும் என்பது வெள்ளிடை மலை.

எனவேதான் கடமைகளை ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும், கடமைகளை நிறைவேற்றுதவர் உரிமைகளைப் பெற முடியாது என்றும், அமைப்பின் கட்டுப்பாடுகளை மீறிய அத்தகையோர் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்பட்டு அமைப்பினுல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குரியர் என்றும் அதிகார முறையில் இத்தத்து

வம் கட்டுப்படுத்துகிறது.

(3) வேற்றுமைகளும் விவாதங்களும் ஏற்பட்ட இடத்திலெல்லாம் ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் அவற்றை அமைதியான முறையிலும், உலக அமைதிக்கு ஊறு ஏற்படாத வகையிலும், நேர்மையடிப்படையிலும் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டவர் ஆவர். நாடுகளிடையே ஏற்படும் ஒப்பந்தங்கள் நேரடியாகப் போரையுண்டாக்காவிட்டாலும், பிறநாடுகளைப் பாதிப்பனவாகவோ, பிற்பட மனக்கசப்பை வளர்ப்பனவாகவோ இருந்தால், மறைமுகமாகப் போருக்கான சூழ்நிலைகளை உண்டுபண்ணக்கூடும். ஆகவே, இரு நாடுகளிடையே உள்ள சச்சரவு வகையில் ஏற்படும் நேச உடன்படிக்கை அவ்விருநாடுகளின் அமைதியையும் நலனையும் மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டதாய் இராமல், உலக அமைதியையும் நோக்கமாகக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதை இத்தத்துவம் வலியுறுத்துகிறது. மேலும், தொடர்புடைய எல்லா நாடுகளுக்கும் இனங்களுக்கும் நேர்மையான முடிவு ஏற்படாதவிடத்தில், சரிசமநிலை பாதிக்கப்பட்டு, மனக்கசப்புக்கள் வளர இடமேற்பட்டு விடும். ஆகவே, நேர்மையும் இங்கே வற்புறுத்தப் பெறுகிறது.

(4) மற்ற நாடுகளுடன் கொள்ளும் தொடர்பு வகையில் எந்த உறுப்புநாடும் மற்ற நாடு அல்லது நாடுகள்மீது பலாத்காரத்தைக் காட்டி அச்சுறுத்தவோ, அதன் அரசியல் சுதந்தரத்துக்கு ஊறு நாடவோ, அல்லது வேறு எந்த வகையிலாயினும் உலகநாடுகளின் உரிமை விளம்பரத்தின் நோக்கங்களுக்கு மாறுபட நடக்கவோ செய்யக்கூடாது. இத்தத்துவத்தின் குறிக்கோள் வெளிப்படையானது. இது நாடுகளின், சிறப்பாகச் சிறு நாடுகளின், தன்னாட்சிச் சுதந்தரத்தை வலியுறுத்திக்

காப்பதுடன், படை வலியினுல் போரெழுப்புவதையும் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது.

(5) ஐக்கிய நாடுகளின் உரிமை விளம்பரத்தின் படி, ஐ. நா. அமைப்பு நடவடிக்கையிலீடுபடும் சமயம் எல்லா உறுப்பு நாடுகளும் அதற்கு உதவி செய்யும் கடமையுடையவை. அத்துடன் ஐ. நா. அமைப்பின் நடவடிக்கைக்கு ஆளான எதிரி நாடுகளுள் எதற்கும் எந்த உறுப்பு நாடும் எத்தகைய உதவியும் செய்யக் கூடாது.

இஃது இரண்டாவது தத்துவத்தில் கூறப்பட்ட உறுப்பினர் கடமைகளுள் முக்கியமான ஒருகடமையை வகுத்துக் கூறி, அமைப்பை வலுப்படுத்துகிறது. எதிரி நாடுகள் எவை என்பதைத் தீர்த்துக்கூறும் உரிமை அமைப்பிற்கே என்பதையும், எதிரிக்கு ஆதரவு தருவது ஐ. நா. அமைப்புக்கு எதிரியாவது என்பதையும் இஃது எடுத்துக்காட்டி எச்சரிக்கிறது. நடுவு நிலைத் தீர்ப்பு மன்றத்திற்கும் அமைப்பிற்கும் இது வலுத்தருகிறது.

(6) உலக அமைதியையும் நலத்தையும் பேணுவதற்கு அமைப்பில் உறுப்பாகச் சேராத நாடுகளும் ஒத்துழைப்பது இன்றியமையாதது. ஆதலால், அத்தகைய நாடுகளும் உரிமை விளம்பரத்திற்கண்ட தத்துவங்களை மதிக்க வேண்டுமென்று ஐ. நா. அமைப்புக் கோருகிறது.

இத்தத்துவம், ஐ. நா. அமைப்பால் நடவடிக்கை எடுக்கத்தக்கதோ, அல்லது அதற்கான வலிவுடையதோ அன்று. ஆனலும், இது அதன் உயரிய நோக்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதன் முக்கியத்துவம் அது ஐ. நா. அமைப்பின் எதிர்கால முழுநிறை பரப்பைச் சுட்டிக் காட்டுவது என்பதே. ஐ. நா. அமைப்பு அதில் சேர்ந்த

நாடுகளையே முறைப்படி கட்டுப்படுத்துவதாயினும், அது எல்லா நாடுகளின் நலன்களையும், அதாவது உலக முழு முதல் நலனையே நோக்கமாகக் கொண்டது என்பதையும், எல்லா நாடுகளும் உறுப்பாகச் சேரும் காலத்தை அது அவாவி எதிர்பார்க்கிறது என்பதையும் இது தெளிவாகக் குறிக்கிறது.

இது தவிர, உலக அமைதிக்கு ஊறு விளைப்பவர் உறுப்பினர் அல்லாதவிடத்தும், அவர்கள் செயலுக்கு உறுப்பினர் செய்யும் ஆதரவு அமைப்புக்கு மாறானது என்பதையும் இது எடுத்துக் காட்டி எச்சரிக்கிறது.

(7) உலக அமைதிக்கு ஊறு விளைவிக்கும் இடங்கள் தவிர, மற்றப்படி எவ்வகையிலும் உறுப்பு நாடுகளின் சொந்த உள்நாட்டு விவகாரங்களில் ஐ. நா. அமைப்புத் தலையிடாது.

ஐ. நா. அமைப்பின் தத்துவங்களுள் பெருத்த விவாத எதிர் விவாதத்துக்கு இடமான தத்துவம் இதுவே. ஆயினும், இத்தத்துவம் இன்றைய சூழ்நிலையில் தேவைப்பட்டதாகவே ஐ. நா. அமைப்பின் முதல்வர்களால் கருதப்பட்டது என்பதில் ஐயமில்லை. ஐ. நா. அமைப்பு உலகமக்கள் அமைப்பாயினும், அது நாடுகள் மூலமாகவும், நாட்டின் அரசாங்கங்கள் மூலமாகவும் மட்டுமே மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் உடையதாயிருக்கிறது. நாடுகளின் சரிசமத்துவத்தை மட்டுமன்றித் தன்னாட்சி உரிமையையும், முழுநிறை சுதந்தரத்தையும் அஃது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் அது உள் நாட்டுச் செய்திகளில் தலையிடுவதில்லை என்று உறுதி கூறுவது பொருத்தமுடையதேயாகும். ஆனால், அதே சமயம், மக்கள் பொருளியல்வாழ்வு, சமூகவாழ்வு ஆகியவற்றிலும்; உடல் நலம், கல்வி, தொழிலாளர் நலம், பண்பாடு ஆகிய

வற்றிலும் அது அக்கறை காட்டுகிறது. இவ்வகையில் அரசாங்கச் சார்பான அமைப்புக்களுடன் மட்டுமன்றி, அரசாங்கச் சார்பற்ற அமைப்புக்களுடனும் நாடு கடந்த உலக அமைப்புக்களுடனுங்கூட, அது தொடர்பு கொள்ள நாடுகிறது. ‘இவையனைத்தும் உள் நாட்டுச் செய்திகளில் தலையிடுவனவல்லவா?’ என்ற கேள்வி எழுகிறது.

ஆனால், இம்முரண்பாடு உண்மையில் ஐ. நா. அமைப்பின் தற்காலிக நடைமுறை, அதன் காலங் கடந்த உயர்குறிக்கோள் ஆகியவற்றிடையே எழுந் துள்ள முரண்பாடேயாகும். இத்தத்துவம், அதன் தற் காலிக நடைமுறையை மட்டுமே சார்ந்தது. கலை, பண் பாடு முதலிய அமைப்புக்கள் அதன் எதிர்கால வளர்ச்சி நோக்கியவை. ஆயினும், பிந்திய இனங்களில் அரசாங் கச் சார்பற்ற அமைப்புக்களிடம் தொடர்பு கொள் ளும்போதும், பிற அமைப்புக்களுடன் தொடர்பு கொள் ளும்போதும், அதனதன் சார்பில் தொடர்புள்ள நாட் டரசாங்கங்களுடனும் அவற்றின் பிரதிநிதிகளுடனும் கலந்துகொண்டே அது செயலாற்றுகிறது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, மேலீடாகத் தோன் றும் இம்முரண்பாடு உண்மையில் முரண்பாடன்று என் பதைக் காணலாம். விளக்கமாகக் கூறினால், அது இக்கால நடைமுறை ஒழுங்கமைப்பின் அடிப்படையிலேயே, எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு வழி வகுக்கிறது என்னல் வேண்டும்.

நடைமுறையும் வளர்ச்சியும் முரண்பட்டுக்காணும் இக்காட்சி, ஐ. நா. அமைப்பின் இன்னொருகூற்றில் இத னினும் முனைப்பாகக் காணப்படுகிறது. இது வே பொறுப்பாண்மைத் தத்துவமும் அதனைச் செயலாற்றும்

பொறுப்பாட்சி மன்றமும் ஆகும். முதல் உலகப் போர் முடிவில் தோல்வியுற்ற எதிரிநாடுகளின் ஆட்சியிலிருந்த நாடுகளும் குடியேற்ற நாடுகளும் எதிரி ஆட்சியிலும் விடப்படாமல், சுதந்தர ஆட்சியாகவும் விடப்படாமல், இடைத்தர ஆட்சி நிலையில் வைக்கப்பட்டன. அவற்றை நேசநாடுகள் தத்தம்மிடையே பங்கிட்டு அவற்றின் நல்லாட்சிக்கு உறுதி கூறின. சர்வதேச சங்கம் அவற்றை அவர்கள் பாதுகாப்பாட்சி (Mandates)களாக வகுத்தமைத்தது. சில பகுதிகளைச் சர்வதேசசங்கம் நேராகவோ, பிற நேசவல்லரசுக்குழு மூலமோ ஆட்சி செய்ய ஏற்றுக்கொண்டது. சர்வதேச சங்கம் 1946ல் கலைக்கப்பட்ட போது ஐ. நா. அமைப்பு இப்பொறுப்புக்களைச் சர்வதேச சங்கத்தினிடமிருந்து ஏற்றுக்கொண்டது.

இரண்டாம் உலகப்போரிலும் இது போல எதிரி நாடுகளின் ஆட்சிப்பகுதிகளை நேசநாடுகள் கைக்கொண்டன. ஐ. நா. அமைப்பு இவற்றையும் பொறுப்பாட்சிகளாகக்கொண்டது.

ஐ. நா. அமைப்பில் எல்லா உறுப்புக்களும் சரிசம சுதந்தர உரிமையும் தன்னுட்சி உரிமையும் உடையவை. அவ்வுரிமையுடைய நாடுகளே அதில் உறுப்பாகச் சேர முடியும். பாதுகாப்பாட்சி, பொறுப்பாட்சி நிலையிலுள்ள நாடுகள் இங்ஙனம் தம் சொந்த உரிமையில் சேரமுடியாது என்பது தெளிவு. ஆனால், அதே சமயம் அவற்றின் ஆட்சிப்பொறுப்பை மேற்கொண்ட நாடுகள் உறுப்பாக முடியும்—ஆகியுள்ளன. ஐ. நா. அமைப்பின் உறுப்பினர் தகுதிகள் உலக அடிப்படையில் அமைந்துள்ளனவாதலால், அது உறுப்பல்லாத நாடுகளுக்கும், எல்லா நாட்டு மக்களுக்கும் உரியதாயிருக்க வேண்டுவதே. 'பொறுப்பாட்சி நாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும் இவ்வுரிமை கிடை

யாதா ?' என்ற கேள்வி அறிஞரால் எழுப்பப்படுவது உறுதி—எழுப்பப்பட்டும் உள்ளது. ஐக்கியநாட்டு இயக்கத்தவர் இதனை உணர்ந்துள்ளனர் என்பதில் ஐயமில்லை. பாதுகாப்பாட்சி என்ற சொல்லும், அதனைப் பொறுப்பாட்சி என்று திருத்திய திருத்தமும் இதனை நன்கு எடுத்துக்காட்டும். தவிர, சர்வதேச சங்க நாட்களிலேயே பாதுகாப்பாட்சியிற்கூட உட்படாமல் வல்லரசாகிய பிரிட்டனைச்சார்ந்த துணைநாடா (Dependency) யிருந்த இந்தியாவைப் பிரிட்டன் தன்னுட்சி நாடாக்குவதாக வாக்குறுதி கொடுத்து, அச்சங்கத்தில் உறுப்பு நாடாக்கியதும்; அதே அடிப்படையில் 1947ல் சுதந்தரம் பெறுவதற்கு முன்னதாகவே ஐ. நா. அமைப்பில் உறுப்பாகியதும் குறிப்பிடத்தக்கன. இங்ஙிலையில் பாதுகாப்பாட்சி, பொறுப்பாட்சி ஆகியவற்றுக்குரிய நாடுகளின் மக்கள் வகையிலும், மற்ற உறுப்பு நாடுகளிலும் உறுப்பு அல்லாத நாடுகளிலும் உள்ள மக்களுக்கு உரிய அதே தன்னுட்சி உரிமையை ஐ. நா. அமைப்பு நோக்க அளவிலும் கொள்கை அளவிலும் ஒத்துக்கொண்டுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனல், நடைமுறையில் இது நிகழ்வு நிலையை (Status Quo) அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெறும் நோக்கமுடையது என்றே கூறவேண்டும்.

பாதுகாப்பு நாடுகள் வகையிலும், இது போன்ற தற்காலச் சூழ்நிலை நிகழ்வு நிலைகளிலும் சர்வதேச சங்கத்தின் நிலை பெரிதும், ஐ. நா. அமைப்பின் நிலை ஓரளவும் இரண்டகமானவை என்பதில் ஐயமில்லை. தென்னுப்பிரிக்கா, கிழக்காப்பிரிக்கா வகையில் நாம் இதனைத் தெள்ளத்தெளியக் காணலாம். இங்கே இந்திய மக்கள், ஆசிய மக்கள் உரிமைகள் மட்டுமன்றி. ஆப்பிரிக்

காவுக்குரிய பழங்குடி மக்கள் உரிமைகள் கூடத் தென்னு பிரிக்கவெள்ளேயர் அரசாங்கங்களின் உள் நாட்டுச் செய் திகளாக விடப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய சிக்கல் வாய்ந்த நிலைகளில் ஐ. நா. அமைப்பின் போக்கு, பிற்பட்ட நாடு களின் பக்கம் சாய்வது அதன் வலிமையையும், பிற்பட்ட நாடுகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய வலிமையையும் மட்டுமே பொறுத்தது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனல், ஐ. நா. அமைப்பின் நோக்கம் அவ்வமைப்பின் நடைமுறையை யும் அதன் தற்கால வலுவையும் கடந்து தொலை நோக் குடையது என்பதற்குத் தடையில்லை. ஆசிய, ஆப்பிரிக்க மக்கள் முன்னேற்றம் அடைவதன் மூலமாக மட்டுமே ஐ. நா. அமைப்பில் இந்த நோக்கம் நடைமுறையில் வலுப் பெற முடியும். அந்நிலை வரும் வரையில் இத்தகைய செய் திகள் எப்போதும் உள்நாட்டுச் செய்திகள் என்று ஒரு சாராராலும், உலகச் செய்தி என்று மறு சாராராலும் கூறப் பட்டே வரும். ஏனெனில், இத்தத்துவத்தின் வாசகத்தி லுள்ள பெருஞ்சிக்கல், 'எது உள்நாட்டுச் செய்தி, எது உலகச் செய்தி ?' என்பதை வரையறுக்க முடியாதிருப்ப தேயாகும். ஆயினும், மனித உரிமைகள், ஐ. நா. அமைப் பின் குறிக்கோளை எடுத்துக்காட்டி வலியுறுத்தப் போதி யவை.

ஐ. நா. அமைப்பின் எதிர்கால வலிமை வல்லரசுக ளிடையே அது போட்டியைச் சமாளிக்கும் திறத்தை யும், உலக மக்களிடையே அது பற்றிய அறிவும் அக் கறையும் ஆதரவும் வளர்வதையுமே பொறுத்தது. ஆனல், குறிக்கோள் நோக்கி அது வளரும் வளர்ச்சி பெரிதும் அதில் ஈடுபட்ட சிறு நாடுகளும் அதன் மக்களும் பெறும் ஒற்றுமையையும் வலிமையையும் பொறுத்ததேயாகும். சிறப்பாக, இந்தியா, சீனு போன்ற

ஆசியநாட்டு மக்களும், ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடியினராகிய நீகிரோவரும், உலகில் முற்போக்கடைந்துவிட்ட வெள்ளையர் நாடுகளுக்கு ஒப்பான வலிமையும் வளமும் பெறுவதைப் பொறுத்தே ஐ. நா. அமைப்பின் நோக்கம் முழுநிறை வளர்ச்சியை அடைய முடியும், அட்லான்டிக்கு விளம்பரத்தின் உரிமைகளை அட்லான்டிக்குக் கடலடுத்த நாடுகளுக்குள்ளேயே கட்டுப்படுத்த, வெள்ளையர் நாடுகளிலுள்ள பல பிற்போக்காளர் அரும்பாடு பட்டார்கள் என்பதை இத்தறுவாயில் நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

ஐ. நா. அமைப்பின் நோக்கங்களையும் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் விளக்கியபின், அதன் ஆக்கமுறையில் கருத்துச் செலுத்துவோம்.

14 NOV 1962

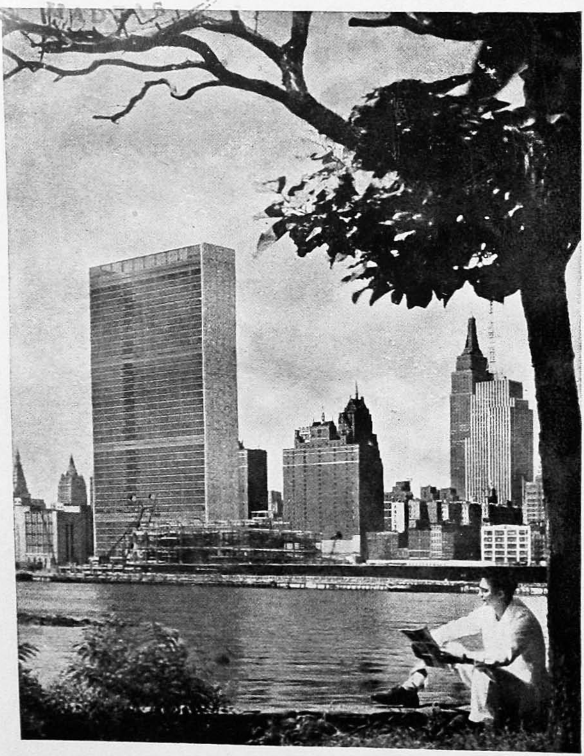

ஐ. நா. பணித்துறை நிலையம். நியூயார்க்.

IV. ஆக்கமும் செயல் முறைகளும்—I

ஐக்கியநாடுகள் அமைப்பு என்பது உலகமுழுவதும் பரந்து செயலாற்றும் ஒரு நிலையான பேரியக்கத்தின் தலைமை நிலையம். அது உலகத்தையும் உலகமக்கள் வாழ்க்கையையுமே ஓர் உடலாகக் கொண்ட உயிர் என்னலாம். அது தன் உறுப்புக்களால் நேரடியாகவும், தான் தொடர்புகொண்டுள்ள இணைப்பமைப்புக்களால் தொலைமுறையாகவும் உலகவாழ்வு முழுவதும் பரந்து செயலாற்றுகிறது.

ஸான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டிலேயே ஐ. நா. அமைப்புக்கு நிலையான ஒரு தலைமையிடம் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு முன்னேற்பாட்டுக் குழுவிடம் விடப்பட்டிருந்தது. ஐ. நா. பேரவையின் முதற்கூட்டம் லண்டனில்தான் கூடிற்று. அச்சமயம் தலைமையிடம் பற்றிய பெருத்தவாதங்கள் ஏற்பட்டன. உலகில் பல நாடுகளும் தலைமையிடம் தம் நாட்டில் இருக்க வேண்டும் எனவாதாடின. ஆனால், இதற்கென அமைக்கப்பட்ட ஐ. நா. குழு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டையே தேர்ந்தெடுத்தது. அந்நாட்டிலும் ஸான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோ, சிக்காகோ, நியூயார்க்கு, ஃபிலடெல்ஃபியா முதலிய பலநகரங்கள் இப்பெருமைக்குப் போட்டியிட்டன. இறுதியில் நியூயார்க்கே தலைமையிடமாகத் தேரப்பட்டது. இந்த இடத்திற்கான அமெரிக்க நாட்டு அரசாங்கத்தின் இணக்க உரிமைப்பத்திரம் முறைப்படி முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், இந்நிலையான இடம் இதற்காக முற்றிலும் முன்னேற்பாடு செய்யப்படும்வரை, அந்நகரிலேயே ஏரித்தீவிலுள்ள லேக் ஸக்ஸஸ் (வெற்றி ஏரி) என்ற இடத்தில் அமைப்பின் பணிமனை அமர்வு பெற்றிருக்கிறது.

ஐக்கியநாட்டமைப்பின் பணிமனைகள் யாவும் அதன்

தலைமையிடத்திலேயே உள்ளன. ஆயினும், அதன் உறுப்புக்கள் பலவும் பல இடத்திலும் அவ்வப்போது கூடுபவைகளே. அமைப்பின் நேரடி உறுப்புக்களில் நிலையாயிருக்கும் உறுப்பு, நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்றம் ஒன்றே. இது பழைய நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றம் இருந்த இடத்திலேயே, அதாவது ஹாலந்து நாட்டிலுள்ள ஹேகு நகரிலேயே நிலை பெற்றுள்ளது.

ஐ. நா. அமைப்புக்காக விடப்பட்டுள்ள இடத்தின் வாழ்க்கையுரிமை மட்டுமன்றி, எல்லாவகைப்பட்ட அரசியல் குடியுரிமைகளும் அமெரிக்கநாட்டாரால் ஐ. நா. அரசாங்கத்துக்கே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் வாழ்பவர்கள் இனி எந்நாட்டின் தனிக்குடிகளும் அல்லர்; உலக நாட்டுக்குடிகள் ஆவர். இது போலவே ஐ. நா. அமைப்பின் பணிமனைகளில் உழைக்கும் பணியாளர்களும் உலகக்குடிமையுடையவரேயாவர் என்றும், எந்தத் தனி நாட்டுரிமையும் அவர்கள்மீது செல்லுபடியாகாது என்றும் விதியமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஐ. நா. அமைப்பில் பெரும் பணிப்பொறுப்பு வகிப்போர், முன்பு பல்வேறு தனி நாட்டின் குடிகளாய் இருந்தவர்களே. அவர்களே தத்தம் நாட்டின் பற்றைவிட உலகப்பற்றும் நடுவுநிலை மனப்பான்மையும் மிகுதியாக உடைய சான்றோர்களே. ஆயினும், ஐக்கியநாட்டின்மீது அதன் பணியாளர்கள் மூலமாக எந்தத் தனி நாட்டரசாங்கத்துக்கும் தனி உரிமையோ தனிச் சலுகையோ தனி ஆதிக்கமோ ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் பணியாளர் பற்றிய இக்கட்டுப்பாடு தேவையாயிற்று.

உலகநாட்டுரிமையின் ஆர்வத்தால் பல உலகச்செல்வர்களும் பல உலகப்பற்றுளரும் தலைமையிடத்தின் எல்லையுள்சென்று குடியேறியுள்ளனர். அது ஓர் உலகக் குடி

யேற்றமாயுள்ளது. அங்கே பல நாட்டு மக்களும் கலந்து உறவாடும் ஒரு சின்னஞ்சிறு உலகைக் காணலாம்.

உலக அமைப்பின் பணியாளர்களுக்குக் கூடியமட்டும் இன்றைய உலகின் முதல்தர மொழிகள் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் கூடிய மட்டும் பல மொழி அறிவு இருத்தல் பெரும்பயனுடையது. ஏனெனில், உலகிலுள்ள எல்லாநாட்டு மொழியாளரும் அங்கேவந்து கூடுவர். எல்லாமொழிகளிலும் பேச்சும் எழுத்தும் நூலாதாரங்களும் அங்கே நடமாடும். ஐ. நா. அமைப்பிலேயே பணியாளர்களில் ஒரு பெரும்பகுதியினர் மொழி பெயர்ப்பாளர்களே. ஐ. நா. அமைப்பில் பொறுப்பாண்மைத்துறையின் சார்பில் துணைப்பொதுச் செயலாளராயிருக்கும் விக்டார் ஹூ என்ற சீனர் தம் தாய்மொழியைப் போலவே ஃபிரெஞ்சு, ரஷ்யன், ஜெர்மன், ஸ்பானிஷ் போன்ற மேல்நாட்டு மொழிகளிலும் பேசவும் எழுதவும் கூடியவராம்! இவை போதாமல், அவர் தம் வாழ்நாளுக்குள் ஐக்கியநாடுகளின் எல்லா மொழிகளையுமே கற்றுத்தேர்ந்துவிடும் உறுதியுடன் உழைக்கிறாராம்!

ஐ. நா. அமைப்புக்கு உலகப்பற்றும் நடுநிலையுணர்வும் உடையவர் மட்டுமன்றி, உலகறிந்த பல துறைச் சான்றோர்களும், வல்லுநர்களும், நுணுக்கத்துறையினரும், எழுத்தாளரும் தேவை. பல நாடுகளின் முதல் அமைச்சராயிருந்தவரும், வெளி நாட்டமைச்சராயிருந்தவரும், படைத்துறை வல்லுநரும், விஞ்ஞானிகளும், கல்லூரி ஆசிரியரும், நூலாசிரியரும், பத்திரிகையாசிரியரும் (சிலர் தம் பணிகளைத் துறந்துகூட) ஐ. நா. அமைப்பில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அமைப்பாளரும் எல்லாத் துறையிலும் திறமையுடையவர்களை நேரடியாகவும் போட்டித்தேர்வுகள் மூலமாகவும் தேர்ந்தெடுக்கின்ற

னர். கூடுமான போதெல்லாம் திறமைக்கடுத்தபடி எத்தனை வேறுவேறு நாட்டு மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க முடியுமோ, அத்தனை நாட்டு மக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கின்றனர். ஆனால், எந்நாட்டினராயினும் பணியேற்ற பின் அவர்கள் உலகக்குடிகள் ஆய்விடுகின்றனர். உலக நாட்டுக்கே, அதாவது ஐ. நா. அமைப்புக்கே நாட்டுப்பற்றுரிமையுடையவராயிருப்பதாக அவர்கள் பணியேற்பின் போது உறுதி செய்து கொடுக்கின்றனர்.

ஐ. நா. அமைப்பின் மிக உயர்ந்த முதற்பணியாளர் அதன் பொதுச்செயலாளரேயாவர். இவர் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் பரிந்துரைமீது ஐ. நா. பொதுப் பேரவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இவர் பணியமர்வுக்குரிய காலம் ஐந்தாண்டுகள். ஐந்தாண்டுகளுக்குப்பின் இவர் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உரிமையுடையவர். இவருக்கு ஆண்டுக்கு 20,000 அமெரிக்கவெள்ளி (ரூ.50,000) வரியிலா ஊதியமாகத் தரப்படுகிறது. இவர் பணிமனைச் செலவுகளையும் அமைப்பே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. முதல் பொதுச்செயலாளராக இப்போதிருப்பவர் திரு. டிரிக்வி லீ. இவர் நார்வே நாட்டினர்: அந்நாட்டின் வெளிநாட்டமைச்சராய்ப் போர்க்காலங்களில் அரும்பணியாற்றியவர்; தேச நாட்டினர் எல்லாருடனும் போர்க்காலத்திலேயே நன்கு பழகியவர்.

பொதுச்செயலாளர் ஒருவர்தான் ஐ. நா. அமைப்பில் மிகப்பெரும்பொறுப்பும் அமைப்பின் எல்லா உறுப்புக்களுடன் தொடர்பும் உடைய தனி மனிதர். அவர் செல்வாக்கும் பதவியும் அவரைக் கிட்டத்தட்ட உலகின் ஒரு முடி சூடா மன்னராக்கப் போதியவை. உலகின் முதல் வல்லரசுகள்கூட அவர் விருப்பத்திற்குப் பெருமதிப்புக்

கொடுத்தாக வேண்டும். ஆயினும், பண்டைக்காலப் பேரரசர் களுக்கண்ட இந்த 'ஏழுலகாள் பதவியை' அவர் உலகப்பற்று, உலகத்தொண்டு காரணமாகப்பெற்ற ஓர் உலகக் குடியுரிமையாளரேயாவர்—உலகின் முடி சூடா மன்னர் பதவியில் அவர் உலகத் தொண்டராகவே பணி ஆற்றி வருகிறார்.

ஒரு நாட்டின் பல்துறைப் பொறுப்பையே ஒரு தனி மனிதன் கவனித்துக்கொள்வதரிது. பரந்த உலகின் பல்துறைப்பெருக்கம் வாய்ந்த பொறுப்பைப் பொதுச் செயலாளர் போதிய திறம்பட்ட உதவியின்றிச் செய்ய முடியாதென்பது எதிர்பார்க்கத்தக்கதே. இதனை முன்னிட்டே பொதுச்செயலாளரின் பாரித்தகன்ற செயற் பொறுப்புப் பரப்பை எட்டுத்துறைகளாக வகுத்து ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரு துணைப்பொதுச் செயலாளர் அமர்த்தப்பெற்றுள்ளனர். இவர்களனைவரும் பொதுச் செயலாளரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவருக்கே பொறுப்புடையவராவர். இவ்வெட்டுத் துறைகளும் இவற்றில் பதவி வகிக்கும் துணைப்பொதுச் செயலாளர் பெயர்களும் கீழே தரப்படுகின்றன. அவரவர் பெயரின் எதிராகத் தரப்படுகின்ற அவரவர் தாய் நாட்டின் பெயரிலிருந்தே, அவர்கள் எத்தனை பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து தேர்வு பெற்றுள்ளனர் என்பதையும், பெருநாடுகள், சிறு நாடுகள் எல்லாவற்றிற்கும் இதில் இடம் தரப்பட்டுள்ளது என்பதையும் காணலாம்.

(1)	சமூகத்துறைத் துணைப் பொதுச் செயலாளர்	பேராசிரியர் ஹென்றி லாகியர் (ஃபிரான்ஸ்).
(2)	பொருளியல் துறைத் துணைப் பொதுச் செயலாளர்	பேராசிரியர் டேவிட் ஓவென் (இங்கிலாந்து)

(3) பாதுகாப்பு மன்றச் செய்திகள் துறையின் துணைப் பொதுச் செயலாளர்	திரு. அர்க்காடி ஸோபொலாவ் (ரஷ்யா)
(4) பொறுப்பாண்மை மன்றச் செய்திகள் துறையின் துணைப் பொதுச் செயலாளர்	திரு. விக்டார் ஹூ (சீனா)
(5) மாநாட்டுப் பொதுப் பணித்துறைத் துணைப் பொதுச் செயலாளர்	திரு. ஏட்ரியன் பெல்ட் (ஹாலந்து)
(6) சட்டத்துறைத்துணைப் பொதுச் செயலாளர்	திரு. ஐவான் கெர்னோ (ஜெக்கோஸ்லேவியா)
(7) ஆட்சித்துறை, செல்வத்துறைத் துணைப் பொதுச் செயலாளர்	திரு. ஜான் பி. ஹட்ஸன் (அமெரிக்கா)
(8) பொதுத்தகவல்துறைத் துணைப்பொதுச் செயலாளர்	திரு. பெர்ஜமின் கோஹென் (சிலி)

இந்தத் துணைப்பொதுச் செயலாளர் எண்மர்களையன்றிப் பொதுச் செயலாளர் பணிமனையைக் கவனிக்க ஒரு நிறைவேற்றப்பணியாளரும் உள்ளனர். இப்பதவி வகிப்பவர் ஆஸ்திரேலியாவைச் சார்ந்த திரு. ஆர். ஈ. ஏ. ஜாக்ஸன் என்பவர்.

இத்துறைகள் பலவும் பின்னும் கிளைத்துறைகளாக அல்லது அரங்கங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வோர் அரங்கத்திற்கும் ஓர் ஆணையாளர் (Director) பொறுப்பு வகிக்கிறார். சமூகத்துறையில் உடல் நலம், மயக்கமருந்துச் சரக்குகள், சமூகநலத்துறைகள், பண்பாட்டுக் கல்வித்துறைகள், புலம்பெயர் மக்கள் துறை, மனித உரிமைகள் ஆகிய ஆறு அரசாங்கங்களுக்கு ஆறு

ஆணையாளர்களும், அவ்வவ்வரங்கங்களுக்குரிய அரங்க ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் உண்டு.

பொதுச்செயலாளருக்கடுத்தபடி பெரும்பொறுப்பு வகிக்கும் தனிமனிதர், பொதுப் பேரவைத்தலைவர், பாதுகாப்பு மன்றத்தலைவர், பொருளியல் சமூகமன்றத்தலைவர் ஆகியவர்களே. இந்நால்வருமே ஐ. நா. அமைப்பின் உயிர்நிலைக்குழு என்று கூறத்தக்கவர் ஆவர். ஏனெனில், மிக நெருக்கடியான காலங்களில் பொதுச்செயலாளரோ, அல்லது மற்றவர்களுள் முதல் இருவரோ, தனித்து அல்லது வேறு இருவருடன் கூட்டாய் இருந்து, அமைப்பின் நடை முறைகளனைத்தையும் நடத்தும் பொறுப்புரிமை உடையவராவர்.

மேற்கூறிய இத்தனிப்பணியாளர் அனைவரும் அமைப்பின் எல்லாக் கூறுகளையும் இணைக்கும் சிறப்புப் பணியாளர்கள் மட்டுமே. இவர்கள் கீழுள்ள பணியாளர்கள் அவரவர்களின் அமைப்புக் கூறுடன் ஒன்றுபட்ட நிலையிலுள்ளவர்களே. ஆகவே, இத்தனிமனிதரை விடுத்து அமைப்பின் ஆக்க முறைபற்றியும் செயல்முறை பற்றியும் கருத்துச் செலுத்துவோம்.

ஐ. நா. அமைப்புத் தன் உறுப்புக்கள் மூலமாகவே நேரடியாகச் செயலாற்றுகின்றது. இத்தகைய ஆறு உறுப்புக்கள் ஐ. நா. அமைப்பில் உண்டு. அவையாவன: (1) பொதுப்பேரவை, (2) பாதுகாப்பு மன்றம், (3) நடுவு நிலை மன்றம், (4) சமூக, பொருளியல் மன்றம், (5) பொறுப்பாண்மை மன்றம், (6) பணித்துறை நிலையம் ஆகியவை.

பொதுப்பேரவை

இவற்றுள், உலக அரசாங்கம் போல இயங்கும் ஐ. நா. அமைப்புக்கு ஒரு சட்ட, அரசியல் மன்றமாக

இயலுவது பொதுப் பேரவையே. அதுவே பொதுச் செயலாளரை நேரடியாகவும் மற்றப் பணியாளரை அவர் மூலமாகவும், பிற விதி முறைகள் ஏற்பாடுகள் மூலமாக வும் தேர்ந்தெடுத்து அமர்த்துகிறது. மற்றெல்லா உறுப் புக்களும் கூடுமுன் இது முதலில் கூடி, அவற்றின் உறுப் பினரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றிற்கான விதி முறைகளை வகுக்கிறது. அவை எல்லாவற்றையும் செயல் முறை யில் தூண்டுவதும், அவற்றின் செயல் துறைகளைப்பற்றி ஆய்வதும், அவற்றின் சார்பில் அறிவிக்கப்படும் அறிக்கை களை ஏற்பதும், விவாதிப்பதும், புதிய உறுப்புக்களைத் தோற்றுவிப்பதும், இயக்குவிப்பதும், மாற்றுவதும் எல்லாம் இப்பொதுப் பேரவையே. மேலும், உறுப் புக்கள் யாவற்றையும் பொதுச்செயலாளர் ஒத்துழைப் புடன் இணைப்பதும், ஐ. நா. அமைப்பின் சார்பில் அதன் பிரதிநிதியாய் நின்று உறுப்பு நாட்டரசாங்கங் களுடன் பேச்சுக்கள் நடத்தி ஒப்பந்தங்கள் வகுப்பதும், உலகின் பிற சர்வதேச அமைப்புக்களுடனும் நாட் டமைப்புக்களுடனும் உறவு கொள்வதும், யாவும் இப்பேரவையின் செயல்களே. இத்துடன் ஐ. நா. அமைப்பு இப்பேரவை கூடுவதற்கு முன்பே திட்டப் படுத்தப்பட்டதாயினும், அத்திட்டத்திற்கும் அதன் சார்பில் உருவாக்கப்பட்ட உரிமை விளம்பரம், நடுவு நிலைத்தீர்ப்பு மன்ற விதி முறைத் தொகுதி ஆகிய வற்றுக்கும் பொறுப்பு வகிப்பது அதுவே. ஏனெ னில் அதில் திருத்தங்கள் அமைக்கும் உரிமை அதற்கே உள்ளது.

பொதுப் பேரவையை 'ஐ. நா. அமைப்பின் நகரப் பொதுமன்றம்' என்றும், 'மனித இனத்தின் மனச் சான்று' என்றும் குறிப்பதுண்டு. உலக மக்களிடம் அது

எவ்வளவு நேரடியான தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பதனை முதற்புனைபெயரும்; அது அரசியல் வாழ்வின் சூதாட்டத்தையும், சாதிமத இனவேறுபாடு, நாட்டுப் பற்று முதலிய குறுகிய எல்லைகளையும் கடந்த மனித ஒழுக்கநிலையான அன்பு நெறி சார்ந்ததென்பதனை இரண்டாவது புனைபெயரும் காட்டுகின்றன.

பொதுப்பேரவை ஆண்டுக்கு ஒருமுறை ஒழுங்காக ஸெப்டெம்பர் 2க்குப்பின் வரும் முதல் செவ்வாய்க் கிழமை எனக் குறிக்கப்பட்ட நாளில் கூடுகிறது. இது தவிர, பாதுகாப்பு மன்ற உறுப்பினரோ ஐக்கிய நாட்டு அமைப்பின் உறுப்பினரில் பெரும்பான்மையினரோ விரும்பினால், அவர்கள் சார்பில் பொதுச்செயலாளர் பொதுப்பேரவையைக் கூட்ட வேண்டும். இப்பொதுப் பேரவை ஒன்றே வேறெந்த அமைப்புறுப்பாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், நேரே உறுப்பு நாடுகள் அரசாங்கங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை உடையது. இது ஒன்றே உரிமை விளம்பரம் நீங்கலாக எத்தகைய உரிமைக் கட்டுப்பாடும் வரையறையும் அற்ற முழு நிறை உரிமை உடைய மன்றம். இதில் உறுப்பு நாடுகள் அனைத்துமே உறுப்புக்கள் ஆகும். ஒவ்வொரு நாட்டினர் சார்பிலும் ஐந்து பிரதிநிதிகள் அடங்கிய பிரதிநிதிக்குழு ஒன்று பேரவையில் இடம் பெறும். பிரதிநிதிகள் ஐவராயினும், ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் உரிய மொழியுரிமை ஒன்றே. ஆகவே, ஒவ்வோர் உறுப்பு நாட்டுப் பிரதிநிதிக் குழுவும் கூட்டுப் பொறுப்புடனேதான் மொழி தரவேண்டும். ஒவ்வொரு குழுவினர் கருத்தையும் அறிந்து அவ்வக் குழுவின் தலைவர் அதன் மொழியுரிமையைக் கையாளுவார்.

பொதுப்பேரவையின் முக்கியமான உரிமைகளும் கடமைகளும் வருமாறு :

(1) உரிமை விளம்பரத்துக்கு உட்பட்டு, உறுப்பு நாடுகளின் உள்நாட்டுச் செய்திகள், அரசியல் அமைப்பு முறை ஆகியவற்றில் புகாமல், உலக அமைதி, பாது காப்பு, உலக மக்கள் நலன், மனித உரிமைகள் பாது காப்பு ஆகிய செய்திகளில் பேரவை விவாதம் நடத்தித் தீர்மானங்கள் செய்யலாம். திட்டங்கள் வகுக்கலாம் ; அவற்றிற்காகப் பிற உறுப்புக்களைத் தூண்டலாம்; கண் காணிக்கலாம்; மாற்றியமைக்கலாம் ; புது உறுப்புக்கள் அமைக்கலாம்; தானும் குழு, கிளைக்குழு அமைக்கலாம்; பிற உறுப்புக்கள் அத்தகையவற்றை அமைக்கும்படி தூண்டலாம்; அமைப்பதை ஏற்கலாம்.

(2) பேரவை பிற உறுப்புக்களின் செயல் முறை அறிக்கைகளைக் கேட்டு இணக்க ஏற்பு அளிக்கும்; அவற்றின்மீது விவாதம் நடத்தும்.

(3) நாடுகளிடையே சர்வதேச முறையில் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படும் வகையில் அமைப்பின் சார்பில் உறுப்பு நாடுகளுக்கு ஆதரவுரை கூறலாம்.

(4) பேரவையே அமைப்பின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது விவாதம் நடத்தி அதனை ஏற்கிறது.

(5) பேரவையே பாதுகாப்பு மன்றத்தின் ஆதர வுரையுடன் பொதுச்செயலாளரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது; பாதுகாப்பு மன்றத்தின் ஒத்துழைப்புடன் நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றத்திற்குரிய 15 நடுவர்களையும் தேர்ந்தமர்த்து கிறது; பாதுகாப்பு மன்றத்தின் தற்காலிக உறுப்பினர் களையும், சமூக பொருளியல் மன்றம், பொறுப் பாட்சி மன்றம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினரையும் தேர்ந் தெடுக்கிறது;அணுச்சத்திக் குழாத்தினரை அமர்த்துகிறது.

உலக அமைதி, பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுக்குரிய செய்திகளை எந்தப் பேரவை உறுப்பினரும், எந்தப்பாதுகாப்பு மன்ற உறுப்பினரும் பேரவை முன் கொண்டு வரலாம். அது பாதுகாப்பு மன்றத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால், அம்மன்றம் அதனை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் காலவரையறைக்குள் பேரவை அதில் தலையிடாது. மேலும் பேரவை ஒரு சட்டமன்றமட்டுமேயாதலால், அது விவாதம் செய்து ஒழுங்கு முறையும் முடிவும் வகுக்குமேயன்றி, எத்துறையிலும் செயல் முறையிலிறங்காது. பாதுகாப்புச் செய்திகளில் அதன் செயல் முறை உறுப்பு, பாதுகாப்பு மன்றமே. தன் முடிவுகளை அது பாதுகாப்பு மன்றத்திற்கு அனுப்பி, அதன் செயலுக்கு அதனை விட்டுவிடும்.

பாதுகாப்புத் துறையில் பாதுகாப்பு மன்றம் பேரவையின் செயல் மன்றமாயமைந்தது போலவே, சட்ட வழக்குத் துறைகளில் நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்றமும்; சமூக பொருளாதாரத் துறைகளில் சமூக பொருளியல் மன்றமும்; பொறுப்பாட்சி நாட்டு மக்கள், பொறுப்பாட்சிப் பகுதி ஆகியவை பற்றிய ஒப்பந்தங்கள் வகையில் பொறுப்பாண்மை மன்றமும் அதன் செயல் முறை மன்றங்களாய் இயங்குகின்றன. இவையும் தாமே தமக்கு வேண்டிய கிளைகளும் கிளையுறுப்புக்களும் குழுக்களும் கிளைக்குழுக்களும் அமர்த்தும் உரிமை உடையன. ஆனால், இவையனைத்தும் பெரும்பாலும் பேரவையின் இணக்க ஏற்புக்கு உரியன. சமூக பொருளியல் மன்றம் மட்டுமே, இக்கிளையுறுப்புக்களிடையே இவ்வகையில் தனி முக்கியத்துவம் வகிப்பது. இதன் குழுக்களும் கிளைக்குழுக்களும் மிகப்பல. தவிர, இது சமூக, பொருளாதார, கலை, பண்பாட்டுச் செய்திகளில்

ஈடுபடுவதாதலால், உலக மக்களுடனும், உலக அரசாங்கங்களுடனும், பிற உலக அமைப்புக்களுடனும் நாட்டமைப்புக்களுடனும் தொடர்புறவு கொள்ளும் தன்மை உடையது. ஐ. நா. அமைப்பின் தனிச் சிறப்புறுப்பாகிய இம்மன்றத்தின் ஒவ்வொரு செயலிலும் பேரவையின் சார்பிலேயே—அடிக்கடி பேரவையின் மூலமாகவே—அது செயலாற்றுகிறது. பொறுப்பாட்சித் துறையில் போர்த்துறை முக்கியத்துவம் உடையவை என்று வகுக்கப்பட்ட பகுதிகள் பற்றிய வரை அவை பாதுகாப்புத் துறைக்குரியவையாதலால், பேரவை அவற்றைப் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் செயலாட்சிக்கே விட்டுவிட்டு, மீந்த பகுதிகளைப் பொறுப்பாண்மை மன்றமூலம் செயலாற்றுகிறது.

பணித்துறை மன்றத்தில் பொதுச்செயலாளரை நேரடியாகப் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் பரிந்துரை மீது பேரவை தேர்ந்தெடுக்கிறது. அடுத்தபடி துணைப் பொதுச்செயலாளரைப் பேரவையின் பரிந்துரைமீது பொதுச்செயலாளர் தேர்ந்தெடுக்கிறார். மற்ற உயர் பணியாளரைப் பொதுப்பேரவை அமைக்கும் ஒழுங்கு முறைக்குக் கட்டுப்பட்டுப் பொதுத் தேர்வு மூலம் அவ்வத்துறையின் துணைச்செயலாளர் தேர்ந்தெடுக்கிறார். மற்றச் சிறு பணியாளர்கள் அவ்வத்துறையின் கிளையரங்கத் தலைவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். பல முக்கியத் துறைகளில் பொதுச்செயலாளர் மூலம் நேரடியாகப் பணியாளர் அமர்த்தப்பெறுவதும் உண்டு.

பாதுகாப்பு மன்றம் :

ஐ. நா. அமைப்பில் பொதுப்பேரவைக்கு அடுத்தபடி தற்சார்பும் தன்னுரிமையும் உடைய உறுப்பு, பாதுகாப்பு மன்றமே. ஓரளவு பிற உறுப்புக்களைப்போலவே

பாதுகாப்பு மன்றம்.

14 NOV 1962
MADRAS

பேரவையால் இதன் உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், இது ஒன்று மட்டும் பேரவைக்கு வேறெவ்வகையிலும் பொறுப்புவகிக்காமல், தனிச் செயலுரிமை உடையதாய் அமைந்துள்ளது. மேலும், மற்ற எல்லா உறுப்புக்களிலும் எல்லா நாடுகளும் சரிசம நிலையுடையவையாய், சரிசம மொழியுரிமையுடையவையாய் இருக்க, இதில் மட்டும் ஆதரவு வல்லரசுகள் நிலையான உறுப்பினவாகவும் மொழியுரிமை வகையிலும் வேறு பல வகையிலும் தனிச் சலுகையுடையனவாகவும் உள்ளன. இவ்வேறுபாடு பெரிதும் யால்ட்டா மாநாட்டின் பயனாக ஏற்பட்டதே. இவ்வேறுபாடு பற்றியும் சிறப்பாக மொழியுரிமையில் ஆதரவு நாடுகளின் மறுப்புரிமை (Veto) பற்றியும் தொடக்கத்திலிருந்தே வலுத்த வாத எதிர்வாதங்கள் இருந்து வந்துள்ளனவாயினும், உலக இயக்கத்தின் தற்போதைய நிலையிலும், உலகின் தற்போதைய சூழ்நிலையிலும், இதில் மிக்க மாறுபாடு ஏற்படுவதற்கில்லை. மற்ற எல்லாத்துறைகளிலும் எல்லாநாடுகளுக்கும் எத்தனை சம உரிமையும் சமப்பொறுப்பும் இருந்தாலும், பாதுகாப்புச்செய்திகளில் வல்லரசுகளின் போட்டியச்சமே பெரிதாதலால், அவ்வல்லரசுகளின் கூட்டுப்பொறுப்பும் பக்கபலமுமின்றி ஐ. நா. அமைப்பு வலிவு பெற முடியாது. அமைதிக்கு உத்தரவாதமளிக்க வேண்டியவர்கள் இறுதியில் அவர்களேயாதலால், இதில் அவர்களே பொறுப்பும் ஆற்றலும் உடையவராய் அமைந்துள்ளனர். விலக்க முடியாத இவ்வேறுபாட்டு நிலை சர்வதேசசங்கத்தின் அனுபவத்தினால் வந்தது: இதனை விலக்குவது குறிக்கோள் முறையில் சரியாயினும், நடை முறையில் இப்போதைய நிலையில் கூடாததொன்று.

உண்மையில் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் இச்சிறப்புரிமைகள் கூட வல்லரசுகளின் கூட்டுப் பொறுப்புச் சரிவர நிறைவேறும்போதுதான் பயன்படும். சர்வதேச சங்கம் தத்தளித்ததற்குக் காரணங்களைக் கண்டு ஐ. நா. அமைப்பினர் அவற்றைத் திறம்பட விலக்கிவிட்டனர். என்றாலும், இன்னும் உலக இயக்கம் சென்று மோதக்கூடும் ஒரு பாறை இல்லாமலில்லை; அதுவே வல்லரசுகளிடையே எழக்கூடும் முதல் போட்டி. அதனைச் சமாளிக்கும் பொறுப்புப் பாதுகாப்பு மன்றத்தினதேயாதலால், அதன் தனிச்சிறப்புப் பண்புகளை நாம் போற்றுவதும் கண்டிப்பதும் அதன் பொறுப்பை அது நிறைவேற்றுவதையும் நிறைவேற்றாததையுமே பொறுத்தன. இது பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டிய செய்தி.

பாதுகாப்பு மன்றத்தில் பதினோர் உறுப்பினர் உண்டு. உறுப்பு நாடுகளுள் ஒவ்வொன்றும் இம்மன்றத்திற்குத் தம் சார்பில் ஒவ்வொரு பிரதிநிதியை அனுப்ப வேண்டும். அவர்கள் மொழியுரிமையும் ஒன்றே. ஆனால், ஆதரவு வல்லரசுகளின் சார்பில் அனுப்பப்படும் பிரதிநிதிகள் நிலையானவர்களாய் இருப்பார்கள். மற்ற ஆறு பிரதிநிதிகளும் பேரவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆறு உறுப்பு நாடுகளின் சார்பில் வரும் பிரதிநிதிகள் ஆவர். இவர்கள் இரண்டாண்டுக் காலத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். முதல் ஆண்டில் இவர்களுள் மூவர் ஓராண்டுக்கும், மற்றவர்கள் இரண்டாண்டுக்குமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதனால், ஆண்டுதோறும் இவர்களுள் மூவர் புதுப்பிக்கப்பட்டுக்கொண்டேயிருப்பர். முதலாண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் அறுவருள் ஆஸ்திரேலியா, பிரேஸில், போலந்து ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் இரண்டு ஆண்டுக்காலத்துக்குத்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். மெக்ஸிக்கோ, ஹாலந்து, எகிப்து நாட்டினர் ஓராண்டுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வர்கள். பின் கூறப்பட்ட மூன்றின் இடங்களிலும் இரண்டாம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பி னர் பெல்ஜியம், கொலம்பியா, ஸிரியா ஆகிய நாடுகளுக் குரியவர்.

இவ்வுறுப்பினர் தவிர, உறுப்பினர் அல்லாத பேரவை உறுப்பு நாட்டினரோ, பேரவை உறுப்பினர் அல்லாத பிற நாட்டினரோகூட, அந்நாட்டின் செய்திகள் தேர்ந்தா ராயப்படும்போது தனிப்பட அழைக்கப்பெற்று மன்றக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளலாம். ஆயினும், இவர்கள் பார்வையாளர் போன்றவர்களே. மன்றத்தின் மொழியுரி மையில் இவர்கள் கலந்துகொள்ள முடியாது.

பாதுகாப்பு மன்றத்தின் தனிச்சிறப்புக்கள் பல; (1) மொழியுரிமை பற்றிய தனி வேறுபாட்டை மேலே குறித்துள்ளோம். (2) அதன் தன்சார்பும், தன்னுரிமை யும் மேலே காட்டப்பட்டன. இவை தவிர, வேறு பல தனிப்பண்புகளும் அதற்கு உண்டு. (3) அது ஒன்றே ஐ. நா. அமைப்பின் நிலையான தொடர்ச்சியான உறுப்பு. அது எப்போதும் செயலாற்றும் உறுப்பாகவே அமைக் கப்பட்டுள்ளது. (4) தலைமையிடத்தில் அது குறிப் பிட்ட காலங்களில் கூடுவதன்றி, எந்தச் சமயத்திலும் உலகின் எந்தப் பகுதியிலும் சென்று கூடலாம். கூட்ட மில்லாத காலம் இடைவேளைக் காலம் போன்றதாகுமே அன்றிச் செயலாட்சியற்ற காலமாகக் கணிக்கப்படாது. அதன் பணித்துறை ஒய்வொழிவின்றி விழிப்புடன் செய லாற்றுவதாகவே இருக்கும். (5) பாதுகாப்பு மன்றத் துக்குத் தன்னுரிமையாகக் குழுக்களும் கிளைக்குழுக்

களும் அமைக்கும் உரிமையும், தேவைப்பட்டால் கிளே உறுப்புக்கள் அமைக்கும் உரிமையும் உண்டு. (6) பாது காப்புக்குத் தேவையான செய்திகளில் பொதுச்செயலாளர் மூலமாகவோ, பேரவையின் மூலமாகவோ, நடுவு நிலைத் தீர்ப்பு மன்றம், சமூக பொருளியல் மன்றம், தனி உறுப்பு நாடுகள், அரசாங்கங்கள் ஆகியவற்றுடன் பேச்சு நிகழ்த்த வும், பாதுகாப்பு நடவடிக்கை பற்றிய ஒப்பந்தங்கள் அமைக்கவும், மன்றத்துக்கு உரிமை உண்டு. (7) மன் றம் ஒன்றே போர் நடவடிக்கைக்கு வேண்டிய செயல் களில் இறங்கவும், உறுப்பு நாடுகள் அல்லாதவற்றின் முறையீட்டைப் பேரவை மூலமோ, நேரிலோ கேட்கவும், உறுப்பு நாடுகளின் போர் நடவடிக்கைக்கு உதவி, படைப் போக்குரிமை உதவி கோரவும் அதிகாரம் உடையது. (8) பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் பேரவையின் உரிமை முழு வதும் பாதுகாப்பு மன்றத்திற்கு ஒப்படைக்கப்படுவதால், அது பேரவையின் சார்பில் முழு அமைப்பின் உரிமையை யும் பெற்றுச் செயலாற்றுகிறது.

பாதுகாப்பு மன்ற உறுப்புக்களாகிய நாடுகள் நட வடிக்கை கோரி, அது நடைமுறைக்கு வருமளவும், பாது காப்பு மன்றத்தின் நிலையுறுப்புக்களான ஆதரவு வல்லரசு கள் தாமே கூட்டாகச் செயலில் இறங்கும் பொறுப்புடை யவை. இதுவும் நடைமுறைக்கு வரும் வரையில், தாக் கப்பட்ட உறுப்பு நாட்டுக்குத் தன்னைத்தானே காத்துக் கொள்ளும் உரிமை உண்டு.

பாதுகாப்பு மன்றத்தின் செயல் முறையில் மூன்று பகுதிகள் உண்டு: (1) சமரசமுயற்சிகள், (2) தடை முறைகள், (3) நடவடிக்கைகள். முதற்பகுதியாகிய சமரசமுயற்சிக் கட்டத்தில் அது உறுப்புநாடுகள் பகுதி யிலும் பிற நாடுகளிலும் நேரில் அவ்வந்நாட்டு அரசாங்க

இயக்கம்பெற்று நிலைமைகளைச் சென்றுராயவும், பேச்சுக்கள் நடத்தவும், நடுவுநிலைத்தீர்ப்புக்குப் பரிந்துரை தரவும், நடுவர் அமர்த்தவும், நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்றத்துக்குக் கட்சியினர் சார்பில் முறையிடவும் உரிமையுடையது. இதே கட்டத்தில் அவரவர் நாட்டுக்குரிய திணைநிலத்தில் திணைநில அமைப்புக்களிருந்தால் திணைநிலச் சமரச ஏற்படுகளுக்கு (Regional Arrangements) ஊக்கமளிக்கலாம். ஐரோப்பியத் திணைநில உறவமைப்பு (European Regional Relations Organisation), ஆசிய உறவு மாநாடு (Asian Relations Conference) ஆகியவை இத்தகைய திணைநில அமைப்புக்களே. ஆனால், இவை பாதுகாப்பு மன்றத்துக்குத் தகவல் அறிவித்தே சமரச முயற்சி செய்ய வேண்டும். இரண்டாம் உலகப் போர்க்கால எதிரிகள் சார்ந்த ஏற்பாடானால் மட்டும், தகவலறிவிப்பின்றிப் பேச்சு நடத்தலாம்.

பேச்சுக்கள் முறிவுற்ற இடத்தில் தடைமுறைகள் தொடங்குகின்றன. இதற்கு மன்றம் உறுப்பு நாடுகள் உதவியைக் கோரலாம். அதற்காக அது தனி ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ளும். பொருளியல் நடவடிக்கைகளில் அது பொருளியல் மன்றத்தின் ஒத்துழைப்பையும் நாடலாம்.

பொறுப்பாட்சிப் பகுதிகளில் போர்த்துறை சார்ந்த முக்கியத்துவமுடையவை பாதுகாப்பு மன்றத்தின் பொறுப்பிலேயே உள்ளன.

பாதுகாப்பு மன்றம் பேரவையுடன் ஒத்துழைத்துத் தனித்தனியாகக் கூடியே நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்ற நடுவரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றது. சட்டத்துறையில் பாதுகாப்பு மன்றம் நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்றத்தின் அறிவுரையை நாடும்.

பாதுகாப்பு மன்றத்தின் துணையுறுப்புக்களான குழுக்களுள் முக்கியமானவை: (1) படைத்துறையாளர் குழு, (2) அணுச்சத்திக்குழாம், (3) படைக்குறைப்புக் கட்டுப்பாட்டுக் குழாம், (4) நிலைக்குழுக்கள், (5) தற்காலிகச் சிறப்புக்குழுக்களும் குழாங்களும்.

இவற்றுள் படைத்துறையாளர் குழுவில் ஆதரவு வல்லரசுகளின் படைத்துறைப்பணி முதல்வர்கள் அல்லது அவர்கள் பேராட்கள் உறுப்பினர்களாவார்கள். படைத்துறைச்செய்திகளில் அவர்கள் அறிவுரை கூறுவதுடன் படை நடவடிக்கைகளில் மன்றத்தின் சார்பில் செயலாற்றுவார்கள். வேண்டும்போது படைத்துறைக் குழுவில் உறுப்பினரல்லாதவரும் அதில் வந்து கலந்து கொள்ளும்படி அழைக்கப்படலாம். அவ்வவ்விடத்துத் திணைநிலத் துணைக்குழுக்களைக் கலந்து படைத்துறைக் குழு, படைத்துறைத் துணைநிலத் திணைக்குழு அமைக்கலாம்.

அணுச்சத்திக் குழாம் பேரவையாலேயே அமர்வு பெறுவது. 1946ல் பேரவையால் அமைக்கப்பட்ட குழுவில் பாதுகாப்பு மன்ற உறுப்பினர் அனைவரும் உறுப்பினராயில்லாத போது கானடாவும் உறுப்பாயிற்று. இதற்குப் பல குழுக்களும் துணைக்குழுக்களும் உண்டு.

V. ஆக்கமும் செயல் முறைகளும்—II

நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்றம்

நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்றம் பேரவையைப் போன்ற தற்சார்புடையதோ, பாதுகாப்பு மன்றம் போலத் தற்சார்புச்செயலுரிமை உடையதோ அன்றுயினும், அமர்வு பெற்றபின் முழுதும் தற்சார்புடையதும், தன்னுண்மையுடையதும் ஆகும். ஐ. நா. இயக்கம் தோன்றுமுன்னரே ஹேகு நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்றம் செயலாற்றி வந்திருந்ததாயினும், ஐ. நா. இயக்கம் தோன்றிய பின் அதனையே வைத்துக்கொள்வதா, புதிதாக வேறோர் அமைப்பு அமைப்பதா என்ற வினு எழுந்தது. பழைய மன்றத்தில் ஐ. நா. உறுப்பு நாடுகள் கலந்து ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவுக்குத் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததனுல், அப்பொறுப்பைக் கழிக்கப் பலர் விரும்பவில்லை. ஆகவே, பழைய அமைப்பை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு, அதனை முன் மாதிரியாகக் கொண்ட புதிய அமைப்பு வகுத்து, அதில் பழைய அமைப்பைச் சேர்த்து அதற்குப் புத்துருத் தரப்பட்டது.

நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு மன்றத்தில் நடுவராக (Judges)ப் பதினைந்து பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஐ. நா. உறுப்பு நாட்டினராகவும் இருக்கலாம்; பாதுகாப்பு மன்றமும் பேரவையும் வகுக்கும் சில கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்டு மற்ற நாட்டவரும் தேர்ந்தெடுக்கப் படலாம். நடுவருள் இருவர் ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்தவராய் இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் தத்தம் நாட்டு முறை மன்றங்களில் உயர்தகுதியும் அனுபவமும் உயர் பண்புத் திறங்களும் உடையவராயிருத்தல் வேண்டும்.

நடுவர் தேர்ந்தெடுப்பு மிகவும் சிக்கலான நடைமுறைகளை உடையது. ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின்

உறுப்பு நாடுகளும் முந்திய ஹேகு நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட பிறநாடுகளும் அனுப்பும் பிரதிநிதிகளடங்கிய நிலையான நடுவர் மன்றம் ஒன்று முதலில் நடுவர் பதவிக்குரிய தகுதியுடைய பல நாடுகளின் ஆட்களைத்தேர்ந்து ஒரு பட்டி வகுக்கின்றது. பின்னர்ப் பாதுகாப்புமன்றமும் பேரவையும் தனித்தனிகூடி, தனித்தனி மொழிகளால் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. இந்நடுவர்கள் 9 ஆண்டுக் காலத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இவர்கள் மீட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு உரியவர். ஆயினும், முதலாண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருள் ஐவர் பணித்துறைக்காலம் மூன்றுண்டிலும், அடுத்த ஐவர் பணித்துறைக்காலம் ஆறுண்டிலும் முடிவடையும். ஆகவே, மூன்றுண்டுக்கு ஒரு முறை ஐந்தைந்து பேர் புதியவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

இம்முறையில் 1946 பிப்பிரவரி 6ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நடுவர்கள் வருமாறு :

ஒன்பதாண்டுக் காலத்துக்கு :

1. அலக்ஜாண்ட்ரோ அலவாரிஃஜ் (சிலி)
2. ஜோஸி ஃபிலாடெல்ஃபோ டி பரோஸ் அஃஜிவெடோ (பிரேஸில்)
3. ஃமூலிஸ் பாஸ்டிவன்ட் (ஃபிரான்ஸ்)
4. ஜோஸி கஸ்டவோ குவெரெரோ (எல் ஸால்வடார்)
5. ஸர் ஆர்னல்டு டங்கன் மக்நேர் (பிரிட்டன்)

ஆறுண்டுக் காலத்துக்கு :

1. இஸிட்ரோ ஃபபீலா அலஃபாரோ (மெக்ஸிக்கோ)
2. கிரீன் எச். ஹாக்வொர்த்து (அமெரிக்கா)

3. ஹெல்கெ கிளேஸ்டட் (நார்வே)
4. ஸெர்கி பாரிஸோவிக் கிரைலாவ் (ரஷ்யா)
5. சார்லஸ் டிவிஷெர் (பெல்ஜியம்)

மூன்றாண்டுக் காலத்துக்கு :

1. அப்துல் ஹமீத் படால் பாஷா (எகிப்து)
2. ஃஸுமோ (சீனு)
3. ஜான் ஈரீட் (கானடா)
4. பாக்டன் வினியார்ஸ்கி (போலந்து)
5. மிலோவன் ஃஜோரிகிக் (யுகோஸ்லாவியா)

முறை மன்ற விடுமுறை நாட்கள் தவிர மற்றெல்லாக் காலங்களிலும் இம்மன்றம் ஹேகு நகரில் நிலையாயிருக்கும். ஆனால், இது விரும்பினால் வேறு இடத்தில் சென்று மன்றமாகக்கூடிச் செயலாற்றவும் செய்யலாம். மன்றம் செயலாற்றுவதற்கான குறைந்த அளவு உறுப்பினர் நடுவருள் 9 பேர் ஆவர்.

ஐக்கிய நாட்டு உறுப்பினருள் தொடக்க உறுப்பினர்களே நடுவுநிலைத் தீர்ப்புமன்ற விதித்தொகுதி வகுப்பதில் பங்கு கொண்டவர்கள். மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு இந்நாட்டினரேயன்றி உரிமை விளம்பரத்தின் வாசகங்களின்படி உலகநாட்டுறுப்பினர் அனைவரும் கட்டுப்பட்டவர். உறுப்பு நாடுகள் அல்லாத நாடுகளும் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு அதற்கு உரியனவாகலாம். ஆயினும், எந்த நாடும் மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு முறையிட வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இல்லை. விவாதக் கட்சியினருள் ஒரு நாட்டவர் முறையிட்ட பின்புதான், இரு நாட்டினரும் அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டியவராவர். ஐக்கிய நாட்டு உரிமை விளம்பரத்திலேயே நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்ற

மல்லாத பிற தீர்ப்பு மன்றங்களிலும் நாடுகள் தம் வழக்கைத் தீர்ப்புக்குக் கொண்டு செல்லலாம் என்னும் விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனினும், சட்டத் தொகுதிக்குரிய நாடுகளுள் எதுவும் அதேபோலச் சட்டத் தொகுதிக்குரிய நாடுகளுடன் கூடிய தொடர்பில் தனிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளில்லாமலே பொதுவாகக் குறிப்பிட்ட சில கூறுகளில் நடுவுநிலைமன்றத் தீர்ப்பைக் கட்டாயமாக ஏற்பதாகக் கூறலாம். சட்டத் தொகுதியிலும் பழைய நடுவுநிலைத் தீர்ப்புச் சட்டத்தைப் போன்ற கட்டுப்பாடுகள் அதில் குறிப்பிட்டுள்ள காலவரையறைக்குள் புதிய நடுவுநிலை மன்றம் வரையிலும் செல்லுபடியுடையவாகும் என்பது வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மன்றம் சர்வதேசச் சட்டங்களை வகுத்துத் தொகுத்து, அவற்றை நடைமுறையில் வலியுறுத்தும். சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள், தனி நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டவை, சர்வதேச வழக்கங்கள், நாகரிகநாட்டின் சட்ட மரபுகள், பல நாட்டுப் புகழ் வாய்ந்த சட்ட நிபுணரின் முடிவுகள் ஆகியவை இவ்வகையில் ஆராயப்படுகின்றன.

மன்றத்தின் தீர்ப்புக்குச் செல்லும் நாடுகளும் அதன் எதிர்க்கட்சிகளும் ஆகிய இரண்டும் ஐக்கியநாட்டு உறுப்பாயிருந்தால், அதன் தீர்ப்பைக் கட்டாயம் ஏற்க வேண்டும் என்று உரிமை விளம்பரம் கட்டுப்படுத்துகிறது. எந்தக் கட்சியாவது அதனை ஏற்கவோ அதன்படி நடக்கவோ தவறினால், மற்றநாடு அதனைப் பாதுகாப்பு மன்றத்தின் செயலுக்குக் கொண்டு செல்லலாம்.

உரிமை விளம்பரத்தின் கட்டுப்பாடுகளும் தொடர்புடைய நாடுகளின் நல்லெண்ணமும் தவிர, நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றத்தின் தீர்ப்புக்களுக்கு நாட்டு முறை மன்

றங்கங்களின் தீர்ப்புக்களுக்குள்ள வலியுறுத்தும் ஆற்றல் பொதுவாக இல்லை.

பொதுப் பேரவையோ, பாதுகாப்பு மன்றமோ, சட்ட நுணுக்கங்களிலும் உரிமை விவாதங்களிலும் மன்றத்தின் அறிவுரை கோரக்கூடும். மற்ற உறுப்புக்களும் தத்தம் உரிமைகள் வகையில் பொதுப் பேரவையின் இணக்கம் பெற்று மன்றத்தின் அறிவுரை கோரலாம்.

மன்றத்தின் தீர்ப்பு, மன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் நடுவர்களுட் பெரும்பான்மையினர் தீர்ப்பேயாகும். தீர்ப்பு அறிவிப்புகளில் தீர்ப்பில் கலக்கும் நடுவர்கள் பெயரும், தீர்ப்பின் முடிவுக்கான அவர்கள் காரண விளக்கங்களும் குறிக்கப்படல் வேண்டும். எந்த நடுவராவது தம் எதிர்தரப்புக் கருத்தைக் குறிக்க விரும்பி ஞல், குறிக்கலாம்.

தீர்ப்பில் மன்றத்தின் தலைவரும் பதிவாளரும் கையொப்பமிட்டபின் இரு கட்சியினரின் போராட்டங்களுக்கும் முன் கூட்டி அறிவிக்கப்பட்ட காலத்தில், மன்றப் பொதுவில் அது வாசிக்கப்பட வேண்டும்.

மன்றம் தன் தலைவரையும் துணைத்தலைவரையும் மூன்றுண்டுக் காலத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. பதிவாளரும் மற்றப் பணியாளரும் அவ்வப்போது அமர்த்தப் பெறுவர். சில்லறை வழக்குக்களைத் தீர்க்க, மன்றத்தில் முழு உரிமையும் உடைய ஐந்து நடுவர் அடங்கிய மன்றக் குழாம் அமைக்கப்பெறும்.

பொறுப்பாட்சி மன்றம்

பொறுப்பாட்சி மன்றம் தன்னுட்சி பெறுத, அதாவது எதிரி நாடுகளிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டுச் சர்வ தேச சங்கமூலமோ, தனி ஒப்பந்தங்கள் மூலமோ வல்

லரசுகளின் ஆட்சியிலிருக்கும் நாடுகள் சார்பில் வகுக்கப்பட்டது. பொறுப்பாட்சித் திட்டத்தில் சார்ந்த நாடுகளுக்கு மட்டுமன்றி, பிற தன்னாட்சியற்ற நாட்டு மக்களுக்கும் நல்வாழ்க்கை நலமும் படிப்படியான உரிமைகளும் வழங்குவதற்கென்ற வாசகங்கள் உரிமைவிளம்பரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் ஐ. நா. அமைப்பின் வசம் பற்பல ஒப்பந்தங்கள் மூலம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள நாடுகளே பொறுப்பாண்மை முறையில் நேரடியான தொடர்புடையவையாகும். இவையே பொறுப்பாட்சி நாட்டுப்பகுதிகள் எனப்படும். இவற்றை எந்த நாடு, எவ்வாறு, எக்கட்டுப்பாடுகளுடன் ஆளுவதென்பதை அதற்குரிய தனி ஒப்பந்தமே வரையறுக்கிறது.

பொறுப்பாட்சி மன்றத்திலும் பாதுகாப்பு மன்றத்தைப்போலவே நிலையான உறுப்பினரும் தற்காலிக உறுப்பினரும் உண்டு. பொறுப்பாட்சிப் பகுதிகளை ஆளும் வல்லரசுகளும், அவற்றுட் சேராத பிற ஆதரவு வல்லரசுகளும் நிலையான உறுப்பின. இவைகளில் பொறுப்பாட்சியுடைய நாடுகளின் தொகைக்கு நிகரான அளவில் பொறுப்பாட்சிச் சார்பற்ற நாடுகளின் தொகை இருக்குமாறு அதற்கேற்ற தொகையான தற்காலிக உறுப்பினரைப் பொதுப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கிறது,

ஐ.நா. அமைப்பில் மிகவும் குறைந்த அளவு உரிமையுடைய உறுப்பு இப்பொறுப்பாட்சி மன்றமேயாகும். உலகில் தன்னாட்சியற்ற நாட்டுப்பகுதியாக (1947ல் தன்னாட்சி பெற்ற இந்தியா நீங்கலாக) 130 லக்ஷம் சதுர மைல் பரப்பும், 27 கோடி மக்கள் தொகையும் உள்ள பகுதி இருந்துவருகிறது. இதில் பொறுப்பாட்சி எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் பொறுப்பாட்சி வல்லரசுகளின் நல்லெண்ணத்தைத் தூண்டுவதும், அந்நாடுகளின் மக்

கள் நிலைபற்றி ஆட்சியினர் ஒத்துழைப்புடன் சென்று ஆராய்ச்சி நடத்துவதும், அவை பற்றிய அறிக்கைகள் வாசிப்பதும் மட்டுமே இம்மன்றத்தின் செயலுரிமைகள். இவை பற்றி விவாதிக்கும் உரிமைகூட இதற்கு இல்லை. நாட்டு மக்களின் மனுக்களை நாட்டாட்சியாளர் கூட்டுற வுடன் இருந்து கேட்கலாம். முந்திய சர்வதேச சங்கத்தின் செயலைவிட ஐ. நா. அமைப்பில் மிகுதியாயுள்ள உரிமை யாதெனில், குறிப்பிட்ட காலங்களில் அமைப்பின் இவ் வுறுப்பினர் பேராட்கள் அப்பகுதிகளை அவற்றின் ஆட்சி யாளர் ஒத்துழைப்புடன் பார்வையிடலாம் என்ற உரிமை மட்டுமேயாகும்.

பொறுப்பாட்சித் திட்டம் புதிது; பல பகுதிகளுக்கு அது இன்னும் பரவவில்லை. பல இடங்களில் திட்டம் வகுக்கப்படவில்லை. ஆயினும், திட்டமில்லாத இடத்தும் ஆட்சி நாடு உரிமை விளம்பரத்தின் குறிக்கோளைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்புடையது என்று ஐ. நா. பேரவை தீர்மானித்துள்ளது. பொறுப்பாட்சித் திட் டம் ஐ. நா. அமைப்பின் வருங்காலத்தில் பிற உறுப்புக் கள்போல வளர்ச்சியடையத்தக்க ஒன்றே. அதன் முக்கி யத்துவம் அதன் தற்கால நிலையைச் சார்ந்ததன்று; எதிர் காலப் பணிக்கு அது ஒரு நல்ல தொடக்கம் என்பதைச் சார்ந்ததேயாகும்.

சமூக பொருளியல் மன்றம்

பொறுப்பாட்சி மன்றத்தைவிடப் புதிதான ஒரு கருத்தாய்த் தோன்றிய சமூக பொருளியல் மன்றம், விரைந்து ஐ. நா. அமைப்பின் தலைமையான உறுப்பாய் விடும் நிலையில் பெருக்கமுற்று வருகிறது. அது அரசி யல் சாராத மன்றமாதலால், அதன் ஆற்றல் குறைவு: ஆனால், இதே காரணத்தினால் அதன் உரிமையெல்லையும்,

செல்வாக்கெல்லையும், அமைப்பெல்லையும் மிகவும் விரிந்துகொண்டே செல்கின்றன. அதன் குழுக்களும் கிளைக் குழுக்களும் ஒரு புறம்; அதனுடன் இணைக்கப் பெற்ற, இணைக்கப்பெற்று வரும் உலக அமைப்புக்கள் மற்றொருபுறம்; இன்னும் புதியனவாக ஏற்பாடாகிவரும் குழுக்கள், அவற்றின் பரந்துசெல்லும் செயல் முறைகள் ஆகியவற்றை நோக்க, அதுவே ஒரு தனி அமைப்பாய் வளர்ந்துவிட்டது என்று கூறலாம்.

சமூக பொருளியல் மன்றத்தின் உறுப்பினர் 18 பேர். இவர்கள் மூன்றுண்டுக் காலத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். ஆனால், முதலாண்டில் ஆறு பேர் மூன்றுண்டுக் காலத்துக்கும், ஆறு பேர் இரண்டாண்டுக் காலத்துக்கும், ஆறு பேர் ஓராண்டுக்காலத்துக்குமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதால், ஆண்டுதோறும் ஆறு பேர் மாறிக்கொண்டேயிருப்பர். ஒரே உறுப்பினர் உடனடியாக மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாகும்.

1947-ஆம் ஆண்டில் இம்மன்றத்தில் இருந்த உறுப்புக்கள் வருமாறு: சிலி, சீனு, நார்வே, பிரிட்டன், பெரு, ரஷ்யா, அமெரிக்கா, கானடா, லெபனுன், கொலம்பியா, ஃபிரான்ஸ், இந்தியா, பெல்ஜியம், ஃஜெக் கோஸ்லவேகியா, உக்ரேன், கியூபா, கிரீஸ், யூகோஸ்லேவியா.

சமூக பொருளியல் மன்றத்துக்குரிய சில சிறப்புப் பண்புகளாவன ;

1. நிலையான உறுப்புக்களான முதல் மூன்று உறுப்புக்களுக்குப் புறம்பே மிகவும் அடிக்கடி கூடும் உறுப்பு இதுவே. இது ஒழுங்காக ஆண்டில் மூன்று தடவை கூடுகிறது. இது தவிர, இம்மன்றக் கூட்டத்திலேயே பெரும்பான்மை உறுப்பினர் விரும்பினுலும்,

பேரவையின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர் விரும்பினு லும், பாதுகாப்பு மன்றம் விரும்பினுலும், சிறப்புக் கூட் டங்கள் கூட்ட வேண்டும். முறைப்படி எந்த உறுப்பு நாடோ, இணையுறுப்போ, பொறுப்பாட்சி மன்றமோ விரும்பினுலும், இம்மன்றத்தின் தலைவர் விருப்பத்துக்கு உட்பட்டுச் சிறப்புக்கூட்டம் கூட்டலாம்.

2. இம்மன்றம் நாட்டரசாங்க அமைப்புக்களுட னும் நாட்டரசாங்கக் கூட்டமைப்புக்களுடனும் மிக நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இது தவிர, வேறு எந்த அமைப்பிற்குமில்லாத ஓர் உரிமையும் இதற்கு இருக்கிறது. இது ஒன்றே அரசாங்கச் சார்பற்ற நாட் டமைப்புக்களுடனும் சர்வதேச அமைப்புக்களுடனும் நெருங்கி ஒத்துழைக்கிறது.

3. இம்மன்றம் உறுப்பு நாடல்லாத நாட்டரசாங் கத்தின் ஒத்துழைப்பையும் இணைப்பமைப்பின் ஒத்து ழைப்பையும் கோரி அவர்கள் பிரதிநிதிகளைத் தன்விவாதக் கூட்டத்தில் வரவழைக்கலாம். ஆனுல், இத்தகையோர் மொழியுரிமையில் கலந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

4. இம்மன்றம் தன் கருத்துரைகளையும் ஆதர வுரைகளையும் நேரிடையாகப் பேரவைக்கு மட்டுமன்றி உறுப்பு நாடுகளுக்கோ, அரசாங்க அமைப்புக்களுக்கோ, அரசாங்கச் சார்பற்ற அமைப்புக்களுக்கோ அறிவிக்க லாம்.

பாதுகாப்பு மன்றத்தால் சிறப்புக்கூட்டம் கோரப் படுவது பொருளியல் நடவடிக்கைகளுக்காகவேயாத லால், அத்தறுவாயில் சமூக பொருளியல் மன்றம் பாது காப்பு மன்றத்தின் ஓர் உறுப்பாகவே செயலாற்றுகிறது.

மொத்தத்தில் சமூக பொருளியல் மன்றமே, அமைப்பில் மிகவும் தொய்வு நெகிழ்ச்சியும், எளிதில்

வளரும் தன்மையும், வருங்காலத்தின் அமைப்புக்கு மிக விரிந்த செல்வாக்குத்தரும் தகுதியும் உடைய உறுப்பு ஆகும்.

உரிமை விளம்பரத்தின்படி சமூக பொருளியல் மன்றமூலம் ஐ. நா. அமைப்பு நிறைவேற்ற விரும்பும் உயர்குறிக்கோள் வருமாறு :

1. உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம், யாவருக்கும் முழுத் தொழிலுரிமை, சமூக முன்னேற்றம், சமூக வளர்ச்சி.

2. பொருளியல், சமூகவியல், உடல் நலம் முதலிய துறைகளில் சர்வதேச முறையில் ஒரு நன்முடிவு காண்டல்; கல்வி, பண்பாட்டுத் துறைகளில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு.

3. மனிதவுரிமைகளையும், அடிப்படைச் சுதந்தரங்களையும், இனவேறுபாடு, ஆண் பெண் பால் வேறுபாடு, மொழி மதவேறுபாடுகள் இன்றி யாவர் வகையிலும் சரிசமமுறையில் பின் பற்றுதல்.

மேற்குறிப்பிட்ட பரந்தகன்ற உயர்குறிக்கோள்களைப் பொறுப்புடன் ஏற்று நடத்த முன் வந்துள்ளது சமூக பொருளியல் மன்றம். இதில் அதனுடன் ஒத்துழைக்கும்படி அதனுல் அமர்த்தப்பெற்றுள்ள குழுக்களும், அக்குழுவின் கீழ் அமைந்துள்ள துணைக்குழுக்களும் வருமாறு :

(1) பொருளியல் பணியுதவிக்குழாம், தற்காலிகப்பொருளியல் குழு, பாழ்பட்ட பகுதிச் சீர்திருத்தத் துணைக்குழு.

(2) புள்ளி விவரக்குழாம்.

(3) போக்கு வரவு செய்தியிணைப்புக்குழாம்.

(4) சமூகத்துறைக்குழாம்.

(5) மயக்கமருந்துச் சரக்குக் குழாம்.

(6) பெண்ணுரிமைக் குழாம்.

(7) மனிதவுரிமைக்குழாம்—சிறுபான்மைப் பாது காப்புத் துணைக்குழாம்—ஒரு சார்பு வேறுபாட்டுத் தடுப்புத் துணைக்குழாம்—தகவல், பத்திரிகைச் சுதந் தரத் துணைக்குழாம்.

இவை தவிர வேறு பல குழாங்கள், துணைக்குழுக் கள் பற்றியும் ஆய்வுரைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின் றன.

இக்குழாங்கள், துணைக்குழாங்கள் தவிர, சமூக பொருளியல் மன்ற மூலமாக ஐ. நா. அமைப்பில் இணைந்து நெருங்கிய ஒத்துழைப்புச் செய்து வரும் இணைப்பமைப்புக்கள் பல உண்டு. இவையும் பெருக்க முற்று வருகின்றன. இணைப்புறவு ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்று ஒத்துழைக்கும் அமைப்புக்கள் வருமாறு:

1. உணவு வேளாண்மைக் கழகம்.

2. ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, விஞ்ஞான, பண்பாட் டுக் கழகம்.

3. சர்வதேசத் தொழிலாளர் பணி நிலையம்.

4. சர்வதேசச் செல்வ நிதி நிலையம்.

5. சர்வதேசச் சீரமைப்புப் பொருளகம்.

அறிவுரையளவில் இணைந்துள்ள இணைப்புக்க ளாவன:

1. தொழிற்சங்க உலகக் கூட்டுறவு

2. சர்வதேசக் கூட்டுறவுக் கழக இணைப்பு.

3. அமெரிக்கத் தொழிலாளர் கூட்டுறவு.

சமூக பொருளியல் மன்றத்தின் குழாங்கள், அரசி யல் துறையைவிட மிகவும் சிக்கல்வாய்ந்தனவும் அரசிய லாரால் தெளிவாக உருவாக்கப்படாதனவுமான பொது மக்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளில் மூழ்கிப் பல

ஆராய்ச்சிகளையும் தேர்வுகளையும் நடத்தியுள்ளன. இவற்றின் பயனாக மக்கள் தொண்டு ஓர் உயர் அறிவுக் கலையாகியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாகச் சமூகத் தொண்டு என்பது, இதுகாறும் அருளாளர், மனிதவுணர்ச்சியுடைய உயர்வகுப்பினரின் ஆன்மிக அறச் சிந்தனையாகவே கொள்ளப்பட்டது, அது சமூகத்திற்கு முழுவதும் உரிய கடமை என்பதையும், அரசியலாரின் பொறுப்பு என்பதையும் புள்ளி விவரங்கள், காரண காரியவாதங்களாலேயே இங்குழாங்கள் நிலை நாட்டி உள்ளன. தாழ்ந்தோரை உயர்த்துவது அத்தாழ்ந்தோர் நன்மையை முன்னிட்டு மட்டுமன்று: சமூகத்தின் முழு நன்மையையும் அரசியலின் வலிமையையும் அப்பணியிலும் சிறக்க உயர்த்துவது வேறு இல்லை என்பதை இவை எல்லாருக்கும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டின.

ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் பயனாக, அதில் புதிதாகக் கருத்துரைக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்த அமைப்புக்களுள், ஐ. நா. கல்வி விஞ்ஞானப் பண்பாட்டுக் கழகம் ஒன்று. கல்வி விஞ்ஞானக் கலைத்துறைகளில் அது வகுத்துள்ள சர்வதேசத்திட்டங்கள் உலகநாடுகளால் முறைப்படி ஏற்கப்பட்டு நடைமுறைக்கு வரும்போது ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு உண்மையிலேயே ஒரு புதிய உலகத்தைப் படைத்துக் காட்டியதாய்விடும். இந்தியருக்கும் — சிறப்பாகத் தென்னாட்டவர்க்கும் — இவ்வினைப்பமைப்பில் தனிப்பட்ட ஒரு தொடர்பு உண்டு. இதில் வெற்றிகரமான செயல்களில் தென்னிந்தியர் பலரும், சிறப்பாகத் தமிழரும், பெரும்பங்கு கொண்டுள்ளனர். இது பற்றி மற்றொரு பிரிவில் கூறுவோம்.

CONNEMARA PUBLIC LIB.

பணித்துறை நிலையம்

பணித்துறை நிலையம், அமைப்பின் நிலையான பணியாளர்கள் இருந்து தொழிலாற்றும் அலுவலகம். மாநாட்டுக்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் அது பற்றிய குழுவின் தலைமை நிலையமாயிருந்து செய்வதும் ; மாநாடுகள், உறுப்புக்கூட்டங்கள், குழு, துணைக்குழுக் கூட்டங்கள், ஆகியவற்றுக்குத் தேவையான தகவல்களையும் புள்ளி விவரங்களையும் சேகரிப்பதும் ; உறுப்புக்களின் நடைமுறைகளைப் பதிவு செய்வதும் ; உறுப்புக்களிடையே தொடர்புறவு உண்டுபண்ணுவதும் யாவும் இப்பணி மனையே. உறுப்புக் கூட்டங்கள் நடக்குமிடங்களுக்கெல்லாம் பணிமனையின் பிரதிநிதிகள் செல்லுவர். ஆனால், பணிமனையின் மூல தனம் தலைமையிடத்தில் இருந்தே நிலையான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

பணித்துறை நிலையத்தின் தலைவர் பொதுச்செயலாளர். அவர் கீழுள்ள துணைச்செயலாளரும் அவர்களின் துறைகளும் பணிமனையின் உறுப்புக்கள். ஆயிரக்கணக்கானவர் இவற்றில் பணி செய்கின்றனர்.

VI. இணைப்பமைப்புக்கள்

உலகில் தேசங்களும் தேச அரசியல்களும் ஏற்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆகியுள்ளன. உலகப் பொது அரசு வேண்டுமென்ற எண்ணமும் உலக இயக்கமும் ஓர் அரை நூற்றுண்டுக்குள்ளாக ஏற்பட்டனவே. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டு வளர்ச்சியுடைய நாடும், நாட்டரசியலுங்கூட இன்னும் எங்கும் முழு நிறைவு பெற்றுவிட்டனவெனக் கூற முடியாது. தவிர, உலகின் பல பிற்பட்ட நாடுகளில் அவை இன்னும் நாகரிக நாடுகளின் அளவெல்லைக்கு வாராமலேயுள்ளன. இங்நிலையில் புத்தம்புதிய இயக்கமாகிய உலக இயக்கத்திலும் அதன் அமைப்புக்களிலும் தொடக்கத்திலேயே முழு நிறைவை எதிர்பார்ப்பது இயல்பாகாது. இது வரை ஏற்பட்டுள்ள மூன்று உலக அரசு அமைப்புக்களுள்ளும் ஒவ்வொன்றின் நடைமுறைக் குறைபாடுகள் கண்டே அடுத்த அமைப்புச் செப்பமிக்கதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஐ. நா. அமைப்பில் முன் அனுபவங்களினுல் ஏற்பட்ட திருத்தப்பாடுகளை முன்னரே குறித்துள்ளோம்.

ஆனுல், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில் ஏற்படும் திருத்தங்களைவிடத் திருத்தத்துக்கும் அனுபவத்தால் பிற்காலத்தில் வேண்டப்படும் மாறுபாடுகளுக்கும் எளிதில் இடந்தரக்கூடிய வகையில் அது அமைந்திருப்பதே, அதன் வருங்காலத்திற்குரிய தனிப்பெருஞ்சிறப்பு ஆகும். உயிரினவளர்ச்சியில் பயன்படுத்தப்படாத உறுப்புக்கள் தேய்ந்தும் குறைந்தும் மறைவுற்றும், பயன் படுத்தப்படுபவை வளர்ச்சி பெற்றும் பயனுக்கேற்ற வகையில் மாறுபட்டும் வருவதை உயிர் நூல் ஆராய்ச்சியாளர் எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். ஐ. நா. உறுப்புக்

களிலும் இது போலப் பயனேக்கி உறுப்புக்கள் குறைவதும், பெருகுவதும், மாறுபடுவதும் காணலாம். தேவை முற்றுப்பெற்றுவிட்டது நோக்கிக் கலைக்கப்பட்ட உறுப்புக்களுக்கு ஐ. நா. துணையுதவிச் சீர்திருத்தக் கழகத்தையும், பல்கிப் பெருகி வளரும் உறுப்புக்களுக்குச் சமூக பொருளியல் மன்றத்தையும் எடுத்துக் காட்டுக்களாகக் கூறலாம்.

சமூக பொருளியல் மன்றம் தொடக்கத்தில் ஐ. நா. அமைப்பிலுள்ள புதிய உறுப்புக்களுள் ஒன்ருகவும் இரண்டாம் படியான உறுப்பாகவுமே பிறப்பிக்கப்பட்டதாயினும், அது உண்மையில் பல உறுப்பு, கிளை உறுப்புக்களின் தாயமைப்பாக வளர்ந்து வருகிறது. அதனுல் அமைக்கப்பட்ட குழுக்கள் கூடத் தனியமைப்புப்போல வளரத்தக்கவையாயிருக்கின்றன. அவையும் தாயுறுப்பாகிய சமூக பொருளியல் மன்றம் போலவே இயங்கித் தமக்கெனப் பணியாட்களும் பணிமனையும் துணைக்குழுவும் அமைக்கப்பெறும் உரிமையுடையவையாயிருக்கின்றன. இக்குழுக்களுள் தலை சிறந்தது, மனித உரிமைக் குழாமே. இதற்கடுத்தபடி பெண் உரிமை நிலைக்குழாம், மயக்கமருந்துச் சரக்குக்குழாம் ஆகியவை முக்கியமானவை. ஐரோப்பியப் பொருளியல் குழாம், ஆசியத் தொலைகிழக்குப் பொருளியல் குழாம் என்னும் இரண்டு திணைநிலைக் குழாங்களும் உண்டு.

இக்குழாங்களிலும் இவற்றின் துணைக்குழாங்களிலும் ஐ. நா. அமைப்பின் மற்ற எல்லா உறுப்புக்களையும்விட மிகுதியான அளவில் இந்தியா பங்கு கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குழாங்கள், குழுக்கள் ஆகிய உட்கூறுகளேயன்றி, ஐ. நா. அமைப்புடன் பல அமைப்புக்கள் பல்வகைப்பட்ட

தொடர்புறவும் உடைய இணைப்பமைப்புக்களாய் இயங்குகின்றன. இவை சிறப்புச் செயலமைப்புக்கள் (Specialised Agencies) எனப்படுகின்றன. ஓர் அமைப்பு இத்தகைய உறவு நாடினால், அதற்காக அமைப்புடன் மனுச்செய்துகொள்ள வேண்டும். உரிமை நாட்டு விளம்பரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், அமைப்புடன் மொழியுரிமையிற் கலவாத பிரதிநிதிகளைப் பார்வையாளராகப் பரிமாறிக்கொள்ளுதல் முதலிய சில விதிகளுடன் அவ்வமைப்புக்கள் ஐ. நா. அமைப்புடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ளும், அதன் பின் சமூக பொருளியல் மன்றம் இவ்வொப்பந்தத்தைப் பேரவையில் கொண்டு சென்று அதன் இணக்கம் பெற்று இதனை இணைத்துக் கொள்ளும். ஐ. நா. அமைப்பில் அவ்வப்போது இவ் விணைப்பமைப்புக்கள் தம் நடை முறைகளைப்பற்றி அறிவிக்கும். ஐ. நா. அமைப்பு அவற்றுக்குத் தம் நடவடிக்கைச் செய்திக் குறிப்புகள், வெளியீடுகள் முதலியவற்றை அனுப்பும்.

ஒப்பந்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கியமான இணைப்புக்கள் சர்வதேசத் தொழிலாளர் அமைப்பு, ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி விஞ்ஞான பண்பாட்டுக் கழகம், ஐ. நா. உணவு வேளாண்மை அமைப்பு, சர்வதேச அமைதித்திற (ஸிவில்) விமானப் போக்கு அமைப்பு ஆகியவை. ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட இருப்பவை சர்வதேச நாணய நிதி, சர்வதேச மறுசீரமைப்பு மேம்பாட்டுப் பொருளகம், உலக அஞ்சல் கூட்டுறவு, சர்வ தேசத் தொலைச்செய்தியிணைப்புக் கூட்டுறவு ஆகியவை; உலக உடல் நல அமைப்பு, சர்வதேச அகதிகள் அமைப்பு, சர்வதேசத் தொழிலாளர் அமைப்பு ஆகியவையும் இணைப்பமைப்புக்களாகச் சேர ஏற்பாடாகி

வருகின்றது. உரிமை பெற்ற தனி அமைப்பாகச் சர்வ தேசக் குழந்தைகள் அவசரகால நிதி ஒன்றும் நிறுவப் பட்டுள்ளது.

இவை தவிர அரசாங்கச் சார்பற்ற அமைப்புக்களாக, அமெரிக்கத் தொழிலாளர் கூட்டுறவு, சர்வதேச வர்த்தகர் சங்கம், சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்பு, சர்வதேச வேளாண்மைத்துறை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு, சர்வ தேசக் கிறிஸ்தவ வர்த்தக சங்கங்கள் கூட்டுறவு அரசியல் மன்றத் தொடர்புறவுக் கூட்டுறவு, உலக தொழிற்சங்கக் கூட்டுறவு ஆகியவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யன்றி அறிவுரைத் தொடர்பு மட்டுமுடைய பல சர்வ தேச அமைப்புக்களும் உலகத் தோழமை தகவல் அமைப் புக்களுடன் உள்ளன.

ஐ. நா. அமைப்புடன் தொடர்பற்ற, ஆனால் அதே போன்ற அடிப்படையுடைய திணைநில அமைப்புக்கள் சில உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று, ஆசியாக் கண்டத்திற் குரிய ஆசிய மாநாடு; மற்றொன்று, பிரிட்டிஷ் பொது வரசு சார்ந்த பொதுவரசு மாநாடு.

சர்வதேசத் தொழிலாளர் அமைப்பு

இது தொடக்கத்தில் 1919ல் நிறுவப்பட்டுச் சர்வ தேச சங்கத்துடன் ஒத்துழைத்தது. 1944ல் இது ஃபில டெல்ஃபியா அறிவிப்பு விளம்பரத்தை ஏற்று, ஐ. நா. அமைப்புடன் இணைந்தது. இதன் தலைமை நிலையம் ஜெனிவாவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வமைப்பின் சார் பில் ஆண்டுதோறும் கூடும் ஒரு சர்வதேசத் தொழிலா ளர் மாநாடும், ஓர் ஆட்சிக்குழாமும், சர்வதேசத் தொழி லாளர் பணியகம் என்ற ஒரு பணிமனையும், ஒரு தொழில் துறைக்குழுவும் ஆக நான்கு உறுப்புக்கள் செயலாற்று கின்றன. சர்வதேசத் தொழிலாளர் மாநாட்டில் ஒவ்

வொரு நாட்டின் சார்பிலும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் இருவரும், முதலாளிகள் சார்பில் ஒருவரும், தொழிலாளர் சார்பில் ஒருவரும் ஆக நால்வர் பிரதிநிதித்துவம் வகிப்பர். இது ஒப்பந்த மூலம் ஐ. நா. அமைப்பில் 1946 டிஸம்பர் 14ல் இணைவுற்றது. இதில் உறுப்பு நாடுகள் 52.

இதன் நோக்கங்களாவன: 1. வாரத்திலும் நாளிலும் வேலை நேரம் வரையறுப்பது; 2. தொழிலில்லாமையை அகற்றித் தொழிலாளர் தேவை அடைவுகளைச் சரி செய்வது; 3. தொழிலாளர் நோய் நீக்கம், உணவு உடை உறையுள் வசதி, வாழ்க்கைத்தர உயர்வு; 4. மாதர், குழந்தைகள் பாதுகாப்பு, முதுமையெய்தியவர்களைப்பேணும் பொறுப்பு, வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர் நலன் பாதுகாப்பு, சரிசமத் தொழில் மதிப்புக்கேற்ற சரிசம ஊதியப் பாதுகாப்பு; 5. தொழிலாளர் சங்கக் கூட்டுறவுரிமைக் காப்பு; 6. பணித்துறை, தொழில் துறைக்கல்விப் பயிற்சி.

சர்வதேசத் தொழிலாளர் அமைப்பின் தொடக்கத்தில் வகுக்கப்பட்ட அதன் அமைப்புத்திட்டத்துடன் கூட, 1944 மே 10ல் ஃபிலடெல்ஃபியா உரிமை அறிவிப்பு ஒன்று இணைக்கப்பட்டது. இது பொதுவாக மேற்கூறிய நோக்கங்களை மேலும் சரிசமத்துவக் கூட்டுப் பொறுப்பு அடிப்படையில் வலியுறுத்துகிறது.

1946க்குள் ச. தொ. அமைப்பின் பொது மாநாடு 29 கூட்டங்கள் கூட்டிற்று. ஆட்சிக்குழு, 100 தடவை கூடிற்று. ஒவ்வொரு கூட்டமும் உலகநாடுகளின் ஒவ்வொரு முக்கிய நகரத்தில் கூட்டப்பட்டது.

மாநாட்டின் பொதுத்தீர்மானங்கள் சர்வதேசத் தொழிலாளர் துறைமரபொழுங்கு (Conventions) களா

கவும் மாநாட்டின் பரிந்துரைகளாகவும் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றின் தொகுதி சர்வதேசத் தொழிலாளர் துறைச் சட்டக் கோவையாக வளர்கிறது. உறுப்பு நாடுகள் இதனைத் தத்தம் அரசாங்கங்களின் சட்டமன்றங்களின் ஆதரவு பெற்று நிறைவேற்றும் பொறுப்பு உடையன.

ஐ. நா. உறுப்பினர் எவரும் விரும்பினால், இதுவரை இதன் உறுப்பினராயில்லாவிட்டாலும் உறுப்பினராகச் சேரலாம். இம்முறையில் 1945ல் இதன் அமைப்பு விதிகளில் திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐ. நா. க. வி. ப. கழகம்

ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி விஞ்ஞான பண்பாட்டுக் கழகம், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்புத் தோன்றுவதற்கு முன்னும், அது தோன்றிய பின்பு தொடக்க நாட்களிலும் பணி செய்து வந்த பல சமூக பொருளியல் அமைப்புக்களின் வேலையை மேற்கொண்டு நடத்தப் புதிதாய் அமைக்கப்பட்டு வளர்ந்து வரும் ஓர் அமைப்பு ஆகும். சமூக பொருளியல் மன்றத்தின் ஒத்துழைப்புடன் வளர்ந்து வரும் ஒரு தனிப்பேருலக அமைப்பாய் அது விளங்கி வருகிறது.

ஐ. நா. க. வி. ப. கழகத்திற்குத் தொலை மூலவிதையாயிருந்த அமைப்பு, சர்வதேச சங்கத்தின் உறுப்பான சர்வதேச அறிவுத்துறைக் கூட்டுழைப்புக் குழுவேயாகும். இதன் நடைமுறை உட்கூறாக 1926 ஜனவரி16ல் சர்வதேச அறிவுத்துறைக் கூட்டுழைப்பு நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைமையிடம் பாரிஸ் நகரில் இருந்தது. அறிவு, கலை, பண்பாட்டுச்சார்பான பல உலக அமைப்புக்களுக்கு அது கொண்டுகூட்டுப் பணிமனையாகவும் பொதுப் பணிமனையாகவும் இயங்கி வந்தது.

1942லும், 1944லும் நடைபெற்ற நேசநாட்டுக் கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாடுகள் இதனுடன் ஒத்துழைத்துத் திட்டிய திட்டங்களின் விளைவாகவே ஐ. நா. க. வி. ப. கழகம் பிறந்தது. 1945 நவம்பர் முதல் நாளில் இதன் முதல் அமைப்பு மாநாட்டுக் கூட்டம் கூடிற்று. அமெரிக்க, ஃபிரெஞ்சு அரசாங்கங்கள் இதன் சார்பில் எல்லா ஐக்கிய நாடுகளுக்கும் அழைப்புக்கள் விடுத்தன, 44 நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் பல்வேறு உலக அமைப்புக்களின் பார்வையாளரும் இதில் கலந்துகொண்டனர். இம்மாநாடு ஒரு முன்னேற்பாட்டுக் குழாம் நிறுவிற்று. மாநாட்டாரால் அமர்வு பெற்ற ஐ. நா. க. வி. ப. கழகப் பொது ஆணையாளர் (Director General) இம்முன்னேற்பாட்டுக் கழகத்தினிடமிருந்து கழகத்தின் தொடக்கப் பொறுப்பை ஏற்ருர்.

ஐ. நா. க. வி. ப. கழகத்தின் தொடக்க உறுப்புநாடுகள் 30. கல்வி, விஞ்ஞானம், பண்பாடு ஆகிய துறைகளில் சர்வதேசக் கூட்டுறவு உண்டுபண்ணுவதன் மூலம் உலக அமைதிக்கும் பாதுகாப்புக்கும் உதவுவதே கழகத்தின் நோக்கம். ஐ. நா. உரிமை விளம்பரத்தில் வகுக்கப்பட்ட மனித உரிமைகள், அடிப்படைச் சுதந்தரங்கள் ஆகியவற்றுக்கு உலகமக்களின் ஆதரவு இதனுலேயே ஏற்பட முடியும். உலக நாகரிகம் பரவி, நாகரிகவாய்ப்புக்களில் சரிசமசந்தர்ப்பம் ஏற்படாத வரை, இவ்வுயர்கருத்துக்கள் ஏட்டுக்கருத்தாய் இருக்குமேயன்றி, நடைமுறை வலுப்பெறமாட்டா. கல்வி மூலம் அறிவும், விஞ்ஞான மூலம் அறிவாற்றலும், பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு மூலம் சரிசம சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டாலன்றி, நாகரிகத்தின் நற்பயன்களில் உலக முழுவதும் ஒருங்கே பங்குகொள்ள முடியாது. உயர்வு தாழ்வு நிலைகள் இருப்பது காரண

மாக எழும் மனக்கசப்பு, பேரவா ஆகிய போருக்குக் காரணமான பண்பலைகள் செயலற்று ஒழியும்.

இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றக் கழகம் மேற்கொள்ளும் செயல் கோட்பாடுகளாவன: (1) பெருவாரியான மக்கட்பிரசார முறைகளால் ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் பிற நாட்டு மக்களை அறிந்துகொள்ளும் வகை செய்தல் வேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் ஒத்தறிவதன் மூலமே அவர்களிடையே ஒத்துணர்வு ஏற்படும். (2) மக்களிடையே கல்வியும் பண்பாடும் பரப்பப்படல் வேண்டும். (3) அறிவுத் தொகுதியைப் பேணி வளர்த்துப் பரப்பவேண்டும்.

கழகத்திற்குப் பொது மாநாடு, நடைமுறைக் குழு (Executive Board), பணித்துறை நிலையம் ஆகிய மூன்று உறுப்புக்கள் உண்டு. பொது மாநாடு எல்லா உறுப்பினரின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கியது. இது ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை நடக்கிறது. நடைமுறைக் குழுவில் இதனால் மூன்று ஆண்டுக்காலங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் 18 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். இது குறைந்தது ஆண்டுக்கு இரு முறை கூடி மாநாட்டின் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும்.

ஐ. நா. க. வி. ப. கழகத்தின் முதல் பொது ஆணையாளர் அமெரிக்காவைச் சார்ந்த டாக்டர் ஜூலியன் ஹக்ஸ்லி என்பவர்.

1946 டிஸம்பரில் நடைபெற்ற ஐ. நா. பொதுப் பேரவையிலேயே இக்கழகம் ஐ. நா. அமைப்பின் ஓர் இணையுறுப்பாக ஏற்கப்பட்டது.

ஐ. நா. க. வி. ப. கழகத்தில் இந்தியா ஒரு முக்கிய உறுப்பு. இந்தியாவின் பிரதிநிதிகளிடையே ஸர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன், ஸர். ஏ. இராமசாமி முதலியார்,

இராஜகுமாரி அமிர்தகௌரி முதலிய பலர் கழகத்தின் பல உறுப்புக்களின் சார்பில் தலைமை வகித்தும் பங்கு கொண்டும் இந்தியாவுக்குப் பெரும் புகழும் தந்துள்ளனர். பல இனங்கள், பல மொழிகள், உலகின் பழம் பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஆகியவற்றைத் தாங்கி உலகின் ஒரு சிறு பதிப்பாய் இயங்கும் இந்தியா, பேருலகின் அமைப்பில் அறிவு, கலை, பண்பாட்டுத் துறைகளில் பெரும்பங்கு கொள்வதும் வழி காட்டுவதும் இயல்பே என்னலாம்.

உலக அமைதியையும் ஒற்றுமையையும் கூட்டுழைப்பையும் வளர்க்க ஐ. நா. க. வி. ப. கழகம் வகுத்துள்ள திட்டங்கள் மிக விரிவானவையும் தொலைநோக்குடையவையும் ஆகும். அவை நடைமுறைக்கு வருங்கால், இக்கழகம் ஐ. நா. அமைப்பின் தன்மையிலேயே பெரும்புரட்சி கொண்டு வருதல் உறுதி. போரைப் பெரும்பாலும் போர்த்துறைக் கூட்டுறவாலும் அரசியல் சமரசங்களாலும் ஒழிக்கும்படி ஏற்பட்ட அமைப்பில், இக்கழகம் அமைதிக்காலவாழ்வின் உயர்குறிக்கோள்களான கல்வி, விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி, பண்பாட்டின் மூலமாக ஏற்படும் சமத்துவம், சரிசம இன்பம் ஆகியவற்றின் மூலமே போரை ஒழித்துவிடலாகும் என்ற நம்பிக்கையை வளர்ப்பதாயுள்ளது. ‘போரைப் போரால், போர்ப்படைப் பெருக்கத்தால் ஒழிக்கலாம்’ என்பதைவிட, அமைதிக்கால வாழ்வுக்குரிய இன்பத்தின் மதிப்பை மக்களிடையே உயர்த்துவதால் அதனை ஒழிப்பது என்பது நேர்மை மிக்க, தவறுத நிறை பயனுடைய செயலேயாகும். இது முடியாததுமன்று. மேலும், இதுகாறும் விஞ்ஞானம் பல அரும்பெருஞ் செயல்களை உலகுக்குச் செய்துள்ளதாயினும், உலக

நாடுகளின் அரசியல் வாழ்வு போரின் அடிப்படையி லேயே அமைந்திருப்பதாலும், நாடு கடந்த நிலையில் உலகமக்கள் வாழ்வு அறியாமை காரணமாகப் போதிய அளவு பெருக்கமடையாதிருப்பதனுலும், விஞ்ஞானம் இன்று போருக்காகவும் ஆதாயநோக்கத்துக்காகவுமே பெரிதும் பயன்பட்டு வருகிறது. அமைதி, உலகமக்கள் நல்வாழ்வு, ஆக்கத்துறை முதலிய செய்திகளில் அதனை ஈடுபடுத்திப் பெருக்குவதே அதன் தன்மையை மாற்றுவ தாகும். வருங்கால உலகில் விஞ்ஞானம் போர் வெற்றி நாடும் வல்லரசுகளின் கைப்பிள்ளையாகவோ, பணம் தேடிக்குவித்து உலக நலன்களிலிருந்து ஒதுங்கித் தன்னல லம்பேணும் இயந்திர முதலாளிச் செல்வர்களின் பொம் மையாகவோ இராமல், உலக மக்களின் வாழ்க்கை வளத் துக்கான ஓர் ஒப்பற்ற கருவியாக அமைய வேண்டும். ஐ. நா. க. வி. ப. கழகம் இதனைச் செய்யப் பெரிதும் உதவும் என்பதை நாம் நம்பலாம்.

கழகத்தின் திட்டங்களை (1) முழுநிறை அடிப் படைத் திட்டங்கள், (2) தனித்துறைத் திட்டங்கள், (3) தொடர்ச்சியான திட்டங்கள் என மூவகைப்படுத்த லாம். இவையும் கல்வித்துறைச் சீரமைப்பு, சர்வதேச ஒத்துணர்வு, அடிப்படைக் கல்வி ஆகிய முத்திற நோக் கம் உடையன.

போரழிவால் ஏற்பட்டுள்ள கல்விச்சீரழிவைச் செப்பம் செய்வது; கல்விக்குரிய பாடபுத்தகங்களை உலக அடிப்படையில் சீர்திருத்தி அமைப்பது: சர்வ தேச அறிவாராய்ச்சிக் குழுக்கள் அமைப்பது: சர்வதேச மக்கள் ஒத்துணர்வறிவுக்கான தகவல்கள், அறிவுத் துறைகள் வகுப்பது: சர்வதேச உறவு உண்டுபண்ணும் கூட்டுறவுக் குழுக்கள், ஆசிரியர் குழுக்கள் அமைப்பது:

முதியோர் கல்வித் திட்டம், உடல் நலக்கல்வி, பொருளியல், தொழில் பண்பாட்டுக்கல்வி ஆகியவை அடிப்படைத் திட்டங்கள் ஆகும்.

நூல்நிலையத்தகவல் தொகுத்தல், நூல் நிலையங்கள் அமைத்தல், தேசீய விஞ்ஞானக் கழகங்கள் நிறுவல்; தொழில் துறையிற் பிற்பட்ட நாட்டுமக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல்; இனம், சமூகம், குடும்பம் ஆகியவை சார்ந்த வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள், பொறுப்புக்கள் ஆகியவற்றை எளிதில் அறிந்து சரி செய்யும் முறையிலுள்ள ஆராய்ச்சிகளும் நடைமுறைகளும் ஏற்படுத்துதல்; வானொலி, நாடகம், படக்காட்சி முதலிய மக்கள் விளம்பர முறைகளால் உலக அறிவுபரப்புதலும் வளர்த்தலும் ஆகியவை தனித்துறைத் திட்டங்கள்.

தொடர்புத்திட்டங்கள் இவற்றின் இணைப்புக்கான நடைமுறைகளும், அவற்றின் மூலசாதனங்கள் சேகரித்தலும், செயல் விளைவுகளைத் தொகுத்து வகுத்தலும் ஆகும்.

உலகின் உயர்தனி இலக்கியச் செல்வங்களாகிய முதல்தர நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை எல்லா மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று 1946 டிசம்பர் 14ல் கழகப் பொதுப் பேரவை தீர்மானித்தது.

ஐ. நா. உணவு வேளாண்மை அமைப்பு
(Food & Agriculture Organisation of the United Nations)

போருக்குப்பின் அமைக்கப்பட்ட முதல் ஐ. நா. அமைப்புக்குழு இதுவே. 1943ல் கூட்டப்பட்ட ஹாட்ஸ்ப்ரிங்ஸ் உணவு மாநாட்டில் பசியொழிப்பு, வறுமை ஒழிப்பு ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்ட இத்த

கைய ஓரமைப்பு நிறுவுவதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதே ஆண்டு ஜூலையில் அமைப்புக்கான இடைக்காலக் குழு அமைக்கப்பட்டது. 1945 அக்டோபர் 16ல் ஐ. நா. உ. வே. கழகம் செயல் தொடங்கிற்று. இதில் 57 உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன. இது உணவூட்டம், உணவு, உழவு ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தித் தேசிய அடிப்படையிலோ, சர்வதேசிய அடிப்படையிலோ சமயத்துக்கேற்ற குறுகிய காலத்திட்டங்களும், நீண்ட காலத்திட்டங்களும் வகுக்க வேண்டும். ஐ. நா. துணையுதவி மறுசீரமைப்புக் கழகம் நடத்திக்கொண்டு வந்த பல செயல்களை இவ்வமைப்பு அதன் கலைப்பின் பின் மேற்கொண்டது.

கிரேக்கநாட்டில் போர்க்கால அழிவைச் சரிசெய்தல், வேளாண்மை, வெட்டுமரம், உணவு ஆகிய துறைகளில் மாநாடுகளையும் ஆராய்ச்சித் துறைகளையும் திட்டம் செய்தல் இக்கழக வேலை முறைகளின் வெற்றி ஆகும்.

சர்வதேச அமைதிக்கால விமானத்துறை அமைப்பு

(International Civil Aviation Organisation)

இது முழு அளவில் நடைமுறையில் தொடக்க முற்றது 1947 ஏப்பிரல் 4-ஆம் நாளிலேயே. உலகில் மிக விரைந்து வளர்ந்து பெருகிவரும் வானப்போக்குவரவுத் துறையில் ஒழுங்கமைப்புக் கூட்டு வளர்ச்சியும் பாது காப்பும் அமைப்பதே இதன் நோக்கம். போட்டியின் அழிவைத் தடுத்தல், இடையூறுகளைக் குறைத்துப் பிரயாணிகளுக்குப் பாதுகாப்பளித்தல், விமானத்துறைக் கலையை அமைதிக்கால வாழ்வுக்கான நிலை ஆக்கல், உறுப்பு நாடுகளின் சரிசமவுரிமைநிலை காத்தல் ஆகியவை இதன் செயல் திட்டங்கள்.

ஒரு பொதுப்பேரவையும் அதனால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட 21 உறுப்பினர் அடங்கிய மன்றமும் இதன் உறுப் புக்கள். பேரவையின் திட்டங்களை மன்றம் நிறைவேற்று கிறது. இதனை ஐ. நா. அமைப்புடன் இணைக்கும் ஒப்பந்தம் பேரவையால் 1946 டிஸம்பர் 14ல் நிறை வேற்றப்பட்டது.

சர்வதேச நாணய நிதி நிலையம்
(International Monetary Fund)

1944ல் பிரெட்டன்வுட்ஸில் ரூஸ்வெல்ட் ஒரு மாநாடு கூட்டி, அதற்கு ஐக்கிய நாடுகளின் உறுப்பின ரையும் பிற இணைப்புறவு நாட்டினரையும் வரவழைத் தார். 44 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் கூடிய இந்த ஐ. நா. நாணயச் செல்வத்துறை மாநாடு, ஜூலை 21 முதல் 22 வரை நடைபெற்றது. இதன் மூலம் ஏற்பட்ட இரு அமைப்புக்களே சர்வதேச நாணய நிதி நிலையமும் சர்வதேசச் சீரமைப்பு மேம்பாட்டுப் பொருளகமும் ஆகும். மாநாட்டில் வகுக்கப்பட்ட ச. நா. நிலைய ஒப் பந்த விதித் தொகுதி உறுப்பு நாடுகளின் பார்வைக்கும் ஆராய்வுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. உறுப்பு நாடுகள் அதனை ஏற்று வாஷிங்டனில் அதில் கையொப்பமிட்ட பின், 1945 டிஸம்பர் 27உ முதல் இவ்வமைப்பு நடை முறைக்கு வந்தது.

ஒவ்வோர் உறுப்பு நாட்டுக்கும் உரிய பங்கு வரி இவ்வளவு என வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மிகக் குறைந்த அளவு பங்கு வரி 2 பங்குகள்; மிகக் கூடுதல் அளவு பங்கு வரி 31, 750 பங்குகள். கூடுதல் அளவு செலுத் தும் உறுப்பு நாடு அமெரிக்கா. இந்தியா இவ்வகையில் உறுப்பு நாடுகளுள் 5-ஆம் இடம் வகிக்கிறது.

உறுப்பு நாடுகளுக்கு வகுக்கப்பட்ட பங்கு வரிப்

பண மூலம் நிதிநிலையத்துக்கு 739,75,00,000 அமெரிக்க வெள்ளி மூலதனம் சேர்ந்துள்ளது. ஒவ்வோர் உறுப்பு நாடும் தன் தங்கச் சேமவைப்பிலிருந்து 100க்கு 10 வீதமோ, அல்லது தன் அமெரிக்க வெள்ளிச் சேமிப்பில் 100க்கு 10 பங்கு வீதமோ, இவற்றில் குறைந்த அளவு தொகையைப் பங்கு வரியுள் தங்கமாகத் தர வேண்டும். மீதியை உறுப்பு நாடுகள் அதனதன் நாணயச் செலாவணி வடிவில் தரலாம்.

இவ்வமைப்பின் நோக்கம் நிலையான அமைப்பு வாயிலாக உலக நாணயத்துறையில் ஒத்துழைப்பு ஏற்படுத்தி, அதனால் உலக வாணிகத்தைச் சரிசமநிலையில் தடைப்படாது வளர்ப்பதும்; ஊழியர்கட்கு உயர் ஊதியம் பேணுவதும்; எல்லா உறுப்பு நாடுகளின் வள ஆதாரங்களையும் பெருக்குவதும் ஆகும். அத்துடன் இந்நிலையம் போட்டி மூலம் நாணயமதிப்புக் கெடாமலும், செலாவணி மாற்றுச் சிக்கலின்றி எளிதில் நடை பெறும்படியும், செல்வத் துறையில் உறுப்பு நாடுகளிடையே நம்பிக்கை வளரும்படியும் செய்யும்.

சர்வதேச சீரமைப்பு மேம்பாட்டுப் பொருளகம் (International Bank for Reconstruction and Development)

இதன் தோற்றம் சர்வதேச நாணய நிதி நிலையத்துடன் ஒத்ததே. இது 1947 டிசம்பர் 27ல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இதன் உறுப்பு நாடுகள் 44. பொருளகத்தின் உரிமையற்ற மூலதனம் ஆயிரங்கோடி அமெரிக்க வெள்ளி. இது நூறுயிரம் வெள்ளி மதிப்புடைய பங்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொருளகத்தின் நோக்கங்கள் உறுப்பு நாடுகளின் சீரமைப்பு மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்கும், வளமை தரும்

துறைகளுக்கும் முதலீட்டுதவி செய்வது; வெளி நாடு களில் தனிப்பட்டவர் முதலிடுவதற்கான ஆதரவுகள் தருவது; தனி மனிதர் முதலீட்டுடன் ஒத்துழைத்து வள ஆதாரம் பெருக்குவது; சர்வதேச முதலீட்டு நிலையால் உறுப்பு நாடுகள் பாதிக்கப்படாமலிருக்கப் பார்ப்பது; போர்க்காலப் பொருளாதார நிலையைப் படிப்படியாக எத்தகைய அதிர்ச்சிக்குமிடமின்றி அமைதிக்கால நிலைக் குக் கொண்டு வருவது ஆகியவையே.

பொருளகத்திற்கு ஆட்சியாளர் குழு (Board of Governors), நடைமுறை ஆணையாளர்கள், தலைவர், பணித்துறையாளர் ஆகிய கூறுகள் உண்டு. ஒவ் வோர் உறுப்பினரும் ஓர் ஆட்சியாளரையும் ஒரு பகர ஆளையும் தேர்ந்தெடுத்தனுப்புவர். உரிமையாற்றல்கள் யாவும் ஆட்சியாளர் குழுவையும், நடைமுறைகள் அவர் களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 12 ஆணையாளர்களையும் பொறுத்தவை. ஆணையாளர்களின் தலைவரே முக்கிய மான பொறுப்புள்ளவர்.

முதற்பொருளகத் தலைவர் அமெரிக்காவைச் சார்ந்த ஜான் ஜே. மக்ளோய் என்பவர். பொருளகத்தின் தலைமை நிலையம் வாஷிங்டனில் அமைந்துள்ளது.

உலக உடல் நல அமைப்பு
(World Health Organisation)

இதன் தலைமை நிலையம் ஜெனிவா. இது 1948 ஏப்பிரல் 7ல் ஐ. நா. அமைப்புடன் இணையுறுப்பாயிற்று. இதன் அமைப்புத்திட்டம் 1946 ஜூன் 19 முதல் ஜூலை 22 வரை கூடிய சர்வதேச உடல் நல மாநாட்டினால் வகுக்கப்பட்டது. 51 நாடுகள் இதன் தொடக்க உறுப் புக்கள்.

உலக மக்களின் உடல் நலத்தை உச்ச அளவுக்குக்

கொண்டு வருவது அமைப்பின் நோக்கம். இதற்காக அது எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் வருமாறு:

1. சர்வதேச உடல் நலத் தொண்டுகளை ஒருமுகப் படுத்துதல்.

2. அரசாங்கச் சார்பானவை, தொழிற்சார்பானவை, பிற சார்புடையவை ஆகிய எல்லாவகை உடல் நல நிலையங்களுடனும், இவ்வகைத் தொடர்புடைய பிற ஐ. நா. இணைப்புக்களுடனும் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுதல்.

3. தொற்று நோய், கொள்ளை நோய் நீக்கப் பணிகளை ஊக்குதல்.

4. தற்செயல் இடையூறுகளைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்.

5. உணவூட்டம், நல் உறையுள், சூழ் இடவசதி, கேளிக்கை வசதி, தொழிலாளர் பொருள் நலம், உடல் நல வாய்ப்புக்கள் முதலியவற்றை அறிந்து மேம்படுத்தல்.

6. தாய்மை, குழந்தை நல மேம்பாடு.

7. பள்ளிப்போதனை, பயிற்சி ஆகியவற்றிடையே உடல் நலம் கவனித்தல்.

8. உடல் நலத்துக்கு வேண்டிய புத்தாராய்ச்சி வளர்த்தல்.

9. மன நலத்துக்கான பயிற்சிகள் ஊக்கல்.

10. உடல் நலத்துறையில் இருந்து வரும் சமூகச் சார்பான முறைமைகள் செயலாட்சி முறைகள் ஆகியவற்றை ஆராய்தல்.

11. நோய்களின் பெயர்கள், சாவுக்குக்காரணம், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றைச் சர்வதேச வகையில்

ஒப்பிட்டுப் பொது அறிவை வளர்த்தல்.

12. நோய்க்குறியாராய்வு வகைகளை ஒழுங்கு படுத்தல்.

13. உணவு, மருந்து, ஆராய்ச்சித் துறைகளில் சர்வ தேச அளவை முறைகளை ஒருமுகப்படுத்தல்.

இவ்வகையில் உலக உடல் நலப் பேரவை, நிறை வேற்றற்குழு, பணித்துறை நிலையம் ஆகிய மூன்று உறுப் புக்கள் உள்ளன. பணித்துறை நிலையத்தின் தலைவர், பொது ஆணையாளர் எனப்படுகின்றனர்.

ஐ. நா. துணையுதவிச் சீரமைப்புக்கழகம் கலைக்கப் பட்டபின் அதன் உடல்நலத் தொண்டுகள் உலக உடல் நல அமைப்புக்கு மாற்றப்பட்டன.

அனைத்துலக அஞ்சல் கூட்டுறவு
(Universal Postal Union)

இது 1947ல் நிறுவப்பட்டது. இதன் தலைமையிடம் பெர்ன்.

மேற்கூறப்பட்ட இணைப்புறுப்புக்கள் தவிர, சர்வ தேச அகதிகள் அமைப்பு (International Refugee Organisation), சர்வதேச வாணிக அமைப்பு (International Trade Organisation), உலக வானி லைக்கள அமைப்பு (International Meteorological Organisation), உலகக் கடல் போக்கு வரவுத்துறை ஆராய்வு அமைப்பு (International Maritime Consultative Organisation) ஆகியவைகளும் அமைக் கப்பட்டுச் செயலாற்றி வருகின்றன. இவை இன்னும் முறைப்படி இணைப்புறவைப் பெறவில்லையாயினும், இணைப்புக்கு உரியனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

உலக அரசியல் துறை அமைப்பாகத் தொடங்கிய ஐ. நா. அமைப்பு, இங்ஙனம் அரசியல் துறை உறுப்புக்

களாக அமைந்த பாதுகாப்பு மன்றம், பொறுப்பாட்சி மன்றம், நடுவுநிலைத் தீர்ப்பு மன்றம் ஆகிய உறுப்புக்களுடன், போர் ஒழிப்பு, சமரசம் ஆகியவற்றின் மூலமும், அமைதி, மனித உரிமைப் பிரசார மூலமும் அரசியல் கூட்டுறவை வலுப்படுத்த முனைந்தது. அதன் பின் இறுதியிற்கூறப்பட்ட மனித உரிமையே இவற்றின் அடிப்படை என்பதைக் கண்டு, தனிமனிதன் உரிமையின் முழு மதிப்பைப் பேணித் தனி மனிதன் அவா ஆர்வத்தைத் தூண்டி, அவன் நல்வாழ்வை நிலை நிறுத்த முனைந்து, சமூக பொருளியல் மன்றம் என்னும் தனி பெருங்கிளையைத் தோற்றுவித்தது. இம்மன்றம் மரத்தினுள் மரமாக வளர்ந்து, கிளைகளும் விழுதுகளும் விட்டு, ஒரு தனிப் பேரமைப்பாகப் பெருக்கமடைந்துள்ளது. புற உடலமைப்பாய் விளங்கும் ஐ. நா. அமைப்பில் இது உடலின் அக உறுப்பு மண்டலமான தசை நரம்பு அமைப்பாக வளர்ந்து வருகிறது. இதனுள்ளும் ஐ. நா. க. வி. ப. கழகம் கிட்டத்தட்ட ஒரு தனி அமைப்பாகி, இவ்வுடலின் உயிர் நிலையாய் வளரத்தொடங்கியுள்ளது. ஐ. நா. அமைப்பின் இம்முத்திற உடலுக்குத் தக்க சூழ்நிலையாக்கங்களாகவே மற்ற இணைப்புறுப்புக்கள் இயங்குகின்றன.

VII. அமைப்பின் வருங்காலம்

தத்தம் வாழ்வில் கருத்துச்செலுத்தி அதனுடன் அமைந்து நிற்பது பெரும்பாலான தனி மனிதரின் இயல்பு. ஆனால், அதே சமயம் தனி மனிதன் வாழ்வு, தனி மனிதன் வாழ்வுடன் என்றும் நின்றுவிடுவ தில்லை. ஆராயாத விலங்கு நிலை வாழ்வு வாழ்பவ ரிடையேகூடத் தனி மனிதர் வாழ்வுடன் நின்று தன் னலம் பேணும் சிறு மனத்தினர்களையும், தன்னலத்தில் அக்கறை குறைந்து பிறர் நலமே எண்ணும் பல திறப் பட்ட அன்பு நெறியாளர், ஊருக்கு உழைப்பவர், புகழ் நாடுபவர், கடவுட்பற்றுளர், ஒழுக்கமுறையாளர், சமயப்பிரசாரகர் ஆகியவர்களையும் காணலாம். சிந்தனை தொடங்கியவுடன் இவ்விரு திறத்திலும், தனி மனிதன் வாழ்வு, வழிப் போக்கர் விடுதி போன்றதெனக்கூறி வாழ்க்கையில் பற்றற்றவர் ஒரு புறமும்; தனி மனிதன் வாழ்வு பொது வாழ்வின் ஒரு கூறே எனக்கொண்ட அறிஞர், கலைஞர், கவிஞர் ஆகியவர் ஒருபுறமும் தோற்றி னர். இவர்களிடையே தனி மனிதன் வாழ்வு கருதியே பொது வாழ்வில் பங்கு கொண்டு பணியாற்றிய பல வகுப்பினர்—வணிகர், சமயப்புரோகிதர், அரசியலார், மருத்துவர், காலக்கணிப்பாளர், உழவர், தொழிற்கலை ஞர் ஆகியவர்—தோன்றினர். சமூகம் பரந்து, சமூக மரபுகள், சமய மரபுகள், அரசியல் மரபுகள் பெருக்க மடைந்தன.

தனி மனிதன் வாழ்வு, பொதுவாழ்வு ஆகியவற்றில் கருத்துச் செலுத்திய இவ்விரு திறத்தவரையும் ஒப்ப, இயற்கை, வாழ்வு ஆகிய இரு திறங்களில் கருத்துச் செலுத்திய அறிஞர் பலர். இவர்கள் இயல் நூல் (விஞ்ஞான) அறிஞர், வாழ்க்கை அறிஞர் (வரலாற்

றறிஞர், கலைஞர், அரசியலறிஞர், பொருளியலறிஞர், அருளாளர்) எனப் பெருகினர். இவர்களுள் ஒவ்வொருவர் முயற்சியாலும் தனி மனிதன் நிலை கடந்த உலகம், உலக வாழ்வு ஆகியவற்றின் எல்லை விரிவடைந்தது.

இவர்களுள் வாழ்க்கையைவிட்டு ஒதுங்கி நின்றவர் போன்றிருந்த அருளாளரே உண்மையில் வாழ்க்கையில் மிகுந்த தொலை நோக்குடையவர் என்பதில் ஐயமில்லை. வாழ்வின் குறிக்கோளை அறம், பொருள், இன்பம் என வகுத்த வள்ளுவர், பொது மனிதவாழ்வே தனி மனிதன் வாழ்வின் அடிப்படை என்பதை அக்குறிக்கோள் கூறுகளின் வரிசையாலும், தனி உரைகளாலும் திறம்படக் காட்டியுள்ளார். அவர் மனிதனின் கடந்த குறிக்கோள் கடவுள் (இறந்துநின்றநிலை, இறை) எனக் குறித்ததுடன், இயற்கை சார்ந்ததே வாழ்வு என வான்சிறப்பிலும்: அதன்வழி நின்று வாழ்க்கைச் சட்டம் வகுத்த அந்தணர் வழி நிற்பதே உலகு என ஒழுக்கத்து நீத்தார், அறன் வலியுறுத்தல் ஆகியவற்றிலும் காட்டிப்போயினர். பொது வாழ்வின் ஒழுங்காகிய அறமும் (Moral Life), அதன் கருவியாகிய பொருளும் (Politics & Sociology), இன்பத்தில் (Happiness) அதாவது தனி மனிதன் வாழ்வில் சென்று முடிவன என்பதே திருவள்ளுவர் கோட்பாடு.

வள்ளுவர் வழி நின்ற பிற உலக அருளாளர் எல்லாருடைய மொத்தக் குறிக்கோளைத் தாயுமானவர் 'எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே, அல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பராபரமே,' எனச் சுருக்கி வலியுறுத்தியுள்ளார். கீழ் நாட்டுச் சூழலில் கனவளவாக நின்ற இம்முடிபே, தனி மனிதன் வாழ்வில் ஆழ்ந்த கருத்துச் செலுத்தி, இயற்கையிலும் பொருளிலும் ஆராய்வு

நடத்தி வாழ்க்கை வளம் பெருக்கிய மேனாட்டறிஞர் கருத்தையும் இறுதியில் கவர்ந்துள்ளது. மேனாட்டின் அருட்பெரியாராகிய கார்லைல், ரஸ்கின், எமர்ஸன், டால்ஸ்டாய், ரோமேன் ரோலந்து ஆகியவர்களும்; அரசியல் கடந்த அருளாளராகிய ஏப்ரஹாம் லிங்கன், வில்ஸன் ஆகியவரும்; பொருளியல் கடந்த அருளறிஞரான கார்ல் மார்க்ஸ், லெனின், ஸ்டாலின் ஆகியவரும் இம்மாறுதலுக்குப் பெரிதும் காரணமாவர். தனி மனிதன் வாழ்வு என்ற அடிப்படைமீது எழும் அரசியல், பொது மனிதன் வாழ்வு நோக்கிச் செல்வதே ஆயினும், தன் குறிக்கோளை நாடி அது மேனோக்கிச் செல்லாவிட்டாலும், பொது மனிதன் வாழ்வு தனி மனிதன் நலத்தின்மீது அமைந்ததே என்பதை எண்ணவிட்டாலும், பரந்துபட்டு அழிவதன்றி அது வேறு நலங்காண முடியாது என்ற அறிவே உலக இயக்கத்துக்கு உருவான தூண்டுதலாகியுள்ளது என்னலாம்.

உலக இயக்கமும், அமைதியியக்கமும் அருளாளர் கனவில் தோன்றினவாயினும், அறிஞர் திட்டங்களின் மீதும், அரசியலார் அனுபவங்களின்மீதும், மக்கள் அவா ஆர்வங்களின்மீதும் கட்டமைக்கப் பெறுகின்றன. ஆயினும், இன்றும் அருளாளர் கனவே அதற்குத் தூண்டுதல் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அரசியலறிஞர் அதில் புகுவது போரினை அவர்கள் விரும்பாத எதிர் மறைக் காரணம் ஒன்றினால் மட்டுமே. ஹேகு அமைதி மாநாடும், சர்வதேச சங்கமும் முறிவுற்றதன் காரணம் இதுவே. ஐ. நா. அமைப்பு அறிஞர் கனவுகளைச் சிறிது துணிந்து அரசியல் குறிக்கோளாக்க முனைந்திருப்பதும், அத்துறையில் அரசியல் அறிஞர்களைத் தூண்டியிருப்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மை. அதே சமயம் அரசியல்

அறிஞர்கள், அரசியலார்கள் குறிக்கோள் அதனுள் இன்னும் தனித்து நின்று நிறுவது மறுக்க முடியாததே. பாதுகாப்பு மன்றத்தில் மட்டும் மொழியுரிமைச் சரிசமநிலை ஏற்பட முடியாததும், ஐந்து வல்லரசுகளின் ஒன்றுபட்ட கூட்டுறவின்றி அது இயங்க முடியாத நிலையில் வகுக்கப்பட்டிருப்பதும் கண்கூடு. அரசியல் துறையில் உலக இயக்கத்தின் வளர்ச்சி தடைபடுவதனாலேதான் மற்றத் துறைகளில் ஐ. நா. அமைப்பு வளர்ந்து செல்கிறது என்று கூறலாம். இதுவே இயற்கையின் அமைதி எனினும், அரசியல் துறையில் கட்டற்று வளர்ந்துவிட்ட மேனாடுகள் பிற துறைகளிற் கவனம் செலுத்தி வளர்ச்சியடைந்த பின்பே இனி முன்னேற முடியும் என்றும் இது காட்ட வல்லது. புது வளர்ச்சித் துறைகளில் இந்தியா, சீனா போன்ற கீழ்த் திசை நாடுகள் மற்றத் துறைகளைவிட மிகுதி இடம் பெறுகின்றன என்பதும் இவ்வகையில் குறிக்கத்தக்க செய்தி ஆகும்.

உலக அமைப்பைப் பற்றிய நம்பிக்கை ஒரு புறம் உலக மக்களிடையே வளர்ந்து வருகின்றது. மக்களிடையேயும் அறிஞர்களிடையேயும் அதற்கு ஆதரவு பெருகியே வருகின்றது. அரசாங்கங்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்தி முன்னேற விரும்புகின்றன. இதில் இனி வளர்ச்சியடைய வேண்டிய பகுதி மக்கட்பகுதியே அன்றி, அரசாங்கப்பகுதி அன்று. அரசாங்கங்களுள் சிறு நாடுகளும் பெருவல்லரசுகளும் சரிசமமொழியுரிமை பெற்றாலும், அவை சரிசம வலுவுடையவை ஆய்விடும் என்று கூற முடியாது. நாடு, அரசாங்க எல்லைக்குள் நின்று அவை என்றும் சரிசம வலுப்பெற்றுவிடவும் முடியாது. ஐ. நா. அமைப்பும் உலக இயக்கமும் வளர்ச்சி

பெறவேண்டிய பகுதி மக்கட்பகுதியே என்பதனை இது இன்னும் நன்றாக வலியுறுத்தும். சமூக, பொருளியல், கலைத்துறைகளுள் நாட்டெல்லை, அரசாங்க எல்லை கடந்து மக்கள் வளர்ச்சியுற்றுச் சமநிலை அடைந்து விட்டால், அதன்பின் நாட்டெல்லையும், அரசாங்க எல்லையும் உலக எல்லையின் கூறுகளாக, உலகநாட்டின் மாபெரு மாகாண எல்லைகளாக மாறுவது உறுதி. பெரிய வல்லரசுகளும் சிறிய அரசுகளும் அன்று இருக்க மாட்டா; பெரிய நாடுகளும், சிறிய நாடுகளுமே இருக்கும். அத்துடன் பெரிய நாடுகள் மாகாணம் போன்ற பெரும்பிரிவாகவும், சிறு நாடுகள் மாவட்டங்கள் (ஜில்லாக்கள்), கூற்றங்கள் (தாலூக்காக்கள்) போன்ற சிறு பிரிவாகவுமே இயங்கத் தக்கவை ஆகிவிடும். உலக அடிப்படையில் மொழி, பண்பாட்டுச் சார்பான சிறு திருத்தங்களுடன், அவை உலகக் கூறுகளாக அன்று வகுக்கப்பட்டுவிடலாம்.

இத்தொலைக் குறிக்கோள் இன்றைய சூழ்நிலையில் எய்தப்பெற முடியாதது காரணமாகவே நாட்டு எல்லை, அரசாங்க எல்லையில் இன்றைய உலக அமைப்பின் கட்டடம் எழுப்பப்பட்டது.

உலக இயக்கத்தின் அரசியல் நோக்கு ஒன்றிலேயே முனைந்துள்ள பலர், ஐ. நா. அமைப்பின்மீது வளர்ந்து வரும் நம்பிக்கையில்கூடக் கலக்காமல், விலகி நிற்பதுண்டு. உலக இயக்கம் கண்ட தோல்விகளை அவர்கள் வெற்றிப் படிகளாகவும் படிப்பினைகளாகவும் கருதத் தவறுகிறார்கள்; அல்லது அவற்றையே முடிவான படிப்பினைகள் என்று கருத மறுக்கிறார்கள் என்னலாம். ஆனால், நம்பிக்கையார்வமுடையவர்கள் எதையும் முடிவான படிப்பினையாகக் கொள்ளவில்லை. ஐ. நா.

அமைப்பு நெகிழ்ச்சியுடையதாக, விரும்பிய திசையில் விரும்பிய அளவில் வளர இடமளிப்பதாக, அமைந்துள்ளதன் காரணம் இதுவே. சிறு தோல்விகள் இனியும் வரக்கூடுமாயின் அவை அமைப்பின் உருவில் மாறுதல் செய்யும் படிப்பினைகளாக அமையுமேயன்றி, அதனைக் கலைக்க விடும் படிப்பினைகள் ஆகமாட்டா. வேண்டுமானால், பெருந்தோல்விகளின் பயனாக அதன் அடிப்படையையே மாற்ற வேண்டி வரலாம். ஆனால், அதற்கும் அமைப்பில் இடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனித்தல் வேண்டும். அமைப்பின் அடிப்படை ஒழுங்குத் திட்டமாகிய உரிமை விளம்பரத்திற்கூடப் பாதுகாப்பு மன்றமும் பேரவையும் கூடித் திருத்தம் கொண்டு வந்து, மூன்றில் இரு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்ற வகையிருக்கிறது.

அமைப்பின் எதிர்காலம் பற்றி அவ்வமைப்பின் பொதுச் செயலாளராகிய திரு. ட்ரிக்வி லீயின் முன்னுரை பெற்ற, 'ஐக்கிய நாடுகள்' என்ற நூலின் ஆசிரியர் தரும் விளக்கம் இவ்வுண்மைகளைத் தெளிவுபடுத்துவது ஆகும்.

"அரசாங்கக்கூட்டுறவமைப்புக்களுள் வேறு எதன் வரலாற்றிலும், ஐ. நா. அமைப்பு வகையில் ஏற்பட்டுள்ளது போலத் தொடக்கத்திலிருந்தே ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் நேரெதிரான மாறுபட்ட மதிப்பீடுகளும், விளக்கமுடிவுகளும், கருத்துரைகளும் ஏற்படவில்லை என்னலாம். உலகின் பல பகுதிகளிலும் ஸான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டின் உரிமை விளம்பரம் பற்றித் தெரிய வந்த சமயத்திலிருந்து, உலகின் அரசியலறிஞரிடையேயும், கருத்துரையாளரிடையேயும், அரசியல் தலைவரிடையேயும் பொது மக்களிடையேயும் ஐ. நா.

அமைப்பின் ஆதரவாளர் கட்சி, அதன் எதிர்ப்பாளர் கட்சி என இரு கட்சிப்பிளவுகள் தென்பட்டன. மிகப் பெரும்பாலராயமைந்த முந்திய கட்சியினர் கருத்துப்படி நேசநாட்டினர் போர்க்காலக் கூட்டுறவு, ஒற்றுமை ஆகியவற்றின் சத்தியை அமைதிக்கான வாழ்வுக்குப் பயன்படுத்தத்தக்க ஓர் அமைப்புப் பிறந்துள்ளது என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. ஆனால், எதிர்தரப்பினரோ, நாட்டரசாங்கங்களின் கட்டற்ற தன் முடிபுரிமை இதில் அப்படியே பாதுகாப்பாக விடப்பட்டுள்ளது என்பதையும்; மனித உலகின் அமைதி காக்கும் அமைப்பாக அது இயங்குவதற்கு (பாதுகாப்பு மன்றத்தின்) மொழி மறுப்புரிமை வாசகங்கள் கடக்க முடியாத ஒரு தடைக்கல்லாகவே அமையக்கூடும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினர். உலக ஆட்சிக்குரிய வருங்கால அமைப்பின் இடைக்கால முன்னேற்பாடாக அமைந்துள்ள ஐ. நா. அமைப்புப் பற்றிய எண்ணற்ற கருத்துரை விளக்கங்களும் இவ்விரு திறத்தார்களுக்கும் இடையே பலதரப்பட்ட படிகளாக இடம் பெறுகின்றன. இதற்கிடையே, கூட்டங்களிலும், அறிவுரை விவாதங்களிலும், பத்திரிகைத் தலையங்கங்களிலும், வானொலி மேடைகளிலும், உரிமை விளம்பரத்தை உடனடியாக இப்போதே திருத்தி அமைத்து விடுவதற்கும்; ஐ. நா. அமைப்பை அப்படியே ஓர் உலக ஆட்சி மன்றமாக மாற்றி அமைப்பதற்கும் உரிய தூண்டுதலுரைகளும், ஊக்குதலுரைகளும் எழுகின்றன. இது வகையில் மிகுதி விரைவு காட்டக்கூடாதென்றும், தேசிய அடிப்படை உரிமைகளைக் கைவிடுவது பேரிடர் தருவதாகுமென்றும் எச்சரிக்கையுரைகளும் ஆங்காங்கே தரப்படுகின்றன.

"இரு தரப்பினரின் பல்வேறுபட்ட தூண்டுதலுரை

களும் ஐக்கியநாடுகளின் இன்றைய இயல்பு என்ன என்பதைக் கவனிக்க முற்றிலும் தவறியேவிட்டன என்னலாம். எனவேதான் 'ஐ. நா. அமைப்பு என்பது என்ன?' என்ற விளக்கம் முதன்முதல் தேவைப்படுகிறது.

"ஐக்கிய நாடுகள் என்பது தன்னிறை உரிமை பெற்ற நாட்டரசுகளின் ஒரு கூட்டமைப்பு. இந் நாட்டரசுகள் ஒன்றுபட்டுச் சர்வதேச அமைதியைப் பேணவும்; சர்வதேச முக்கியத்துவம் உள்ள பொருளியல், சமூக, பண்பாட்டுச் சிக்கல்களை ஒருங்கிணைந்து நின்று தீர்க்கவும்; இனவேறுபாடு, ஆண் பெண் பால் வேறுபாடு, மொழி வேறுபாடு, சமய வேறுபாடு ஆகியவையின்றி எல்லாரிடையேயும் உரிமைப் பேறுகளை வளர்க்கவும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளன.

"போர் இனி என்றும் நிகழமாட்டாது என்பது இதனால் பொருள்படக்கூடுமா ? இதில் கூறப்பட்டுள்ளதன் பொருளாவதெல்லாம், 'இந்நாடுகள் ஒன்றுபட்டுள்ளன. அமைதியைக் குலைப்பதாக அச்சுறுத்தும் நிகழ்ச்சிகளைத் தடுக்க அல்லது அகற்ற எல்லா முயற்சிகளையும் செய்ய ஒருப்பட்டுள்ளன; இவ்வடிப்படைக் குறிக்கோளை நிறைவேற்றிச் செயலாக்க மிக்க நுணுக்க விரிவுடைய திட்டமொன்றை அவர்கள் வகுத்துள்ளனர்' என்பது மட்டுமே.

" போரைச் சட்டவிரோதமான செயலாக்கும் முயற்சிகளுள் இது முதல் முயற்சி அன்று ; 1928ல் தேசியக் கொள்கை அடிப்படையான குறிக்கோள் முறையில் போரை ஒரு வகைத்துறையாகக் கொள்வது சட்டவிரோதமானது என்று கெல்லாக் பிரயாண்ட் ஒப்பந்தம் அறிவித்தது' ஆயினும், இரண்டாம் உலகப்போரை இது தடுக்கவில்லை. சுதந்தர உரிமையுடைய எந்த நாடும்

தற்காப்புக்காகப் போராடும் உரிமையைத் துறந்து விட முடியாது. எனவே, நம் உடனடி முக்கியக் குறிக்கோள், போரை ஒழிப்பதன்று ; தாக்குதல் அல்லது ஆக்கிரமிப்பு என்பது நடைபெற முடியாதபடி செய்வது, அல்லது அது நடைபெறத் தொடங்கியதும் அதனைத் திணறடிக்க வைப்பது என்பதே. ஐ. நா. அமைப்பின் புத்தம்புதிய வகை முறை யாதெனில், பாதுகாப்புக்காக எந்த நாடும் போரிட்டுத் தீரவேண்டிய நிலை அவசியமற்றதாகும் அளவுக்கு வல்லமை வாய்ந்த ஒரு மாபெரிய அரசியல், பொருளியல், படைத்துறைக் கருவியைப் படைத்து உருவாக்கியிருப்பதேயாகும். மேலும், எந்த ஆக்கிரமிப்பரசும் தன் சார்பில் போருக்குக் காரணமான சாக்குப்போக்கு எதுவும் சொல்லிக் கொள்ள முடியாதபடி பல படிகளாக அமைந்துள்ள சமரச, நடுவுநிலைத்தீர்ப்பு வழிகளை ஐக்கிய நாட்டமைப்பு வகுத்துத் தந்துள்ளது.

"பழைய சர்வதேசசங்கமும் மொத்தத்தில் இது போன்ற கருத்துடன்தானே அமைக்கப்பட்டது?' என யாராவது வாதித்தல் கூடும். ஆனல், சர்வதேச சங்கத்தைவிட ஐக்கியநாட்டமைப்பு மிக்க வலிவுடைய அமைப்பென்பதையும், இன்னும் வலுவுடையதாகக் கூடியதே என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதன் உறுப்பு நாடுகளான 51 அரசுகளும் மனித உலகின் பரப்பில் பத்தில் ஒன்பது பகுதியின் ஆட்சிக்குரியவை ; அவற்றின் படை வலு, அவற்றின் செல்வவளம், அவற்றின் விஞ்ஞான அறிவு வளம் ஆகியவை அவ்வமைப்பின் பின் பலமாய் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய பிரமாண்டமான காப்பமைப்பை எதிர்க்க எத்தகைய வருங்கால ஆக்கிரமிப்பரசும், அது எவ்வளவு வலுவுடையதாயினும்,

தயங்கியே தீரும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக விளங்குவதொன்றே. எனவே, ஐக்கிய நாடுகள் ஐக்கியமாக நிற்கும் வரை, ஆக்கிரமிப்பாளரை எதிர்ப்பதென்ற அவர்கள் முடிவு அவர்கள் புற உலகக் கோட்பாடாக இருக்கும் வரை, ஆக்கிரமிப்புப் போர் என்பது நிகழ முடியாத செயலே என்று கூறலாம்.''

மேற்கூறிய விளக்கம் அரசியல் நோக்குடன் ஐ. நா. அமைப்பைப் பற்றி ஐயுறவு கொள்பவர்கள் வாதங்களைப் பேரளவு தீர்க்க வல்லது. ஆயினும், ''ஐக்கிய நாடுகள் ஐக்கியமாக நிற்கும் வரை—ஆக்கிரமிப்பாளரை எதிர்த்து நிற்பதென்ற அவர்கள் முடிவு புறவுலகக் கோட்பாடாக இருக்கும் வரை'' என்ற தொடர்கள் அவ்வரசியல் நோக்கின் எல்லையையும், அதில் ஏற்படக்கூடும் குறைபாட்டையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் ஒன்றுபட்டிருப்பதென்பது முடியக்கூடாத செயலன்று; கட்டாயம் முடியக்கூடியதே. ஏனெனில், அந்நாட்டரசுகள் யாவும் சரிசம உரிமையுடன், ஒரே நோக்கத்தில் இணைந்தவையாதலால், அவற்றின் பெரும்பான்மை முடிவில் சிறுபான்மையும் ஒத்துழைக்கும் என்பதில் எவருக்கும் ஐயமிருக்க முடியாது. ஆனால், இவ்வழகிய உலகக் குறிக்கோளாகிய வீணையில் உள்ள ஒரே வடு, வல்லரசுகளின் தனி உரிமையும் அவற்றின் கூட்டுப் பொறுப்பும் பற்றியதே. தாக்குதலில் இறங்கத் துணியக்கூடும் அரசுகள் பெரும்பாலும் இவ்வல்லரசுகளில் ஒன்றாகவோ, இவற்றின் ஆதரவுடைய அரசாகவோதான் இருக்க முடியும். அவை தாக்குதலை ஒழிப்பதென்ற குறிக்கோளில் ஒன்றுபட்டுப் பிற நாடுகளுடன் இணைந்திருக்கும் வரை போர் நிகழ முடியாது. ஆயினும், இக்குறிக்கோள்கூட அவ்

வல்லரசுகளிடையேயுள்ள போட்டியுணர்ச்சிகளையோ ஐயுறவச்சங்களையோ தீர்த்துவிட்டதென்று முற்றிலும் கூறுவதற்கில்லை. உண்மையில் அவற்றின் கூட்டுப் பொறுப்பு அவசியமாக்கப்பட்டது இது காரணமாகவே. வல்லரசுகளிடையே வேற்றுமை ஏற்பட்டு அது வலுக்கு மானால், இன்றைய நிலையில் பாதுகாப்பு மன்றம் செயலாற்ற முடியாது. அதன்மீதே, அதன் வலுமீதே அமைந்த ஐ. நா. அமைப்பும் போரைத் தடுத்துவிட எண்ண முடியாது. இவ்விடர்ப்பாட்டைச் சுட்டிக் காட்டுபவர் எழுப்பும் வினவுக்குமான விடையை அரசியல் நோக்குடன் அமைப்பைநோக்குபவர் காணமுடியாது. அரசியல் நோக்கங்கடந்து அமைப்பு விரைந்து வளர்ந்து வருகிறது என்பதைக் கவனித்த அறிஞரே இதற்கு விடை தர முடியும்.

ஐ. நா. அரசியலமைப்பு அரசாங்கங்களின் கூட்டுறவின்மீது அமைந்ததேயாயினும், அத்துடன் அது நின்றுவிட்டால், போரை அது சில பல நாள் தடுக்கலாம்; நிலையாகத் தடுக்கத்தக்க அமைப்பாகவும் வளர முடியாது; உலக ஆட்சி அமைப்பின் இடைக்கால முன்னேற்பாட்டு அமைப்பாகவும் என்றும் மாறியமைய முடியாது. பாதுகாப்பு மன்றம் அதன் உயர்நிலை அமைப்பாக இருக்கும் வரை, அது ஒரு பெரிய வலுவான சர்வதேச சங்கமாக மட்டுமே இயங்க முடியும். ஆனால், நல்ல காலமாக, உலக அறிஞரின் குறிக்கோள் இந்நிலை கடந்து சென்றுள்ளது. 'ஐக்கியநாட்டு மக்களாகிய நாங்கள்' என்று உரிமை விளம்பரம் தொடங்கும்படி செய்தவர்கள் அவ்வறிஞர்களே. அரசாங்கங்கள் உரிமை விளம்பரத்தை உருவாக்கின. அரசாங்கங்கள் அதனை ஏற்றன. ஆனால், உருவாக்கினவர்கள் உருவாக்கியதும், ஏற்றவர் ஏற்ற

தும் தம் சார்பிலன்று; தம் மக்கள் சார்பிலேயே. இன்னும் உலக அடிப்படையில் அரசியல் விழிப்புப் பெறாத மக்கள் சார்பில் பொறுப்பாளராகவே அவர்களே செயலாற்றுகின்றனர் என்று அவர்களே ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். இங்ஙனம் ஒப்புக்கொள்ள வைத்த அரசியலறிஞர் அம்மக்களை விழிப்படையச் செய்து தம் பொறுப்பாளரான அரசாங்கத்தார்களின் கைகளுக்கு வலுத் தரவும், அவர்களிடமிருந்து அவர்கள் சுமைப் பொறுப்பைப் படிப்படியாக ஏற்கவும் அவர்களைப் பயிற்றுவிக்கவேண்டும் என்பது தெளிவு, சமூக பொருளியல் மன்ற வளர்ச்சியும், அதன் கிளைகளின் வளர்ச்சியும், ஐ. நா. க. வி. ப. கழக வளர்ச்சியும் இதைத்தான் குறிக்கின்றன.

அறிஞரின் இக்குறிக்கோள் அமைப்பின் வளர்ச்சியிலேயே காணப்படுகிறது. ஆயினும், பாதுகாப்பு மன்றத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலைத் தீர்க்கும் அளவுக்கு இவ்வளர்ச்சி வலுப்படவேண்டுமானால், ஐ. நா. அமைப்பின் நோக்கங்களும், அதன் நடைமுறைகளும், வளர்ச்சி முறைகளும் உலகின் எல்லா நாட்டுப் பொதுமக்களிடையேயும், சிறப்பாகப் பிற்பட்ட நாட்டுமக்களிடையேயும் பரப்பப்பட வேண்டுவது மிக அவசியம். இவ்வகையில் உலகில் பொது மக்களிடையேயும், அறிஞரிடையேயும் கூட ஏற்பட்டுள்ள 'அறிவு வறுமை'யை 'ட்ரிக்வி லீ' திறம்படச் சுட்டிக்காட்டி எச்சரிக்கை தந்துள்ளார். மேலே குறிப்பிட்ட நூலின் முன்னுரையில் அவர் குறிப்பதாவது:

"ஸான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோவிலும், லண்டனிலும், பாரிஸிலும், பிரஸ்ஸல்ஸிலும், ஆஸ்லோவிலும், ஆம்ஸ்டர்டாமிலும், நேச நாட்டினர் போர்க்கால ஒற்றுமை தொடர்ந்து நீடிப்பது பற்றி ஆயிரக்கணக்கானவர்

மகிழ்ச்சியுறுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். ஆயினும், அவர்கள் எதிர்காலத்தை ஆக்கிப் படைப்பதற்குரிய தென்று அவர்களாலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இவ் வமைப்பைப் பற்றி, அடிப்படையான தொடக்கநிலைக் கேள்விகள் கேட்டாற்கூட, அவர்கள் தோளைக் குலுக்கிக் கொண்டு அசட்டையாகத் தம் அறியாமையை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

"ஓர் அமெரிக்க மாதரார்—தம் கணவரை முதல் உலகப் போரிலும், தம் மூன்று புதல்வர்களை இவ்வுலகப் போரிலும் இழந்தவர்—புதிதாக அச்சிட்டு வெளியிடப் பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் உரிமை விளம்பரத்தின் வாசகங் களைப் படித்துப்பார்த்து, ஒன்றும் விளங்காமல், மிரள மிரள விழித்துக்கொண்டிருந்தார். அது பார்க்கப் பரிதாப மாயிருந்தது. சிறிது நேரத்தில் அவர் அச்சிறு நூலை மூடி விட்டு, 'அமைதி ஏற்பட வேண்டும் என்று விழைவதுட னும், ஆண்டவனை நோக்கி வேண்டுவதுடனும் நான் அமைய வேண்டும். வேறு எதுவும் என்னால் முடியாது!' என்று அசட்டையாகக் கூறிக்கொண்டார்.

"மற்றொரு ஃபிரெஞ்சுக் குடியானவன் கதை இது: எதிரி ஆதிக்கத்தின் போது தாய்நாட்டின் பல் வேறு எதிர்ப்புக் குழுக்களிடையே அவன் வீரசூரமிக்க தூதுவனாய் உழைத்தவன்; எவரும் கேட்டு நம்ப முடி யாத தீரச்செயல்களைச் செய்தவன்: அத்துடன் நாஜி யரை எதிர்த்து நின்றதற்குரிய விலையாகத் தன் வீடும் குடும்பமும் இழந்தவன். அமைப்புப் பற்றிய விளக்கங் கள் அனைத்தையும் பொறுமையுடன் கேட்ட பின், அவன் 'சரி சரி: இதெல்லாம் எனக்குப் புரியக்கூடா தது. என் வயலை என்னால் உழ முடியும். நாட்டின் சுதந்தரத்துக்கு ஊறு நேர்ந்தால், என்னால் துப்பாக்கியை

ஏந்தவும் முடியும். ஆனால், இந்தச் சிக்கல்கள் என் மூளைக்கு எட்டாதவை,' என்று கூறக் கேட்ட எனக்கு மிகவும் மனம் புண்பட்டது.

"ஆயினும், அமைப்பின் உயர்தத்துவம் முழுவதும், அதன் அமைப்பு முறை விளக்கம் முழுவதும் மொத்த உருவில் உலகின் மக்களிடையே செல்வாக்கு மிக்கவர்களும், மக்கள் உள்ளப் பாங்குகளையும் அவர்கள் மொழிப் பாங்குகளையும் முற்ற அறிந்த முப்பெருந்தலைவர்களும் ஆன ஃபிராங்க்லின் டிலானோ ரூஸ்வெல்ட், வின்ஸ்டன் சர்ச்சில், ஜோஸஃப் ஸ்டாலின் ஆகியவர்களால் உருவாக்கப்பட்டதே. இம்மூவருமே — இவர்களைப்பற்றித் தனித்தனி மனிதர் கொண்டுள்ள கருத்து வேறுபாடு எதுவாயினும் — தத்தம் நாடுகளில் செய்து முடித்துள்ள அருஞ்செயல்களின் வெற்றி மூலம், தத்தம் நாட்டுப் பொதுமக்களிடம் எவ்வாறு பேசுவது என்பதையும், தத்தம் குறிக்கோட்கருத்துக்களில் அவர்கள் ஆர்வத்தைத் தட்டி எழுப்புவது எவ்வாறு என்பதையும் மிகத் திறம்பட அறிந்தவர்களே என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. உரிமை விளம்பரத்தின் வாசகங்களை முடிவாக உருவாக்கிய செயலாளரும், பிற துணைவரும், யாவரும் பொது வாழ்வின் நெருக்கடிகளாகிய அனலில் நன்கு புடமிட்டுத் தேர்ச்சி பெற்றவரேயாவர். எல்லோருக்கும் விளங்கத்தக்க முறையில் சொற்களைத் தொடுப்பதில் அவர்கள் தேர்ந்தவர்களே. ஐ. நா. அமைப்பின் அமைப்புத் திறமுழுவதிலும் அவர்களது எளிமைத் திறத்தின் வெற்றியைக் காணலாம். பல்வேறு உறுப்புக்களின் உரிமையெல்லைப் பகுப்பில் ஓரளவு கூறியது கூறல் குழப்பம் காணப்படலாமாயினும், எந்நாட்டரசின் அமைப்புச் சட்டங்களையும் நோக்க, அது எளிமை

யிலும் வெற்றிகரமானதே. அரசியலமைப்புச் சட்டங்களுள் சொல்லெளிமைத் திறமிக்கவை எனக் கருதப்படும் அமெரிக்க ஃபிரெஞ்சு அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களைப் பார்க்கிலும் அது எளிமையுடையதே.

“அப்படியானல், ஐ. நா. பற்றிய இப்போது மக்கள் அறியாமையின் காரணம் யாது ?

“உண்மை யாதெனில், முதலாவதாக, பெரும்பாலான மக்களுக்குத் தத்தம் நாட்டின் அரசியல் முறை பற்றியே உருப்படியான தெளிந்த அறிவு இல்லை. இரண்டாவதாக, புதிய அமைப்பின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் பற்றிப் பத்திரிகைகளும் வானொலிகளும் போதிய அளவில் விளம்பரத்தொண்டு செய்யவில்லை. ‘ஐ. நா.’ பற்றிய செய்திகளை அவர்கள் கூடிய மட்டும் விளக்கமாகவே வகுத்துரைத்தனராயினும், அதன் விரிவான பல்வேறு கூறுகள், உறுப்புக்கள் வகையில் வாசிக்கும் மக்களின் கவனத்தைத் தூண்டி நிறுத்த அவர்கள் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

“மேலும், கீழ் நாடு, மேல் நாடு என்பது போன்ற பகட்டான குறிக்கோள் அரங்குகளையும், போராட்டங்களையும், நாடக உணர்ச்சி தூண்டும் வகையில் விளங்கும் உறுப்பாகிய பாதுகாப்பு மன்றத்திற்கும்; உரிமை விளம்பரத்தின் வாசகங்களின் பொருள்கோள் விளக்கம் பற்றி அவ்வுறுப்பினரிடையே எழுந்த விதிர்விதிர்ப்பூட்ட வல்ல வாதங்களுக்கும், அவர்கள் முழுக் கவர்ச்சித் திறமும் வேண்டப்பட்டன. இவற்றைவிட வருங்கால வளர்ச்சிப் பண்புக்கு மிகுதியும் உரியவையான பொருளியல், சமூக, கல்வி, உடல் நலத்துறைகளுக்கு இரண்டாந்தரமான இடமே தரப்பட்டது.

“இதுமட்டுமன்றி, உலகநாடுகளிலுள்ள பல்வேறு

அரசியல் கட்சிகளில் எதுவும் ஐக்கியநாட்டுப் பிரச்சினை களைத் தனது அரசியற்கட்சி மேடைக்குரிய பிரசாரக் கூக் குரல் ஆக்கிப் போராடவில்லை. உலக நாடுகளின் பெரும் பாலான அரசியல் கட்சிகளின் அரசியல் போராட்டத்தி னிடையே உள் நாட்டுத் துறையே இன்னும் மக்கள் மனத்திரையில் புனைந்து தீட்டப்படும் பெரும்பான்மைப் பகுதியாய் இருந்து வருகிறது.

"எனினும், ஐ. நா. அமைப்பின் வெற்றி தோல்வி கள் முழுமையும் அதனை ஏற்றுள்ள நாடுகளின் மக்கள் அதனை முழுதுற உணர்ந்து கையாளுவதைப் பொறுத் ததே என்பதை மறுக்க முடியாது. அத்தகைய அறி வின்றி மக்கள் ஆழ்ந்த ஒத்துழைப்பாதரவு அதற் கிராது. பொது மக்கள் கருத்தாதரவில்லாவிடில் ஐ. நா. அமைப்பு வெற்றி பெறவும் முடியாது. இதனைக் கவனியாது, நேர்மையற்ற முறையில் கண்டிப்பதும், பொறுமையற்ற முறையில் விரைந்தூக்குவதும், முழு நிறை தோற்றமுடைய குறிக்கோள் திட்டம் வகுப் பதும் ஏதும் பயனற்ற செயலேயாகும்."

ட்ரிக்வி லீ தரும் இவ்விளக்கம் உலகமக்கள் சார் பில் ஐ நா. அமைப்பியக்கத்தை நடத்தும் தலைவர்களின் ஒரு பெருங்குறைபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களை அறை கூவி அழைப்பதாயிருக்கிறது. போர் முயற்சி யைத் தலைமை வகித்து நடத்திய நேசநாட்டுத் தலைவர் கள் நேரிடையாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ள மேல் நாடு கள் பலவற்றிற்கூட இக்குறைபாடுகள் இருக்கின்றன வென்றால், பொது மக்களைப் பற்றிய வரை, அவற்றி லிருந்து இன்னும் எட்டாத் தொலைவிலேயே உள்ள கீழ் நாடுகளின் நிலையைக் கூறவேண்டுவதில்லை. வருங்கால உலகம் மேல் நாட்டுலகமாக மட்டும் இருந்துவிடப் போவ

தில்லை. இருந்துவிடவும் முடியாது. ஜப்பானின் 'அச்சு வேக வளர்ச்சி' வேறு எதைக் காட்டாவிட்டாலும், இதனைக் காட்டப் போதியது. கீழ் நாட்டு அரசாங்கங்கள் பொதுவாக இன்னும் மக்கள் அரசாங்கமாகவில்லை. மக்கள் தலைவர்களும் இன்னும் போதுமான அளவில் பொது மக்களுடனும், அவர்கள் வாழ்வு தாழ்வுப் பிரச்சினைகளுடனும், அவர்கள் பொருளியல், மொழி மரபுகளுடனும் தொடர்பு கொள்ளவில்லை. ட்ரிக்வி லையின் அறைகூவல் அவர்கள் காதுகளுக்குச் சிறப்பான படிப்பினையாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் உள்ளது. மேல் நாட்டுத் தலைவர்களும் இதற்கேற்ப உலகக் கவனத்தைக் கீழ் நாடுகளின்மீதும் திருப்புவதற்குரியர் ஆவர்.

ஐ. நா. இயக்கம் மக்கள் இயக்கம் என்பதனை முதன்முதல் உணர்ந்த மக்கள் பிரிட்டன் மக்களே என்னலாம். போர்க்காலத்திலேயே, ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு ஸான் ஃபிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டில் தீட்டப்பட்டு உரிமை விளம்பரம் உருவாகு முன்பே, வட அயர்லாந்துடன் கூடிய பிரிட்டனின் ஐக்கிய நாட்டுக்கழகமொன்று அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. ஐ. நா. செய்திகளை அது உடனுக்குடனே வெளியிட்டுப் பிரசாரம் செய்ததுடன் உரிமை விளம்பரம் பத்திரிகைகளில் அறிவிக்கப்படும் போதே அதனை அச்சிட்டு ஆயிரம் பத்து நூறுயிரக் கணக்கில் விற்பனை செய்து பரப்பிற்று. விரைவில் உறுப்புநாடுகள் பலவற்றுள்ளும் உறுப்பல்லாத பலநாடுகளிலும் இத்தகைய சங்கங்கள் அமைந்தன. மாணவர்களுக்கென்றும், ஆசிரியர்களுக்கென்றும், மாதர்களுக்கென்றும், பிரசாரக்கிளை உறுப்புக்களும், பயிற்சிக் கூடங்களும், விவாதக்குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டன. உலகநாட்டு ஐக்கிய நாடுகள் கழகங்கள் பலவும் இணைக்

கப்பட்டு, அவ்விணைப்பின் முதலாண்டு விழா ஜெக் நாட்டு முதல்வர் டாக்டர் மசாரிக்குத் தலைமையில் லண்டனில் கூட்டப்பெற்றது. இவ்வைக்கிய நாட்டுக் கழக இணைப்பு பிரசார உறுப்பாய் இருந்து வருகிறது.

ஆனால், ட்ரிக்வி லேயின் அறைகூவலேயும் எச்சரிக்கையையும் போலவே, இப்பிரசார அமைப்புப் பற்றிய செய்தியும் கீழ் நாடுகள் வரை வந்து எட்டவில்லை. உறுப்பு நாடுகள் அல்லாத மேல் நாடுகளிற்கூட ஏற்பட்டுள்ள இப்பிரசாரக் கழக அமைப்பு, பிரிட்டிஷ் பொது அரசியல் இன்னும் தொடர்பு கொண்டுள்ள இந்தியாவையோ, பாகிஸ்தானையோ, மற்றக் கீழ் நாடுகளேயோ தீண்டவில்லை. இந்நிலே மாற, கீழ் நாட்டு அரசாங்கங்களும், அவற்றின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்ற இந்தியாவின் அரசாங்கமும், இந்தியத்தலைவர்களும் பாடுபட வேண்டும்.

அரசாங்கங்களைக்கடந்து, ஆனல் அவைகளைப் புண்படுத்தாமல், அவற்றின் இணக்கம் பெற்றே, மக்களைச் சென்றெட்டும் ஆர்வத்தினலேதான், ஐக்கிய நாட்டமைப்பாளர்கள் உறுப்பு நாடுகளின் அரசாங்கச் சார்பான அமைப்புக்களுடன் மட்டுமன்றி, அரசாங்கச் சார்பற்ற அமைப்புக்களுடனும் தொடர்பு கொள்ள முயல்கின்றனர். இத்தொடர்பில் சிற்சில இடங்களில் பெருஞ்சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை மற்ற யாவரினும் இந்திய மக்கள் நன்கு அறிவார்கள். தென்னுப்பிரிக்காவில் தென்னிந்தியருக்கும் பிற இந்திய மக்களுக்கும் ஆசிய மக்களுக்கும் மட்டுமன்றி, அக்கண்டத்துக்கே உரிய பண்டைப் பழங்குடியினரான கறுப்பு நீகிரோக்களுக்கும் சரிசம உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன.

குடியேறியுள்ள வெள்ளையர்களே இந்நாடுகளின் குடிமக்களாக வெள்ளையர் அரசியல் உலகில் கருதப்படுகின்றனர். பழங்குடியினரும் அவர்கள் இனத்தவரான மற்றக் கறுப்புநிறக் குடியேற்ற மக்களும் அவர்களிடம் உரிமை பெறக் கெஞ்ச வேண்டியவர்களாகியுள்ளனர். இந்தியாவில் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியும் தன்மான உணர்ச்சியும் ஊட்டிய மகாத்துமா காந்தியடிகள் முதன்முதல் தென்னுபிரிக்காவில் உழைத்து அம்மக்கள் தனி மதிப்பையும் தற்சார்பையும் உயர்த்தினராயினும், அரசியலுரிமை வகையில் அவர்கள் இன்னும் பிற்பட்டேயுள்ளார்கள். ஐ. நா. அமைப்பு இந்தியர் குரலையும், ஆபிரிக்க நீகிரோக்கள் குரலையும் கேட்கின்றதாயினும், அதில் செயலாற்றும் உரிமையைப் பெரிதும் பெற முடியவில்லை. ஏனெனில், அதற்குரிய பொறுப்பாட்சி மன்றம் அது வகையில் பெரிதும் உரிமையற்றது. தவிர, வெள்ளை அரசாங்கங்களின் கண்கள், வெள்ளையர்-கறுப்பர் வேறுபாட்டிடையே ஒரு வேளை நடுவுநிலையுணர்வு கொள்ளக் கூடுமாயினும், அது வகையில் மிகுதி ஆர்வம் கொள்ளக்கூடும் என்று கூற முடியாது. கறுப்பு நீகிரோவர், 'ஆபிரிக்க இந்தியர் ஆகியவர்களுக்கு நாட்டரசியலிலும் அதன் மூலம் உலக அரசியலிலும் பிரதிநிதித்துவம் ஏற்பட்டாலன்றி, அவர்கள் குரலை உலகம் கேட்க முடியாது: உலகின் கவனம் அவர்கள்பால் செல்லவும் முடியாது.

தென்னுபிரிக்காவில் தெளிவுபடக் காணப்படும் இவ்வுண்மை பிற இடங்களுக்கும் உரியதேயாகும். அரசாங்கங்களின் ஒத்துழைப்புடனேயே ஐ. நா. அமைப்புச் செயலில் முனைய முடியும் என்பதை நாம் உணரக்கூடுமானாலும், அரசாங்கத்தின் இடையீடு இல்லாமலே

அமைப்பு மக்கள் கருத்துரைகளை நேரிடையாக அறியும் வகைகளும், மக்கள் அதனுடன் நேரிடையாகத் தகவல் கருத்து அறிவிக்கும் முறைகளும், அமைப்பில் இடம் பெறவேண்டும். கீழ் நாடுகளில் ஐ. நா. விவாதக் கழகங் களும், இளைஞர் கழகங்களும் அமைந்து, அவற்றின் முடிவை நடுவுநிலையுடன் வெளியிட்டுக் கூறும் நடுவுநிலை நோக்குடைய பத்திரிகைகளும் அமைக்கக்கூடுமானால், இத்துறைகள் ஓரளவு செம்மைப்படக்கூடும்.

ஆசியாவையும் இந்தியாவையும் ஐ. நா. இயக்கம் சிறிதும் தொடவில்லை என்பதற்கு இரண்டோர் எடுத் துக்காட்டுக்கள் கூறலாம். ஆசியாவெங்கும் சிறு தெய்வ வழிபாடு, உருவ வணக்கம், மாயமந்திர நம்பிக்கை, சோதிடம், குறி, சூனியம் ஆகியவை தலைவிரித்தாடுகின் றன. குடியும் சூதும் வெறுத்தொதுக்கும் உயர் சமயவாதிகளிடையே குடியும் சூதும் வறுமைப் பேயின் மேளதாளங்களுக்கியைய வேறெப் பகுதியை யும்விட இங்கே தாண்டவமாடுகின்றன. ஐ. நா. சமூக பொருளியல் மன்றத்திலும் சரி, ஐ. நா. க. வி. ப. கழகத் திலும் சரி, இதன் தற்செயலான குறிப்பீட்டைக் கூடக் காண முடியவில்லை. ஆசியாவின் சார்பில் சென்றுள்ள ஆங்கிலம் படித்த அறிஞர் பெருமக்களுக்கு ஆசியாவின் வாழ்வைவிட ஐரோப்பாவின் வாழ்விலேயே அறிவும் அக்கறையும் மிகுதி என்பதற்கு இஃது ஓர் எடுத்துக் காட்டு.

ஆசியாவை விட்டு இந்தியாவுக்கு வருவதானால், இந்தியாவின் சமய, சமூக, பொருளியல் வாழ்வு கடந்து அரசியல் வாழ்வு வரை சாதி வேறுபாடு என்ற தேசிய வாழ்வின் கறை தோய்ந்துள்ளது என்பதை அறியாதவர் மேனுட்டிற்கூட இருக்க முடியாது. இந்தியர் 'கோயி

லும் குளங்களும் கும்பிடும் குலாமர்' என்பதை இந்தியா பற்றி மேனாட்டினர் எழுதிய ஒவ்வொரு நூலும் படங்களுடன் காட்டத் தவறுவதில்லை. இந்தியாவில், இத்துறையில் மிகமிகச் சீர்கேடுற்றது தென்னாடே ஆயினும், இந்தியா சார்பில் சர்வதேச சங்கத்தில் இடம் பெற்றவரோ, ஐ. நா. அமைப்பிலும் அதன் கூறுகளிலும் இடம் பெற்றவரோ, இது பற்றி வாய் திறந்ததேயில்லை. உலகின் மற்ற எல்லாப் பகுதியினரும் வியக்கும்படி, அவ்வந்நாட்டுக் காரியங்களையே விளக்கிக் கூறத்தக்க இந்நாட்டறிஞர், உலகில் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இல்லாத இவ்வழுவை அறியாதவர்கள் என்று கூற முடியாது. ஏனெனில், இவர்களில் பலர் தென்னாட்டவர். ஐ. நா. க. வி. ப. கழகத்தில் இந்தியக் குழுவின் தலைவரான டாக்டர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன், இந்தியாவின் தத்துவ ஆராய்ச்சி நிபுணர்; சாதி அடிப்படையை மேற்கொண்ட இந்து மதத்தை மட்டுமன்றி, அதனை மறுத்த புத்த சமண சமயங்களின் நூலாதாரங்களையும் வரலாற்றையும் கரை கண்டவர். அவருடன் அங்கே பேரும் புகழும் வகித்துவரும் ஸர் ஏ. இராமசாமி முதலியாரோ, தமிழ் நாட்டவர்; இந்தியாவில் சாதி மத மூட நம்பிக்கைகளை எதிர்த்த பல இயக்கங்களில் கலந்து தலைவராயிருந்தவர். சாதி வெறிப்பேய் ஆடும் மலையாள நாட்டவரும் உலக அமைப்புக்களில் உள்ளனர். ஆனால், சாதி பற்றிய பேச்சு, சாதி முறை பேணாத வெள்ளையரிடையேயே கூடப் பேசப்படாமலிருக்கிறது!

உலக மன்றத்தில் கேட்கப்படாத குரல்கள், உலக மக்கள் மன்றத்தில் கேட்கப்படல் வேண்டும். இந்தியாவின் சார்பில் உலக அறிவு மன்றத்தில் அதன் பழங்கால வடமொழிச் சிறப்புக்கள் மட்டுமே கூறப்பட்டுள்

என. இதுவும் அறிஞர்களிடையே மட்டுமே. பெரும்பாலாரான உலக மக்கள், இந்தியாவென்றால், சமய நம்பிக்கைகளும், பழங்காலப் பழக்க வழக்கங்களும் நிறைந்த பழைய உலகப்பரப்புஎன்று மட்டுமே கருதி வருகிற இந்த நாளில், வடமொழியின் நல்லிலக்கியங்கூட அவர்களின் இத்தவறான கருத்தைப் போக்கப் போதியதன்று. ஏனெனில், நல்லிலக்கியத்தையும் புராண இதிகாசங்களையும் ஒருங்கே இலக்கியமாகத் தரும்வழக்கம் மேனாட்டாசிரியரிடமும் இன்றும் இருந்து வருகிறது. தவிர, நல்லிலக்கிய வகையிலும் வடமொழி இலக்கியம் மக்கள் இலக்கியம் என்று கூற முடியாது. தாய்மொழி இலக்கியங்களே மக்கள் இலக்கியமாகக் காட்சி தரமுடியும். ஆனால், வடநாட்டுத் தாய்மொழிகளோ, இன்றுதான் இலக்கிய வடிவு பெற்று வருகின்றன. இவ்விலக்கிய வடிவும் இக்கால இந்திய வாழ்வையோ, இந்திய மக்கள் வளமைகளையோ, பண்பையோ படம் பிடிக்காமல், வடமொழிப் புராணங்களின் புதுப் பதிப்புக்களாகவே பெரிதும் விளங்குகின்றது. இந்தியாவிற்குரிய தாய்மொழிப் பண்பாட்டைத் தென்னாட்டு மொழிகளும் இலக்கியமும் காட்டத்தக்கவையாயிருக்கின்றன. சிறப்பாகத் தமிழ் இலக்கியம் பொதுவாகவும், பண்டைத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியம் தனிப்படவும், இந்திய நாகரிகச் சிறப்பையும், வளர்ச்சி தளர்ச்சிகளையும் நன்கு எடுத்துக்காட்டுவனவாயுள்ளன. தவிர, அவை கிரேக்க இலக்கியம் போல இன்னும் உலகுக்கு அறிவுக் கலையொளி தருவனவாயும் உள்ளன. திருக்குறள் போன்ற காலங்கடந்த, தேசங்கடந்த நூல்கள் இவற்றில் உள்ளன. இன்று ஐ. நா. க. வி. ப. கழகத்தார் சார்பில் உலக நல்லிலக்கியக் கோவையை ஐக்கிய நாடுகளின் உலக மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்

டுள்ளது. திருக்குறளும் பிற சங்க இலக்கிய நூல்களும் இவ்வுலகக் கோவையில் இடம் பெறுவது இந்தியாவுக்கு மட்டுமன்றி உலகுக்கே நலம் தருவது. இவற்றின் நலன் அறிந்து, உலகின் இயக்கங்களுமறிந்து, இவற்றை உலக அரங்குக்கு அளிக்கவல்ல கலையன்பரும், அறிமுகப்படுத்த வல்ல அறிஞரும், ஐ. நா. அரங்கத்தைச் சென்றெட்டும் வகை செய்வது அரசாங்கத்தார், மக்கள் ஆகிய இருதிறத்தார்களுக்குமுரிய கடன். அமைப்பாளரும் நேரிடையாக இத்தகைய தொலைக் கோடி உலகச் செல்வங்களை நாடி அடையும் வகை துறைகள் வகுத்தல் நலம்.

இந்திய அரசாங்கமோ, அதனை ஊக்கிச் செயலாற்ற வைக்கும் முறையில் சென்னை அரசாங்கமோ, இவ்வகைகளில் முயன்றால், இவற்றைப் பற்றிக் கூறவல்ல அறிஞர் இன்று இந்தியாவின் சார்பில் வெளி நாடுகளில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் அறிவுச் செல்வரிடையிலேயே கூட உண்டு. ஸர். ஏ. இராமசாமி முதலியார், டாக்டர் இலட்சுமணசாமி முதலியார், ஸர். ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார் இவர்கள் தமிழர் பிரதிநிதிகளாய்ச் செல்லக்கூடுமானல், இவர்களே இவற்றைத் திறம்பட எடுத்துரைக்கத் தக்கவர்களாவர் என்பதைத் தமிழர் யாவரும் அறிவர்.

ஐ. நா. அமைப்பின் வெற்றி தோல்விக்கு இடம் செய்யும் இன்னொரு பண்பு அதன் உயர்தளமட்டமே (high level rank) ஆகும். அமைப்பின் பிரசாரம் எத்தகைய அறிஞரால் செய்யப்பட்டாலும், எத்தகைய உயர் அரசியல் அனுபவமுள்ளவரால் செய்யப்பட்டாலும் உலக மூலை முடுக்குகளையும் உலகப் பொது மக்களின் தாழ்புறஞ்சேரிகளையும் சென்றெட்ட முடியாது. பல திறப்பட்ட உயர்வு தாழ்வு நிலையுடைய வகுப்பின

ரிடையே அவ்வம்மட்டத்தில் நின்று மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்ற பொதுமக்கள் தலைவர்களாகிய அதனதன் பிரதிநிதிகளே அதனதன் சார்பில் பேசவும் விளக்கந்தரவும் தக்கவர்கள். ஆகவே, வகுப்படிப்படையான சங்க அமைப்புக்கள் எங்கும் ஏற்படுவதுடன், கூடுமான இடத்திலெல்லாம் செல்வாக்கற்ற தனி மனிதர் குரலும், உச்ச இடத்தில் சென்றெட்டும்படியான வகை துறைகள் செய்யப்பட வேண்டும். இவற்றைச் செய்வதில் சிக்கல்கள் இருக்கலாம். அவை வரம்பற்ற அளவு வேலையைப் பெருக்கலாம். ஆனால், அவற்றின் பயன் அனுபவத்தில் மிகமிகப் பெரிதாக இருக்கும். தனி மனிதன் உரிமையை அவை தட்டி எழுப்பும். வாயில்லா 'மார்க்ஸ்'களுக்கும் ஆதரவற்ற 'ஸாக்ரட்டீஸ்'களுக்கும் அது வாயும் ஆதரவும் தரும்.

ஐ. நா. அமைப்பின் வெற்றி உலகின் வெற்றி மட்டுமன்று: அரசாங்கங்கள், அறிஞர், மக்கள் தலைவர் வெற்றி மட்டுமன்று: தனி மனிதர் வாழ்க்கை மறுமலர்ச்சியின் வெற்றி. எந்த 'மக்கள் அரசியலும்' எட்டாத அளவுக்கு ஐ. நா. அமைப்பின் அன்புக்குரல்கள் தனி மனிதன் உள்ளத்திலும், கடைசித் தனி மனிதன் வாடிய முகத்திலும் சென்று தடவிப் புத்தொளி காண வேண்டும். இதனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட இளைஞர், நங்கையர் உலகில் பல்கிப் பெருக்கமுறுவாராக!

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
14 NOV 1962